

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12Cpr/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113218900
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3113218900.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v spore žalobcu PhDr. A. C., N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., H. nám. XX, zast. JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., so sídlom Bratislava, Nezábudkova 22 proti žalovanému T. univerzita O. A. v T., so sídlom T., C. 2, X. XXX XXX XX, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667 o určenie neplatnosti výpovede s príslušenstvom takto

rozhodol:

. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% k rukám jeho právneho zástupcu ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667 v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne (v poradí 2.) zo dňa 26.09.2017, č.k. 6CoPr/11/2016-556 bol rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.07.2016 č. k. 12Cpr/6/2013-516 zrušený a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

2. Odvolací súd uviedol v bode 55., že zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu bolo procesným úkonom, pre ktorý platí princíp iustifikácie podľa § 470 ods. 2 CSP, teda, že právny názor, vyslovený v uvedenom rozhodnutí bol pre okresný súd záväzný podľa § 226 OSP a v ďalšom konaní sa mal ním riadiť. V ďalších bodoch 57. a nasl. uviedol nasledovné:

„Pod 58. Okresný súd sa nezaoberal otázkou, či rektor univerzity mal akademickým senátom univerzity schválený individuálny akt riadenia - organizačná zmena v rozhodnutí rektora č. 2/2013 zo dňa 18.01.2013 o znížení počtu zamestnancov univerzity v súčasťi katedry politológie.

Pod 59. Pokiaľ okresný súd posudzoval právomoc rektora na vydanie uvedeného aktu riadenia z hľadiska vnútorných predpisov žalovaného s odôvodnením, že kontrola dodržiavania všeobecných právne záväzných právnych predpisov v oblasti školstva je zákonom č. 131/2002 Z.z. zverená do pôsobnosti ministra a nie súdu § 7 ods. 2 OSP, preto súd nemôže preskúmať v tomto konaní súlad štatútu žalovaného so zákonom č. 131/2002 Z.z., s jeho postupom, aj vzhľadom na právne závery v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, nemožno súhlasiť.

Pod 60. Predovšetkým je potrebné uviesť, že štatút vysokej školy nepodlieha súdnemu prieskumu (čl. 1 základných princípov CSP), ale ani nepatrí medzi také normy, ktorými je súd viazaný (§ 135 OSP, teraz ust. § 193 CSP).

Pod 61. Pokiaľ príslušné ministerstvo schválilo štatút žalovaného, z ktorého pri posudzovaní právomoci rektora rozhodovať o otázke organizačnej zmeny, vychádzal okresný súd, jeho úvaha, že pre súd je toto záväzné, v zmysle ustanovenia § 194 CSP (predtým § 135 OSP) neobstojí. Ide o otázku prejudiciality, keď už o danej determinujúcej otázke existuje právoplatné rozhodnutie kompetentného orgánu. Dikcia zákona v zmysle § 194 CSP, v zmysle ktorej súd na takéto rozhodnutie "prihliadne a vyporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia", nemožno vykladať inak, iba tak, že súd túto otázku nemôže opomenúť v odôvodnení rozsudku náležite a presvedčivo argumentovať. Zásadne však platí, že "prihliadnutie" na existujúce rozhodnutie iného orgánu nie je pre súd záväzné. Tento postup vyplýva z ústavnoprávnej úpravy, podľa ktorej je súd prioritizovaný a v istom zmysle "nadradený" orgán ochrany práva - žiaden iný orgán nemá generálnou klauzulou "denegatio iustitiae - zákazu odopretia spravodlivosti", stanovenú kompetenciu poskytovať ochranu tam, kde nie je zverená žiadnemu inému orgánu.

Pod 62. Ako už uviedol odvolací súd vo svojom predošlom zrušujúcom uznesení, vzhľadom na príslušnú právnu úpravu v ust. § 9 ods. 1 písm. b/ v spojení s ust. § 15 ods. 1 písm. a/ a e/ vysokoškolského zákona, konkrétne individuálne akty riadenia, medzi ktoré patrí aj rozhodnutie o organizačnej zmene, podlieha schváleniu akademického senátu vysokej školy. Otázku organizačného opatrenia posudzuje kolektívny orgán školy, čím je zabezpečené, aby nedochádzalo k zneužívaniu právomoci ďalšími orgánmi akademickej samosprávy školy.

Pod 63. Vzhľadom na uvedené, je potrebné nevyhnutne zistiť, či otázka organizačnej zmeny, ktorou je aj zníženie počtu zamestnancov na univerzite, bola schválená akademickým senátom univerzity, teda tak, ako to už raz odvolací súd uložil okresnému súdu.

Pod 64. Odvolací súd nepovažuje za dostatočne zistenú ani otázku skutočnej nadbytočnosti žalobcu.

Pod 65. Zásada, že o výbere nadbytočného zamestnanca rozhoduje zamestnávateľ, ako argumentoval okresný súd, sa použije len v prípade, keď došlo k zrušeniu daného pracovného miesta (funkcie) alebo určitého počtu takýchto pracovných miest, kde niekoľko zamestnancov je zaradených na tom istom (podobnom) pracovnom mieste (funkcií).

Pod 66. Z výsledkov dokazovania nebolo jednoznačne zistené, koľko zamestnancov, s akými akademickými a vedeckými titulmi pracovalo a koľkí absolvovali aj príslušný odbor, ktorý na katedre politológie vyžadovali príslušné predpisy. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na celospoločenskú potrebu skvalitniť výučbu na vysokých školách s cieľom vychovať vysokoškolsky vzdelaných ľudí, ktorých vedomosti budú kompatibilné s celospoločenskými požiadavkami na ľudí s vysokoškolským vzdelaním. Zabezpečenie tejto úlohy vysokej školy je nepochybne umožnená len kvalifikovaným, odborne a ľudsky erudovanými pedagogickými pracovníkmi. Je neprípustné a v rozpore s morálnymi zásadami demokratického štátu, aby na úkor uvedenej požiadavky na vysokoškolských pedagógov sa riešili interpersonálne animozity medzi zamestnancami, ako sa to javí v danej veci.

Pod 67. Vzhľadom na uvedené bude preto potrebné sa zaoberať aj otázkou, či rozhodnutie žalovaného o nadbytočnosti žalobcu je v súlade s uvedenou požiadavkou na diferencované posudzovanie, či v skutočnosti zrušenie miesta odborného asistenta (docenta) zodpovedá požiadavke efektívnosti a súčasne celospoločenskej potrebe skvalitnenia vysokoškolskej výučby.

Pod 68. Odvolací súd znova poukazuje na ponukovú povinnosť zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce, ktorú súdna prax interpretuje tak, že zamestnávateľ nemá pre zamestnanca žiadnu prácu, teda ide o absolútnu nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať (a to v danej veci aj prípadne na nižší úväzok, prípadne na dohodu pre potreby výučby pre UTV - univerzita tretieho veku, pokiaľ jej náplňou bola aj výučba politológie).

Pod 69. Žalobca v priebehu konania, ako aj v odvolacom konaní tvrdil, že právny úkon žalovaného - skončenie pracovného pomeru výpoveďou, je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že okresný súd neposudzoval túto jeho námietku správne, keď konštatoval, že výpoveď pracovného pomeru nie je v rozpore s dobrými mravmi.

Pod 70. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd sa touto námietkou žalobcu dostatočne nezaoberal.

Pod 71. Podľa judikatúry F. republiky (SJ č. 8/1997), ktorú akceptujú aj slovenské súdy, pod pojmom "dobré mravy" sa rozumie súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom období osvedčili istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú akceptované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem.

Pod 72. Konanie s dobrými mravmi a zneužitie práva sú podľa ustanovení o neplatnosti právnych úkonov postihnuté absolútnou neplatnosťou.

Pod 73. Žalobca tvrdil, že žalovaný pristúpil k skončeniu jeho pracovného pomeru výpoveďou pre nadbytočnosť na základe podnetu vedúceho katedry politológie, ktorého žalobca verejne kritizoval.

Pod 74. V súvislosti s posudzovaním uvedeného tvrdenia žalobcu, nie je bez významu ani postoj odborovej organizácie žalovaného, ktorá mala negatívne stanovisko k zamýšľanému právnomu úkonu žalovaného.

Pod 75. Z obsahu zápisnice zo zasadnutia odborovej organizácie však nie sú zrejmé dôvody jej negatívneho stanoviska, čo bude potrebné zistiť výsluchom funkcionára(ov) odborovej organizácie, spolu so zisteniami uvedenými v bodoch 65, 66, tiež z dôkazu už vykonaného (výsluch svedka doc. Turana) a tak získať komplexnejšie poznatky o tvrdení žalobcu, že úkon žalovaného nemôže požívať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi. „

3. V zmysle v poradí 2. rozhodnutia odvolacieho súdu sa okresný súd pri v poradí 3. rozhodovaní zaoberal tvrdeniami žalobcu, že poverený rektor univerzity nemal právomoc rozhodnúť o organizačnej zmene sám a rektor verejnej vysokej školy navrhuje konkrétne individuálne akty riadenia, ktoré podľa § 9 ods. 1 písm. b) v spojení s ust. § 15 ods. 1 písm. a) a e) zákona č. 131/2002 Z. z. podliehajú schváleniu akademického senátu verejnej vysokej školy.

4. Podľa čl. 10 ods. 12 štatútu žalovaného rektor uzatvára, mení a ruší pracovnoprávne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách.

5. Podľa čl. 9 ods. 1, písm. b) štatútu žalovaného akademický senát schvaľuje na návrh rektora vnútorné predpisy podľa čl. 20 ods. 1.....

6. Podľa čl. 1 ods. 8 štatútu žalovaného štruktúra a počet pracovných miest sa určuje v súlade s potrebami plnenia úloh v oblasti vzdelávania, vedy, výskumu a zabezpečenia administratívneho a hospodárskeho chodu univerzity a jej súčastí. Štruktúru a počet pracovných miest všetkých súčastí univerzity okrem fakúlt určuje rektor. Štruktúru a počet pracovných miest fakúlt určuje dekan fakulty podľa čl 29 tohto štatútu.

7. Podľa § 9 ods. 1 písm. b) cit. zák. o vysokých školách akademický senát verejnej vysokej školy schvaľuje na návrh rektora vnútorné predpisy verejnej vysokej školy podľa § 15 ods. 1 písm. a) až e) a i) až k) a ak tak ustanovuje štatút verejnej vysokej školy vnútorné predpisy podľa § 15 ods. 1 písm. l), na návrh predsedu akademického senátu verejnej vysokej školy vnútorné predpisy verejnej vysokej školy podľa § 15 ods. 1 písm. f) a g) a na návrh dekana vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 2 písm. a), § 33 ods. 3 písm. a) a § 34 ods. 1.

8. Podľa § 15 cit. zák. účinného od 1.9.2007 do 31.12.2012, t.j. pred doručením predmetnej výpovede, „Vnútorné predpisy verejnej vysokej školy“ (ods. 1) verejná vysoká škola vydáva tieto vnútorné predpisy:

- a) štatút verejnej vysokej školy,
- b) študijný poriadok verejnej vysokej školy,
- c) zásady výberového konania na obsadzovanie pracovných miest vysokoškolských učiteľov, pracovných miest výskumných pracovníkov, funkcií profesorov a docentov a funkcií vedúcich zamestnancov,
- d) pracovný poriadok verejnej vysokej školy,
- e) organizačný poriadok verejnej vysokej školy,

l) ďalšie predpisy, ak tak určí štatút verejnej vysokej školy alebo tento zákon (§ 21 ods. 3).

(ods.2) Štatút verejnej vysokej školy obsahuje najmä

b) základnú organizačnú štruktúru verejnej vysokej školy vrátane spôsobu určovania počtu a štruktúry pracovných miest,

l) základné zásady pracovnoprávných vzťahov na vysokej škole a jej fakultách a postup pri rozhodovaní v týchto otázkach.

(ods.3) Vnútorne predpisy uvedené v odseku 1 písm. a) až c) podliehajú registrácii na ministerstve (§ 103).

9. Podľa § 15 ods. 1 cit. zák. účinného od 01.01.2013 (t.j. v čase doručenia predmetnej výpovede) verejná vysoká škola vydáva tieto vnútorné predpisy:

a) štatút verejnej vysokej školy,

e) organizačný poriadok verejnej vysokej školy.

10. Podľa § 15 ods. 2 cit. zák., účinného od 01.01.2013, štatút verejnej vysokej školy obsahuje najmä:

b) základnú organizačnú štruktúru verejnej vysokej školy vrátane spôsobu určovania počtu a štruktúry pracovných miest,

l) základné zásady pracovnoprávných vzťahov na vysokej škole a jej fakulte a postup pri rozhodovaní v týchto otázkach.

11. Z citovaných ustanovení bez pochybností vyplýva, že podľa § 15 ods. 2 cit. zák. štatút verejnej vysokej školy okrem iných obsahuje aj podľa písm. b) základnú organizačnú štruktúru verejnej vysokej školy vrátane spôsobu určovania počtu a štruktúry pracovných miest, a podľa l) základné zásady pracovnoprávných vzťahov na vysokej škole a jej fakulte a postup pri rozhodovaní v týchto otázkach.

12. Ďalej nesporne vyplýva, že podľa § 9 ods. 1 písm. b) cit. zák. akademický senát verejnej vysokej školy schvaľuje na návrh rektora vnútorné predpisy verejnej vysokej školy podľa § 15 ods. 1 písm. a) až e) a i) až k) a ak tak ustanovuje štatút verejnej vysokej školy vnútorné predpisy podľa § 15 ods. 1 písm. l), teda ide o podľa písm. a) štatút verejnej vysokej školy a podľa písm. e) organizačný poriadok verejnej vysokej školy. Podľa § 15 ods. 2 cit. zák. štatút verejnej vysokej školy má obsahovať podľa písm. b) základnú organizačnú štruktúru verejnej vysokej školy vrátane spôsobu určovania počtu a štruktúry pracovných miest, a podľa písm. l) základné zásady pracovnoprávných vzťahov na vysokej škole a jej fakulte a postup pri rozhodovaní v týchto otázkach.

13. Z uvedeného nesporne vyplýva, že akademický senát schvaľuje štatút verejnej vysokej školy podľa § 9 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 1 písm. a) cit. zák. Ustanovenie § 9 a ani § 15 ods. 1, 2 cit. zák. nehovorí o tom, že akademický senát má schvaľovať rozhodnutie o organizačnej zmene, tak ako to tvrdí odvolací súd v bode 62. svojho v poradí 2. rozhodnutia. Prvoinštančný súd je viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu a chcel postupovať podľa právneho názoru odvolacieho súdu, ale odvolací súd konkrétne neuviedol, podľa ktorého z písmen a) až e) ustanovenia § 15 cit. zák. mal okresný súd rozhodovať, teda podľa ktorého z uvedených písmen mal akademický senát žalovaného schvaľovať rozhodnutie o organizačnej zmene, pretože jednotlivé písmená a) až e) § 15 cit. zák. to neuvádzajú. Uvádzajú iba nasledovné pod písmenami:

a) štatút verejnej vysokej školy,

b) študijný poriadok verejnej vysokej školy,

c) zásady výberového konania na obsadzovanie pracovných miest vysokoškolských učiteľov, pracovných miest výskumných pracovníkov, funkcií profesorov a docentov a funkcií vedúcich zamestnancov,

d) pracovný poriadok verejnej vysokej školy,

e) organizačný poriadok verejnej vysokej školy,

l) ďalšie predpisy, ak tak určí štatút verejnej vysokej školy alebo tento zákon (§ 21 ods. 3).

14. Keby odvolací súd vo svojom v poradí 1. ako aj v 2. rozhodnutí uviedol konkrétne aké písmeno ustanovenia § 15 cit. zák. mal na mysli a podľa ktorého mal okresný súd rozhodovať, prvoinštančný súd by tak urobil už vo svojom v poradí 2. rozhodnutí ako aj v tomto. Ale nie je to uvedené, preto okresný

súd rozhoduje podľa znenia citovaných ustanovení § 9 a 15 cit. zák. , z ktorých vyplýva, že akademický senát mal schvaľovať štatút žalovaného, ktorý mal mať zákonné náležitosti podľa § 15 ods. 2 cit. zák. a takýto, akademickým senátom schválený štatút žalovaného, potom registrovalo ministerstvo.

15. Odvolací súd uviedol v bode 60. že, predovšetkým je potrebné uviesť, že štatút vysokej školy nepodlieha súdnemu prieskumu (čl. 1 základných princípov CSP), ale ani nepatrí medzi také normy, ktorými je súd viazaný (§ 135 OSP, teraz ust. § 193 CSP).

16. Odvolací súd ale ďalej neuviedol, čo z toho vyplýva pre okresný súd pri rozhodovaní v danej veci, keď štatút žalovaného súd nepreskúmava (judikatúra: ZSP č. 37/2002 s. 80), (teda či je v súlade so zákonom) a zároveň nie je ním viazaný, teda nemusí (alebo nemôže?) podľa neho rozhodovať? Z tohto názoru odvolacieho súdu vzniká pre okresný súd otázka, podľa čoho má potom okresný súd rozhodovať, keď samotný zákon o vysokých školách nikde konkrétne neurčuje postup podľa písm. b) a písm. l) ust. § 15 ods. 2, pretože tento postup si mala určiť sama vysoká škola postupom podľa § 9 a 15 cit. zák. Okresný súd považuje tieto skutočnosti podľa písm. b) a písm. l) ust. § 15 ods. 2 cit. zák. za skutočnosti, ktoré nemôže sám určovať (pričom ide o vysoko odborné otázky) ani pri najväčšej snahe o realizáciu princípu všeobecnej spravodlivosti, princípu rozumného usporiadania vzťahov a princípu poskytnutia súdnej ochrany, pretože tým by nahrádzal samosprávu vysokej školy, čo nie je v právomoci okresného súdu. Okresný súd je názoru, že uvedené princípy sú realizované v danej veci prostredníctvom iného právneho titulu, ak žalovaný porušil žalobcom tvrdené zákonné postupy. Z uvedeného dôvodu okresný súd zotrval v tejto časti svojho rozhodnutia na právnom názore tak, ako bol uvedený v poradí 2. rozhodnutí. Na tomto nič nemení svedkom doc. Ing. S. J., P., podpredsedom a neskôr predsedom akademického senátu, potvrdená skutočnosť, že predmetná organizačná zmena nebola schválená akademickým senátom. Tento svedok však uviedol, že akademický senát o ničom takomto nerozhodoval a nebolo to v jeho právomoci. Takáto povinnosť nebola uvedená ani v štatúte žalovaného, ani v novom ani v prechádzajúcom. V r. 2008 svedok bol iba členom akademického senátu, už si nepamätal na samostatné schvaľovanie štatútu z marca 2009, ale určite musel byť prejednaný, pretože by ho ministerstvo školstva nezaregistrovalo. V r. 2013 sa menil zákon o vysokých školách a štatút museli prepracovať podľa novely zákona. Nový štatút im dvakrát vrátili na opravu a až potom bol schválený ministerstvom školstva. Ministerstvo školstva im nevrátilo prepracovať nový štatút z dôvodu, že by tam malo byť schvaľovanie organizačnej zmeny akademickým senátom.

17. Žalovaný súdu predložil štatút č. 1-007-01 s účinnosťou od 13.03.2009 (č.l. 309 súdneho spisu), ktorý bol podľa pečiatky zaregistrovaný Ministerstvom školstva SR podľa § 15 ods. 3 § 103 zák. č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách dňa 15.01.2009 a štatút č. 1 007-02 s účinnosťou od 30.09.2013 (č.l. 328 súdneho spisu), ktorý bol podľa pečiatky zaregistrovaný Ministerstvom školstva SR podľa § 15 ods. 3 § 103 zák. č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách dňa 30.09.2013.

18. Žalovaný predložil súdu k nahliadnutiu originál svojho štatútu zo dňa 13.03.2009, v ktorom každá strana bola opečiatkovaná Ministerstvom školstva a na poslednej strane bolo potvrdenie o registrácii ministerstvom školstva. V čl. 61 ods. 2 je uvedené, že tento štatút schvaľoval akademický senát dňa 17.12.2008. Rektor uviedol, že nový štatút žalovaného bol schválený v r. 2013, po skončení pracovného pomeru žalobcu a je účinný od 30.09.2013 a ani tento neobsahuje povinnosť, aby organizačné zmeny vykonané rektorom schvaľoval akademický senát. Tiež bol zaregistrovaný MŠ SR a pokiaľ by bol v rozpore so zákonom o vysokých školách (ďalej len VŠ) alebo inými všeobecne záväznými predpismi, nemohol by byť registrovaný MŠ SR a nadobudnúť účinnosť. Spôsob určovania počtu a štruktúry pracovných miest v štatúte podľa § 15 ods. 2 písm. b) zákona o VŠ je upravený v čl. 1, ods. 7,8 štatútu zo dňa 13.3.2009, teda určuje ho rektor a bližšie je to upravené v organizačnom poriadku žalovaného ako celku a organizačnom poriadku rektorátu. Základné zásady pracovno-právnych vzťahov podľa § 15, ods. 2, písm. l) zákona o VŠ sú upravené tiež v tomto čl. 1, ods. 7 a 8, aj v č. l. 17, čl. 20 ods. 1, písm. c) a žalovaný má zásady výberového konania.

19. Tak ako už bolo citované v zrušenom rozsudku okresného súdu podľa § 9 ods. 1 písm. b) cit. zák. o vysokých školách akademický senát verejnej vysokej školy schvaľuje na návrh rektora vnútorné predpisy verejnej vysokej školy podľa § 15 ods. 1 písm. a) až e) a i) až k) a ak tak ustanovuje štatút verejnej vysokej školy vnútorné predpisy podľa § 15 ods. 1 písm. l), na návrh predsedu akademického senátu verejnej vysokej školy vnútorné predpisy verejnej vysokej školy podľa § 15 ods. 1 písm. f) a g) a na návrh dekana vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 2 písm. a), § 33 ods. 3 písm. a) a § 34 ods. 1.

20. Okresný súd zistil resp. vyplýva to priamo zo znenia zákon o VŠ, že podľa § 9 ods. 1 písm. b) a § 15 ods. 1 písm. a) a e) zák. č. 131/2002 Z.z. akademický senát verejnej vysokej školy na návrh rektora schvaľuje štatút verejnej vysokej školy a študijný poriadok verejnej vysokej školy, ale neschvaľuje rozhodnutia rektora o pracovnoprávných vzťahoch so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách. Zároveň žiadne ustanovenie zák. č. 131/2002 Z.z. nezakazuje rektorovi rozhodovať o uvedených pracovnoprávných vzťahoch, ak u žalovaného neexistovala štruktúra pracovných miest katedry politológie v čase dania výpovede žalobcovi. Pokiaľ vnútorné predpisy žalovaného neboli v súlade so zákonom č. 131/2002 Z.z. podľa vyššie citovaných ustanovení sa mohol uplatniť iba postup zo strany ministerstva školstva.

21. Z uvedeného vyplýva, že podľa vnútorných predpisov žalovaného, platných v čase dania výpovede, rektor bol oprávnený rozhodovať o pracovnoprávných vzťahoch žalobcu, teda že išlo o rozhodnutie zamestnávateľa žalobcu.

22. Žalobca sa žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.7.2013, domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 5.2.2013 podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a náhrady mzdy vo výške 777,- eur. Uviedol, že dňa 1.2.2013 bol pozvaný na zasadnutie výboru základnej organizácie odborov, aby sa vyjadril k predmetnej výpovedi a doručili mu aj kópiu tejto výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu nadbytočnosti na základe rozhodnutia rektora č. 2/2013 zo dňa 18.1.2013 o znížení počtu zamestnancov univerzity v súčasnosti Katedra politológie, podľa ktorého dňom 15.2.2013 ruší pracovné miesto vysokoškolského učiteľa vo funkcii odborný asistent, na ktorom bol zaradený. Ďalej uviedol, že predmetný výpovedný dôvod nezodpovedá zákonnej úprave a ustálenej judikatúre, pretože musí ísť o zníženie celkového stavu zamestnancov zamestnávateľa a nie len na zníženie stavu na určitom útvare. Poukázal na rozpory v rozhodnutí rektora č. 2/2013, ktorý má názov "o znížení počtu zamestnancov na rektoráte Trenčianskej univerzity". Termín rektorát je definovaný v štatúte univerzity a v organizačnom poriadku rektorátu univerzity, pričom sa ním myslí kancelária rektora, ďalšie úseky, avšak bez jednotlivých fakúlt a katedier. Od 1.6.2013 je u žalovaného už iná organizačná štruktúra a v súčasnosti už nejde o Katedru politológie ale o celouniverzitné pracovisko Politológie. V čase výpovede Katedra politológie nespádala priamo pod rektorát, spadala organizačne pod rektora. Po právnej stránke sa nevedel vyjadriť, pod čo patrí Katedra politológie. Mal vedomosť, že nebol znížený celkový počet zamestnancov a boli prijatí ďalší zamestnanci. Tvrdil, že podľa § 113ac zákona o vysokých školách žalovaný nezosúladiť svoje vnútorné predpisy (štatút) s týmto zákonom a to konkrétne štatút žalovaného neobsahuje základnú organizačnú štruktúru vysokej školy vrátane spôsobu určovania počtu a štruktúry pracovných miest. Akademický senát mal schvaľovať skladbu a štruktúru vedeckých pracovníkov. V štatúte žalovaného je rozhodovanie o organizačnej štruktúre zverené len do právomoci rektora, čo je podľa žalobcu v rozpore so zákonom o vysokých školách. Tvrdil, že rozhodnutie rektora nemôže byť účinné, pretože je v rozpore so zákonom o vysokých školách, teda nedošlo ani k zmene organizačnej štruktúry. Ďalším dôvodom neplatnosti predmetnej výpovede bol jej rozpor s dobrými mravmi, pretože ho prepustili z dôvodu vykonštruovanej organizačnej zmeny na nátlak vedúceho katedry, ktorého mal ohrozovať, pretože si žalobca obhajoval docentúru. Podľa žalobcu nebola splnená ani hmotnoprávna podmienka ponuky práce. Podľa inzerátov na internetovom portáli žalovaného boli zverejnené viaceré voľné pracovné miesta a boli prijatí viacerí zamestnanci. Žalovaný mu však neponúkol žiadne voľné pracovné miesto. Žalobca tvrdil, že predmetná výpoveď mu nebola doručená poštou. Dňa 7.2.2013 prišli za ním do kancelárie 2 pracovníčky žalovaného s nejakými listinami v ruke, ale sa s nimi ne bavil a odišiel.

23. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Podľa neho výpoveď spĺňala všetky zákonné podmienky. Cieľom a motívom organizačnej zmeny bola potreba zvýšiť efektívnosť využitia pracovných síl. Na Katedre politológie došlo k poklesu študentov a z uvedeného dôvodu bolo potrebné prehodnotiť aktuálne požiadavky na rozsah činnosti tejto katedry a znížiť počet zamestnancov. Žiadny iný zámer tým nebol sledovaný. Príkazom rektora č. 1/2013 bola zadaná úloha vykonať analýzu a zrušiť pracovné miesta. Na základe tohto navrhol vedúci Katedry politológie Dr. S. miesto žalobcu. Žalovaný poukázal na to, že podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce súd v konaní o určenie neplatnosti výpovede nemôže preskúmať platnosť rozhodnutia zamestnávateľa, pretože rozhodnutie žalovaného o organizačnej zmene nemá povahu právneho úkonu v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka, ktorý má v tomto prípade subsidiárnu pôsobnosť. Rozhodnutie o organizačnej zmene je hmotnoprávnym predpokladom pre samotný úkon výpovede a súd je v tomto konaní oprávnený skúmať len samotnú existenciu

organizačnej zmeny. Ďalej tvrdil, že žalobca sa stal pre neho nadbytočný (nemal koho učiť), pretože nemal možnosť ho zamestnávať prácami dohodnutými v pracovnej zmluve, čím bola daná aj príčinná súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou zamestnanca. Poukázal na 2-mesačnú prekluzívnu lehotu podľa § 77 Zákonníka práce v súvislosti s doplnením dôvodov neplatnosti výpovede až na pojednávaní. Žalovaný tvrdil, že podľa judikatúry súd nemá právomoc preskúmať rozhodnutie zamestnávateľa ohľadne výberu konkrétneho zamestnanca a nemá ani právomoc preskúmať súlad štatútu žalovaného so zákonom o vysokých školách, lebo to bolo povinnosťou ministerstva školstva. Podľa neho bola výpoveď riadne doručená žalobcovi za prítomnosti dvoch zamestnancov žalovaného a to fikciou doručenia. Žalovaný tvrdil, že rektor rozhodol o organizačnej zmene v súlade so štatútom univerzity. Podľa organizačného poriadku žalovaného Katedra politológie nespadá pod žiadnu fakultu žalovaného, ale je celouniverzitným pedagogickým a výskumným pracoviskom a spadá priamo pod rektora univerzity. Poukázal na to, že v tomto konaní nemá právomoc preskúmať rozhodnutia orgánov akademickej samosprávy žalovaného a to ani rozhodnutie rektora univerzity a ani akademického senátu, pričom poukázal na právny názor Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp. zn. 17Co/319/2013 (rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 21C/124/2009). Podľa tohto názoru by mohol rozhodnutie rektora preskúmať len krajský súd v správnom súdnictve v zmysle § 244 ods. 1, 2 O.s.p. Doplnil svoje tvrdenie o nadbytočnosti žalobcu tým, že ku dňu 8.1.2011 bolo na Katedre politológie 457 študentov, ku dňu 8.1.2012 397 študentov a k 8.1.2013 336 študentov. K ponukovej povinnosti uviedol, že súd ju skúma len do dňa dania výpovede t.j. do dňa 7.2.2013. Poukazoval na to, že voľné miesta ku dňu výpovede sa však museli obsadzovať výberovým konaním podľa § 14 a 77 zákona o vysokých školách a § 5 zák. č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme. Výberové konania boli zverejňované na webovej stránke žalovaného a v periodickej tlači a žalobca sa mohol na ne prihlásiť, čo však neurobil na rozdiel od jeho manželky, ktorá sa prihlásila do výberového konania na miesto kvestora. Žiadal aj náhradu trov konania.

24. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov, oboznámením pracovnej zmluvy, dohode o zmene pracovnej zmluvy, výpovede, zápisnice z prerokovania výboru ZO odborového zväzu, nesúhlasom žalobcu s výpoveďou, organizačným poriadkom, štatútom žalovaného, organizačnou štruktúrou, návrhom na zrušenie pracovného miesta, príkazom rektora č. 1/2013 2/2013, internetových ponúk voľných miest, pracovných zmlúv zamestnancov žalovaného, dlhodobého zámeru a zistil tento skutkový stav veci:

25. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 20.7.2010 bol žalobca v pracovnom pomere u žalovaného od 1.8.2010 na dobu určitú do 31.7.2015 na dohodnutý výkon práce vysokoškolského učiteľa vo funkcii odborného asistenta s pracovným časom 37,5 hodín týždenne s miestom výkonu práce Trenčín, Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne. Táto pracovná zmluva bola zmenená dohodou zo dňa 6.10.2010 v časti druhu práce - odborný asistent po dosiahnutí III. stupňa vysokoškolského vzdelania.

26. Listom žalovaného zo dňa 5.2.2013, adresovanom žalobcovi, bola mu daná výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu jeho nadbytočnosti. Ďalej sa v nej uvádzalo, že na základe rozhodnutia rektora Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne č. 2/2013 zo dňa 18.1.2013 o znížení počtu zamestnancov univerzity, v súčasnosti Katedry politológie sa dňom 15.2.2013 ruší pracovné miesto vysokoškolského učiteľa vo funkcii odborný asistent, na ktorom bol žalobca zradený. K zníženiu počtu zamestnancov Katedry politológie dochádza z dôvodu poklesu počtu študentov Katedry politológie a prehodnotenia aktuálnych požiadaviek na rozsah činnosti Katedry politológie a z nich vyplývajúcej potreby práce. Za účelom zvýšenia efektívnosti využitia pracovnej sily v dôsledku uvedenej organizačnej zmeny považovali žalobcu za nadbytočného. Uviedli, že žalovaný nemá možnosť žalobcu ďalej zamestnávať a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce a nemajú pre neho ani inú vhodnú prácu. Výpoveď bola prerokovaná so zástupcami zamestnancov dňa 1.2.2013.

27. Podľa záznamu na uvedenom liste zo dňa 5.2.2013 žalobca odmietol výpoveď prevziať dňa 7.2.2013 o 12:50 hod za prítomnosti X.. O. J. a Ing. Aleny K.. T. pracovníčky žalovaného boli súdom vypočuté a potvrdili túto skutočnosť. Žalobca nepoprel, že za ním prišli s nejakými listinami, ale on sa s nimi nebavil a odišiel.

28. K bodom 74. a 75. rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 26.09.2017, týkajúcim sa postoja odborovej organizácie žalovaného k predmetnej výpovede okresný súd zistil nasledovné:

29. Zo Zápisnice z rokovania Výboru základnej organizácie odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri TnU AD zo dňa 1.2.2013 (č.l. 6 spisu) vyplynulo, že ukončenie pracovného pomeru so žalobcom bolo prerokované podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a bolo vydané uznesenia (na č.l. 208 spisu). Podľa uznesenia zo dňa 01.02.2023 Výbor ZO OZ prerokoval skončenie pracovného pomeru s X.. Emilom Z. a doc. Ing. A. T., P.. bez pripomienok. Výbor so skončením pracovného pomeru so žalobcom nesúhlasil a považoval ho za neodôvodnené, pričom v uznesení nie sú uvedené dôvody tohto rozhodnutia. Zároveň Výbor navrhol R TnUAD (t.j. rektorovi žalovaného) prehodnotenie návrhu výpovede pre žalobcu a zároveň bude Výbor žiadať, aby sa vedúci zamestnanci pri návrhoch výpovedí riadili internými predpismi TnUAD a platným stavom v SR, pri výbere u pedagogických pracovníkov sa riadili evaluačným hodnotením a v budúcnosti budú na rokovania Výboru pozývať alebo splnomocnených zástupcov dekanov a vedúcich katedier.

30. V Zápisnici z rokovania Výboru zo dňa 01.02.2013 sa okrem iného uvádza pod bodom 2.1.Prerokovanie Ing. E. Z.: Výbor prerokoval ukončenie PP bez pripomienok. Nie je uvedený výsledok hlasovania, koľko členov bolo za, proti alebo sa zdržalo hlasovania. Pod bodom 2.2.Prerokovanie Doc. Ing. A. T., P.. sa uvádza: Výbor prerokoval ukončenie PP bez pripomienok. Nie je uvedený výsledok hlasovania, koľko členov bolo za, proti alebo sa zdržalo hlasovania.

31. Pod bodom 2.3. Prerokovanie K.. A. C., N.. sa uvádza:

Predseda ZO (t.j. Ing. Vanc) požiadal zástupcu zamestnávateľa žalovaného, aby odôvodnil návrh skončenia PP. S.. F. (zástupca žalovaného - zástupca zamestnávateľa) uviedla: návrh bol spracovaný na základe rozhodnutia povereného rektora č. 2/2013 a prečítala návrh skončenia PP.

Ing Vanc uvádza: pokles študentov na politológii je naozaj veľký a bude musieť dôjsť k zrealneniu počtu zamestnancov na katedre politológie. Uvedený návrh je iba súhrnom všeobecných fráz, odôvodnenia na základe akých kritérií a skutočností bol vybraný ako nadbytočný Mgr. C. však chýbajú.

JUDr. F. uvádza: nevedela podať vysvetlenie s tým, že dala informácie, ktoré dostala.

X.. F. uvádza: výboru mali byť dodané podklady od vedúceho katedry politológie, prečo neboli dodané?

S.. F. uvádza: žiadne podklady od vedúceho katedry nemá a preto nemôže podať žiadne ďalšie vysvetlenie k dôvodom rozhodnutia.

Ing. C. uvádza: očakával, že JUDr. Fialová bude chodiť na tieto zasadnutia pripravená, nie je možné sa brániť tým, že „rektor“ to podpísal, ona zo svojej pracovnej pozície musí dbať na dodržiavanie právnych predpisov, rektor sa na ňu spolieha, že má všetky podklady a predkladané materiály kompletne. Tento stav považoval za nekorektný a za zavádzanie povereného rektora.

R. S.. F. odišla z rokovania a na rokovanie bol pozvaný K.. A. C., N..- žalobca.

X.. C. uvádza: oboznámil menovaného (t.j. žalobcu) s dôvodmi jeho pozvania na rokovanie a požiadal ho, aby sa vyjadril k navrhovanému skončeniu PP.

Mgr. C. (žalobca) uvádza: vyjadril prekvapenie nad uvedenou skutočnosťou, tušil, že sa ani niečo deje, keď zistil, že vo výučbe na letný semester sa s ním už neráta. Vyjadril sklamanie nad atmosférou, ktorá je na katedre politológie. Podľa jeho slov takéto kroky vedú k vytváraniu strachu na pracovisku, keďže má dôjsť k hodnoteniu pracovníkov na základe vopred neavizovaných kritérií.

N.. X.. S. uvádza: otázka na žalobcu, či s ním vedúci katedry politológie o tom hovoril a ako predmety určil.

K.. C. (žalobca) uvádza: Nie, dozvedel sa o tom až od predsedu ZO (t.j. Ing. C.), ktorý ho na rokovanie Výboru pozval a že nie je plánovaný v rozvrhu.

Ing. F. uvádza: otázka: prečo čakal doteraz, keď je na katedre zlá atmosféra a panuje tam strach?

K.. C. (žalobca): nemal na čo reagovať, keďže o ničom nevedel. Ohradil sa proti konaniu vedúceho katedry politológie, ktorý tým, že opakovane odmietol odpovedať, akými kritériami bol vedený výber do redakčnej rady časopisu Politologické fórum a odmietol zaradenie do nej, nedodrжал Pracovný poriadok TnUAD v Trenčíne podľa čl. 8, bod. 3, písm. b), d), ktoré sú súčasťou Zákonníka práce v § 82. Pravdepodobne táto skutočnosť viedla k jeho nezaradeniu do rozvrhu na letný semester, čím došlo k porušeniu jeho pracovnej zmluvy. Otázka, ktorú on položil, pravdepodobne viedla k výpovedi z PP. To svedčí o tom, že sa nezohľadňuje na tejto katedre odbornosť a objektívne kritéria pri využití pracovných síl.

Následne bol K.. C. (žalobca) uvoľnený z rokovania Výboru.

Ing. K. konštatovala, že jediným kritériom hodnotenia by mala byť evaluácia pedagogických pracovníkov, s čím všetci členovia Výboru ZO súhlasili.

X.. F. uviedla, že zo strany odborov by sa malo postupovať ku všetkým zamestnancom, ktorých sa dotkne ukončenie PP rovnako, či sú alebo nie sú členmi ZO OZ PŠaV.

Ing. C.: súhlasil s jej názorom, no nie je to celkom možné, pretože iba členom odborov sa poskytuje ochrana pri porušovaní ich práv pred šikanovaním, bezplatné zastupovanie pred súdmi, právne poradenstvo v pracovnoprávných veciach a podporu v prípade ťažkej finančnej situácie a sociálnej tiesni.

K. sa v Zápisnici uvádza: Výbor hlasmi prítomných rozhodol, že sa navrhovaným ukončením pracovného pomeru podľa ZP § 63 ods. 1, písm. b) nesúhlasí a navrhol, aby poverený R TnUAD prehodnotil návrh výpovede pre Mgr. C. a zároveň bude Výbor žiadať, aby sa vedúci zamestnanci pri návrhoch výpovedí riadili internými predpismi TnUAD a platným stavom v SR, pri výbere u pedagogických pracovníkov sa riadili evaluačným hodnotením a v budúcnosti budú na rokovania Výboru pozývať alebo splnomocnených zástupcov dekanov a vedúcich katedier. Nie je uvedený výsledok hlasovania, keďže členov bolo za, proti alebo sa zdržalo hlasovania. Zápisnica je podpísaná predsedom Výboru X.. Vancom a overovateľom Ing. J. U..

32. Žalovaný, (jeho zástupca na pojednávaniach JUDr. F.), nevedel uviesť, kto bol členom a kto sa zúčastnil rokovania výboru z XX.XX.XXXX (č. l. 2018), pretože prezenčnú listinu k tomuto rokovaniu nemal. Odborový orgán im ju nedoručil, oni im mali doručiť iba vyjadrenie. Predseda ZO Ing. K. C., N. v súčasnosti nie je zamestnanom žalovaného, skončil pracovný pomer niekedy v r. 2013. Zástupkyňa žalovaného si pamätala, že ohľadne dvoch prejednávanych osôb tam bol prizvaný iba žalobca, ale nevedela prečo, lebo nikdy sa na prerokovávanie takýchto vecí ani v minulosti ani v súčasnosti nepozývali dotknuté osoby. Prví dvaja sa nezúčastnili. Nemala informáciu, že by boli dotknuté osoby pozývané, išlo o anomáliu v tom smere, že bol prítomný žalobca, o ktorého výpovedi sa prejednávalo. Podľa nej ani zákon o tom nehovorí, že by tam mal byť prítomný žalobca, lebo zákon hovorí, že prerokováva vec zástupca zamestnávateľa s odborovým orgánom, organizáciou. Ona tam nebola počas celej doby, iba na začiatku, keď predložila dôvody, rozhodnutie rektora, potom mali na ňu otázky, odpovedala a odišla. Už si nepamätala, čo sa jej pýtali. Nepamätala sa, či bol žalobca prítomný v čase, keď tam bola. Zdalo sa jej, že skôr nie, určite sa jej on na nič nepýtal, nespomínali si na nič. Nevedela, o čom sa bavili členovia odborej organizácie. Odborová organizácia im spolu s uznesením nedodala písomné dôvody nesúhlasu, iba predložili predmetné uznesenie. Neskôr si spomenula, že žalobca sedel pred miestnosťou vonku v tmavej chodbe, až kým ona odtiaľ neodišla.

33. Žalobca potvrdil, že bol prítomný na rokovaní výboru. Na otázku sudkyne, či žalobca dostal pozvánku na rokovanie tohto výboru nejakou formou, písomne, e-mailom, ústne... žalobca uviedol, že je to 6 rokov, keď tam bol, tak sa o tom zrejme dozvedel. Nepamätal sa, či ho nejakým spôsobom pozvali na toto zasadnutie. Nebol vnútri pri rokovaní výboru, kým tam bola zástupkyňa žalovaného. Na otázku sudkyne, kedy vošiel na rokovanie odborej organizácie, žalobca uviedol, že pravdepodobne áno. Predo ním neprejednávali skončenie pracovného pomeru s Ing. Z. a doc. T.. Nevedel uviesť prečo, nemali pripomienky k Ing. Z. a doc. T..

34. Žalobca k tomu ďalej uviedol, že slovo anomália, keď používate, ako keby ste sa pokúšali porušiť čl. 6 stanov odborového zväzu. Tam sa jasne píše, že "člen má právo zúčastňovať sa rokovaní orgánov zväzu, ak sa rokuje o jeho osobe". Nerozumel, ako niekto s titulom JUDr. môže takto uvažovať. Porušovať stanovy odborov a porušovať ľudské právo slobodne sa združovať považoval za nešťastné a hrubo v neprospech zamestnancom univerzity. Dokonca to považoval za porušenie Ústavy SR. Takto pristupovať k zamestnancom univerzity je priamo korešpondujúce s vyjadrením rektora TnUAD (žalovaného), ktorý už prejudikoval prístup odborov ako ústretový pri prepúšťaní zamestnancov, nehovoril nič nové, ale citoval zo spisu. Toto vyjadrenie rektora obsahuje tento spis. Ešte raz nesúhlasil so šikanovaním zamestnancov Trenčianskej univerzity, nesúhlasil s upieraním ich práv, ktoré obsahuje Ústava SR, ktoré obsahuje Zákonník práce, ktoré obsahuje tak isto vysokoškolský zákon. Porušenie 3 právnych noriem, tej najvyššej nebude tolerovať a neznesie ďalšiu šikanu zamestnancov TnUAD. To, čo sa stalo jemu, tak je presnou ukážkou štýlu práce a vedenia TnUAD. Keď si chcel plniť svoje pracovné povinnosti a zabezpečovať tak financie pre pracovisko, odpoveďou mu bolo nezaraďenie do katedrového vedeckého časopisu. Keď sa spýtal prečo, nedostal odpoveď, ale výpoveď z pracovného pomeru. Keď sa chcel brániť aspoň na pôde odborov, tak prístup, ktorý práve teraz priznala JUDr. F., že ide podľa nej o anomáliu, svedčí o podnetoch vedenia TnU.

35. Svedkyňa X.. T. F., zamestnaná u žalovaného od 01.07.1997 až doteraz ako tajomníčka fakulty zdravotníctva, si nepamätala na priebeh rokovania z 01.02.2013 ohľadom prejednávania skončenia pracovného pomeru so žalobcom. Bola tam, ale nepamätala si na to. Vedela, že predsedom odborovej organizácie bol p. Vanc. Boli tam kolegovia z univerzity, ktorí boli v tom čase členmi ZO. Asi sa hlasovalo, ale si na to nepamätala. Nepamätala sa, kto ako hlasoval, či bol niekto za, proti, alebo sa zdržal hlasovania. Na otázku, či podaný návrh ohľadom žalobcu obsahoval všetky zákonné podklady, svedkyňa uviedla, že sa k tomu nevie vyjadriť, lebo všetky listiny mal predseda ZO. Podstatné podklady mal dodať podľa organizačnej štruktúry vedúci katedry so zamestnancami rektorátu, nevedela presne. V tom čase nemala žiadne vedomosti o určitých problémoch na katedre politológie, lebo ona pracuje na katedre zdravotníctva a táto je umiestnená v celkom iných priestoroch Trenčína. Katedra politológie je na Študentskej ulici, pri futbalovom ihrisku a fakulta zdravotníctva je na Novomeského ul. , na sídlisku JUH. Nevedela uviesť, kto zrušil členstvo žalobcu v odborovej organizácii. Ona ani nevedela, že žalobca má zrušené členstvo. Ona bola členkou OZ, určitú dobu členkou výboru OZ, potom predsedníčkou OZ, ale zo zdravotných dôvodov musela skončiť s touto funkciou v októbri -novembri 2016. Členkou výboru ZO je stále. Zúčastňuje sa prerokovávaní skončení pracovného pomeru so zamestnávateľom, pokiaľ jej to pracovné povinnosti povolia. Podľa nej sú tieto konkrétne zasadnutia neverejné, ale podľa potreby sa prizývali osoby dotknuté, ale o tom rozhodoval vždy predseda ZO. Ak to bolo tak, ako uvádza právna zástupkyňa žalovaného, že zasadnutia z 01.02.2013 sa zúčastnil iba jeden z troch, a to žalobca, bolo to tak, ako uviedla, že to bolo v kompetencii predsedu ZO. Nie je štandardné, že by sa dotknutý zamestnanec požíval na takéto rokovania.

36. Svedok X.. X. D., N., zamestnaný u žalovaného od 2003, od februára 2013 ako odborný asistent na katedre strojárstva fakulte špeciálnej techniky uviedol, že bol prítomný na predmetnom rokovaní ZO, podpisoval prezenčnú listinu. Na presný počet, koľko ich bolo, si nespomenul, lebo to bolo veľmi dávno. Na priebeh rokovania si spomenul veľmi matne. Prerokovali sa traja zamestnanci, ale pri každom z nich bola iná situácia. Asi hlasoval pri všetkých troch rovnako. Pokiaľ si spomenul, nemal námietky k skončeniu pracovného pomeru s tromi zamestnancami. Vysvetlil, čo sú evaluačné hodnotenia. Sú to hodnotenia pedagogických pracovníkov, ktoré sa robia spravidla jedenkrát ročne a týkajú sa vyučovacieho procesu, teda koľko hodín odpracuje pedagogický pracovník, uvádza sa tam publikačná činnosť pracovníka a ďalšie skutočnosti. Na priebeh rokovania ZO si nepamätal. Pamätal si len to, že sa prejednávalo skončenie pracovného pomeru s tromi osobami, u prvých dvoch to prešlo bez pripomienok a u tretej osoby - žalobcu, výbor neodporučil výpoveď, hlasovanie bolo tajné. Nevedel sa vyjadriť, prečo v zápisnici nie je uvedené, koľko hlasov bolo za, koľko bolo proti a koľkí sa zdržali hlasovania. On ju nespisoval. Ak to tam nie je uvedené, je to chyba. Už si nespomenul, či sa hovorilo, koľko hlasov bolo za, koľko proti a koľko sa zdržalo hlasovania. Viac si nespomenul. Ohľadom žalobcu on nemal pripomienky, súhlasil so skončením pracovného pomeru. Keď hlasuje výbor ZO, stačí na schválenie nadpolovičná väčšina. Už si nepamätal, čím bola zdôvodnená výpoveď žalobcu, na presný dôvod si nepamätal, ale súviselo to s ekonomickou situáciou, výpovedí bolo vtedy viac. Z návrhu výboru ZO, že rektor univerzity má prehodnotiť návrh výpovede pre žalobcu, svedok uviedol, že bola to jediná možnosť, čo mohol výbor urobiť a to dať takéto odporúčanie. Je to jediná zákonná forma dialógu zamestnávateľa s odborovou organizáciou, lebo odborová organizácia do toho nemôže zasahovať. Iba keď prejednáva výpoveď, beží

tam 7-dňová lehota, v ktorej sa to musí prejednať, inak sa má za to, že výpoveď bola prejednaná. Nevedel celkom dobre odpovedať, čo bolo obsahom dialógu, lebo tento dialóg viedol predseda OZ. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa nevyjadroval ani k vyjadreniu svedkyne Ing. F., že mali byť dodané podklady od vedúceho katedry politológie, (a sudkyňa prečítala túto časť zo zápisnice), svedok uviedol, že nevie o aké podklady malo ísť. On osobne nedostal na preštudovanie žiadne podklady. Štandardne to býva tak, že v takýchto prípadoch dostanú list od rektora univerzity, kde sú uvedené prípadné dôvody výpovede. Určite dostali takýto list, inak by to neprejednávali. Domnieval sa, že takéto zasadnutia sú verejné, okrem časti hlasovania. Miesto, čas takýchto zasadnutí sa v súčasnosti zverejňuje na webovej stránke, nevedel ale, či to bolo aj vtedy. Myslel si, že dotknutým osobám sa miesto a čas oznamoval. Akým spôsobom sa to robilo, to bolo v réžii ZO. Ide o webovú stránku žalovaného, v sekcii "odbory". On nikdy nevykonával funkciu predsedu ZO u žalovaného. Ešte je členom výboru ZO, dlho, aj pred r. 2013 bol, možno už od r. 2005, presne si to nepamätal. Podľa jeho skúsenosti je to tak, že dotknutí zamestnanci sa nepredvolávajú, ale pokiaľ o to požiadajú, tak sa môžu zúčastniť. Nevedel uviesť, ako sa zamestnanci dozvedeli o termíne tohto prerokovania, to je záležitosť predsedu ZO.

37. Žalovaná uviedla, že ani v minulosti ani teraz nikde nie sú uvedené termíny konania zasadnutí výboru, a to už tam pracuje dlho, sú tam iba oznamy o konaní sa členských schôdzí.

38. Žalobca k tomu uviedol, že každý člen odborov má podľa čl. 6 stanov odborovej organizácie OZ pracovníkov školstva a vedy na Slovensku zúčastňovať sa rokovaní orgánov zväzu, ak sa rokuje o jeho osobe. Má člen právo vyžadovať od zväzu účinnú ochranu na obhajobu svojich zákonných záujmov, tak isto má právo byť informovaný o základných otázkach činnosti zväzu, tak isto má právo využívať všetky výhody poskytované väzom. Ďalej uviedol, že jemu ako kvalifikovanému odbornému asistentovi na katedre politológie nebolo umožnené v súlade s pracovnou zmluvou objektívne hodnotiť študentov, lebo niekto iný zasahoval do akademického informačného systému, čo v praxi znamená, že chcete zapísať známku študentovi/študentke, ale zistíte, že to nie je možné, pretože to zapísal niekto iný. Uvedenú skutočnosť považoval za závažnú protispoločenskú činnosť a zároveň to oznamoval súdu v súlade so Zákonom o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a bol pripravený na otázky. Súd toto oznámenie žalobcu listom zo dňa 26.04.2019 podľa zák. č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti postúpil príslušnému štátnemu orgánu - Úradu Vlády SR na ďalšie konanie.

39. Svedkyňa X.. J. U., zamestnaná u žalovaného od r. 1997 a v súčasnosti ako študijná referentka a v r. 2013 uviedla, že pracovala v ZO ako tajomníčka výboru ZO, takže všetky zápisnice z rokovania výboru ZO spisovala spolu s predsedom ZO. Ona si počas rokovania robila poznámky o priebehu a potom si s predsedom sadli a spísali zápisnicu. Zápisnice písala tak, ako sa písali z minulosti, nevedela uviesť, prečo sa neuvádzalo do zápisnice priamo, či je výbor uznášaniaschopný, koľkí boli prítomní. Nevedela sa vyjadriť, prečo v zápisnici nie je ani pri jednom z troch pracovníkov uvedené, koľko členov výboru bolo za, koľko proti a koľkí sa zdržali hlasovania. Na zasadnutí výborov sa hlasovalo verejne. Už je dlhá doba, už si to nepamätala ani v prípade žalobcu koľko členov bolo za, koľko bolo proti a koľko sa zdržalo hlasovania. Ani si už nepamätala, ako ona hlasovala v prípade žalobcu. Nepamätala si, či tam ohľadom žalobcu bola nejaká búrlivá diskusia. Vôbec si nepamätala na prejednávanie tohto prípadu žalobcu, ani nevedela, či niekto bol proti, zdržal sa hlasovania. Prezenčná listina a pozvánka k tejto zápisnici by mala byť niekde archivovaná a to v kancelárii u predsedu ZO. V súčasnosti by mal byť predsedom ZO p. Krajčo. Mala na mysli pozvánky pre členov výboru na dané zasadnutie. Nebývalo zvykom pozývať dotknuté osoby, ktorých sa týkalo skončenie pracovného pomeru. Nevedela, kto pozval na toto zasadnutie žalobcu. Keď ho tam p. predseda pozval, tak tam asi mohol byť podľa predpisov ZO, ale zvykom to nebývalo. Ing. Vanc bol vyučujúcim na Fakulte špeciálnej techniky, na Katedre časti strojov. Podklady dávala právnička žalovaného (JUDr. F.) predsedovi ZO a počas rokovania výboru ich oni - členovia mali k dispozícii, kópiu podkladov nedostávali vopred pred zasadnutím výboru na naštudovanie. Zasadnutia výborov sa asi nezverejňovali, vtedy nie, v súčasnosti nevedela uviesť, lebo v súčasnosti nie je vo výbore. Nevedela, odkedy nie je vo výbore a od r. 2016 nie je ani členom odborov z osobných dôvodov. Nevedela uviesť, z akého dôvodu odišiel X.. C..

40. Svedkyňa Ing. H. A., zamestnaná u žalovaného od r. 1997 na rektoráte žalovaného, vo februári 2013 na oddelení správy majetku, v tom čase členka výboru ZO. Nepamätala si, či bola na predmetnom zasadnutí, bolo to už dávno. Týchto troch pánov poznala, lebo tam pracovala od začiatku. Nepamätala si, ako hlasovala. Členovia výboru hlasovali skôr verejne. Ona už nie je členkou výboru asi 4 roky, ani nie je v odboroch. Nespomenula si, ako zahlasovala, ani ako hlasovali ostatní. Pri spisovaní zápisnice

nebola. Počas rokovania výboru, o ktorých sa rokovalo, členovia nedostávali na nahliadnutie, ani vo fotokópii jeden, dva dni na naštudovanie podklady. Nevedela, či sa termíny konania výborov nejako a ako zverejňovali pre verejnosť. Skôr sa dotknuté osoby nepredvolávali a nechodili na zasadnutie výboru. Nepamätala si, či okrem svedkov, ktorí sedeli na chodbe a boli vypočutí pred ňou, bol na zasadnutí aj niekto iný.

41. Svedkyňa W. C. K., N., t.č. zamestnaná v Slovenskej národnej knižnici v Martine, bola zamestnaná u žalovaného do konca augusta 2014 v pozícii odborného asistenta na Katedre chemických technológií a environmentu fakulty priemyselných technológií. Skončila tretie 5-ročné obdobie a ďalej nemohla pokračovať, lebo p. dekan nevypísal ďalšie výberové konanie na jej pozíciu. Skončil jej pracovný pomer na dobu určitú. Až do konca jej pracovného pomeru bola členkou odborovej organizácie pri žalovanom a aj členkou výboru. K priebehu rokovania výboru zo dňa 01.02.2013 uviedla, že to bolo v období, keď sa menil rektor, bolo to hektické obdobie. V tom čase bol zvolený nový zastupujúci rektor X. H., bol zvolený akademickým senátom, v tom čase asi pred rokom, teda bol tam krátku dobu. V tomto období došlo k uvedenému konaniu. Pokiaľ išlo o jednotlivých prepúšťaných zamestnancov, Ing. Z. chcel odísť sám z univerzity, s tým sa dohodli. A. T. bol iný prípad. Doc. T. bol ako prorektor za odvolanie dekana p. C. z Fakulty v Púchove a preto dochádzalo k nedorozumeniam medzi doc. T., akademickými senátmi a odborovou organizáciou, pretože AS a odborová organizácia neboli za odvolanie dekana v Púchove. Pán C. potom zostal vo svojej funkcii celé 4 alebo 5 ročné obdobie. Z tohto dôvodu doc. T. potom ani neprišiel na prejednanie návrhu na skončenie jeho PP dňa 01.02.2013, aj keď ho pozývali a pozývali všetkých troch. Doc. T. sa písomne neospravedlnil a ani nenapísal žiadne písomné vyjadrenie, rozprával sa iba s p. predsedom OZ p. C.. Pokiaľ ide o prerokovanie návrhu u doc. T., nebolo to prvé prepúšťanie pre nadbytočnosť, ale bolo ich už niekoľko. Preto mali už zabehnutý postup. Snažili sa hľadať racionálne postupy podľa zákona, rozprávali sa aj s vedením univerzity, tak aby to bolo podľa zákona a bez emócií. Jej to prišlo tak, a to najviac u žalobcu, že to bolo skôr také vybavovanie si účtov. V zápisnici k doc. T. nie je uvedená žiadna diskusia, pretože zdôvodnenie jeho výpovede bolo racionálne, pretože on mal nejaký úväzok na katedre politológie, kde sa veľmi znížil počet študentov. A. T. okrem toho učil aj na našej fakulte, detaily nevedela. Pokiaľ v zápisnici nie je uvedený výsledok hlasovania t.j. koľkí boli za, proti alebo sa zdržali hlasovania, znamená to, že všetci boli "ZA". Nevedela sa vyjadriť, prečo v zápisnici na začiatku rokovania nie je uvedené, koľko členov výboru sa zúčastnilo a či je výbor uznášania schopný. Nevedela prečo to tam nebolo uvedené, lebo sa to zvyklo uvádzať. Počet členov výboru bolo asi sedem, každá fakulta mala vo výbore svojho zástupcu. V prípade Ing. Z. a doc. T. sa nikto z prítomných členov výboru nezdržal hlasovania a ani nebol proti. Pokiaľ išlo o žalobcu, vždy sa snažili zavolať tú osobu, ktorá dávala výpoveď, teda rektora alebo dekana, vedúceho katedry. Katedra politológie nebola samostatnou katedrou, patrila pod rektora a rektor tým poveril právničku S. F. N. p. F. a bol zavolaný aj žalobca. Prišla p. F. a snažili sa s ňou konštruktívne a podľa zákona zistiť dôvody a organizačné zmeny o výpovedi žalobcu. Pýtali sa na tri veci: 1/ prečo to bol práve žalobca, nakoľko z ohľadom na prihliadnutie ku kvalite vzdelávacieho procesu mali byť vypracované evaluačné hodnotenia pracovníkov katedry a podľa tých hodnotení mal byť vybratý pracovník, ktorý najmenej spĺňa kritéria. Bolo nejaké nariadenie ministerstva školstva, že univerzity sa musia akreditovať v normách kvality, nejaké číslo ISO. Toto sa začalo robiť, až keď bol doc. Habánik zvolený za riadneho rektora, bolo to niekedy v r. 2013 asi na jar. Dovtedy to nemali, ale tieto nariadenia boli a fakulty vytvárali aj evaluačné hodnotenia a každý zamestnanec musel mať plán ďalšieho vzdelávania. U nich na fakulte sa robili skoro úplne od začiatku, asi už okolo roku 2000 (ich fakulta vznikla v r. 1997). Robil to každý rok dekan s vedúcim katedry. Nevedela, či sa robili aj na iných fakultách alebo katedrách. Keď sa S. F. pýtali, či vedúci katedry politológie má takéto nejaké podklady o svojich zamestnancoch, ona uviedla, že o ničom takom nevie, že nemá vedomosť o takomto kritériu, ani nemá vedomosť o tom, že by sa to robilo a niekto o tom rozprával. X. Z. nebol učiteľ, u toho sa nemuseli robiť evaluačné hodnotenia. U doc. T. boli vypracované tieto hodnotenia kým učil na ich fakulte. Na otázku, či bolo žalobcovi ponúknuté adekvátne náhradné pracovné miesto, S. F. im povedala, že dostala takéto poverenie od rektora, že má prejednať túto vec, potom sa urazila a odišla. V ponuke nič neuviedla. Potom prišiel na prejednanie žalobca, rozprávali sa s ním, jeho sa tiež pýtali, či sa na ich katedre robili evaluačné hodnotenia, či sa s ním niekto rozprával, že z organizačných dôvodov ho chcú prepustiť, či mu bola ponúknuté nejaké náhradné miesto. On odpovedal, že nik s ním nekomunikoval, nič z toho mu nebolo ponúknuté a ani prejednané. Väčšinou sa pýtal a viedol toto rokovanie predseda Ing. C., ona osobne sa na uvedené otázky nepýtala. Potom už ani nevedela o čom sa rozprávali. Nikto z prítomných nehlasoval za prepustenie žalobcu, ani sa nik nezdržal hlasovania, všetci boli proti jeho prepusteniu. Poverili predsedu Ing. C., aby naformuloval odpoveď k vedeniu univerzity. Vždy podpisovali prezenčnú listinu na začiatku, pri zasadnutí výboru. Bývalo zvykom dať to podpísať všetkým, teda aj

JUDr. F. aj žalobcovi. K animozite voči žalobcovi uviedla, že jej to prišlo úplne neuveriteľné a absolútne nerešpektujúce, ako vedúci katedry so žalobcom jednal, nezohľadnil to, čo on robil pre študentov a neakceptoval jeho úplné vzdelanie pre jeho funkciu. Nevedela sa vyjadriť k publikačnej činnosti žalobcu, pozerali v informačnom systéme knižnice jeho publikačnú činnosť pred zasadaním výboru a určite nebola najhoršia z pracovníkov katedry aj kvalitou aj kvantitou. K vzťahom medzi žalobcom a doc. S. om, svedkyňa uviedla, že kým neprejednávali výpoveď žalobcu, nepoznala ani jedného z nich, ale z toho, že doc. Janas vôbec nekomunikoval so žalobcom sa dá logicky odvodiť, že neboli vzťahy dobré, teda aspoň zo strany doc. S.. Ona na vlastné oči a uši nevidela, nepočula dialóg medzi týmito dvomi osobami. Nebola ani na žiadnom verejnom fóre, kde by sa riešil ich vzťah. Pokiaľ ide o klebety, tie sa vždy šíria. Ona pracovala na pracovisku v Púchove a doc. S. skôr poznala ako primátora Považskej Bystrice. Klebety sa netýkali osobne žalobcu, ale sa týkali toho, ako sa vedie katedra politológie. V klebetách sa vytýkalo, že pán docent večne nie je na pracovisku, on bol povinný mať aj nejaké prednášky, hodiny. Hovorilo sa v klebetách, že veľakrát tam nebol, veľa ho zastupovali, jeho riadenie bolo autoritatívne, potreboval si upevniť svoju moc, veľmi nediskutoval, chcel byť na katedre, bola to prestíž, lebo katedra bola priamo pod rektorom. Pracovnú dobu ich fakulte aj katedre v Púchove mali takú, že mali stanovené hodiny počas dňa, ktoré museli byť na katedre, napríklad od 9:00 hod. do 13:00 hod., alebo 14:00 hod., to už si nepamätala, pričom si zapisovali príchod a odchod do knihy dochádzok, kniha bola na vrátnici, zvyšok pracovného času sa nemuseli zdržiavať na katedre. Museli mať dve vyučovacie hodiny (teda 45 min.) za týždeň ako konzultačné hodiny so študentmi.

42. Na opakovanú otázku sudkyne na žalobcu, či aj on sa musel takto zapisovať a byť prítomný na katedre, žalobca uvádza, že podobne.

43. Svedkyňa Dr. K. ďalej uviedla, že bola členkou výboru ZO asi od r. 2000 do konca jej PP v r. 2014, členkou odborovej organizácie bola aj po skončení PP. Orgány OZ boli výbor, členská schôdza a komisie alebo nejaké poradné orgány sa vytvárali iba v prípade potreby, tie neboli stále. Stálym orgánom bola ešte revízná komisia a volebná komisia podľa stanov. Výpovede z PP prerokovával výbor. Zasadnutie výboru bolo verejné. Termíny zasadnutia výboru sa zverejňovali na internetovej stránke univerzity, ale už nevedela od ktorého roku, či aj v čase prejednávania predmetnej výpovede, bola to povinnosť tajomníčky. Vždy sa predvolával zamestnanec, ktorý mal byť prepustený, na zasadnutie výboru, predvolávali sa určite ústne alebo aj e-mailom, nevedela, aký dôkaz je v spise ZO. K dnešnej svojej výpovedi si niečo pamätala z prejednávania, aj si ale prečítala predmetnú zápisnicu z 01.02.2013, pretože jej kópiu mala doma. Mala doma kópie niektorých zápisníc z rokovania výboru z tejto turbulentnej doby. Nie si vedomá, že ako členka výboru musí dodržiavať povinnosť mlčanlivosti a nemôže mať kópiu zápisnice doma pre súkromné účely. Nepamätala si, aké výpovede z PP ako výbor prejednávali v januári 2013. K otázke predvolaniu všetkých troch pracovníkov vedela, že bol predvolávaný doc. T. a žalobca a pokiaľ išlo o Ing. Z., predseda Ing. C. uviedol, že tento chce odísť sám. Nepamätala si, či Ing. Z. bol na výbore, hovorila vo svojej výpovedi, že komunikácia bola na výbore, nehovorila som, že komunikácia bola s Ing. Z. na výbore. Nepamätala si, akým spôsobom bol pozývaný na zasadnutie výboru doc. T., ona to nemala na starosti. Dňa 01.02.2013 v čase prejednávania výboru, doc. Turan už určite neučil na ich fakulte priemyselných technológií. K dôvodu pre výpoveď doc. T. svedkyňa uviedla, že papier znesie všetko. Doc. Turan mal titul N.. z politológie vyštudovaný v Rusku z politickej ekonómie, vtedy to bolo za socializmu, robil to v Rusku a malo to označenie CSc. a nie PhD. a podľa nej toto vzdelanie nezodpovedalo požiadavkám modernej výučby politológie v dnešnej dobe. Podľa nej nemal adekvátne vzdelanie pre vyučovanie politológie v dnešnej dobe. Nemyslela si, že ZO skúma vzdelanie pracovníkov, ktorí sú prepúšťaní, iba sa snažila zistiť kvalitu a úroveň ich výchovno-vzdelávacieho procesu. Pretože to je jedna z požiadaviek, jedno z kritérií, ktoré sa posudzuje pri prepúšťaní. Jej názor, že išlo o vybavovanie si účtov mala z toho, že si zapamätala tento fakt z prejednávania na výbore, ale dôvody, prečo si zapamätala tento fakt si už nepamätala. Ona nebola prítomná pri žiadnom vybavovaní si účtov medzi žalobcom a niekým iným. Túto informáciu mala iba sprostredkovane. Podľa zákonníka práce vedela určite, že výpoveď výbor prerokováva v prípade výpovede pre nadbytočnosť zamestnanca a zrejme dávali súhlas alebo nesúhlas k tomu. Nevedela uviesť, nepamätala si vo všeobecnosti, v ktorých prípadoch výbor dáva súhlas s výpoveďou a v ktorých prípadoch výpoveď iba prejednáva. Žalobca nebol odborovým funkcionárom. K zisteniu kvality publikačnej činnosti žalobcu uviedla, že v informačnom systéme univerzity našli názvy článkov, publikovaných článkov žalobcu a k tomu priradený kód, v akom type časopisu bol zverejnený a tento kód určuje kvalitu, resp. dá sa zistiť kvalita článku, pretože publikovanie článkov v niektorých vydavateľstvách musí prejsť recenzným konaním. Žalobca nekomunikoval s doc. S. na základe toho, že na rokovaní výboru na našu otázku im žalobca uviedol, že nik s ním nekomunikoval o jeho prepustení a

dozvedel sa o tom iba od Ing. C.. Ona nikdy nebola zaradená pracovne na katedre politológie. Objektívne sa nevedela vyjadriť k pracovným schopnostiam pracovníkov katedry politológie, ani by si to nikdy nedovolila, preto vyžadovali, pýtali evaluačné hodnotenia. Jej názor a názor na výbore o tom, kto vyberá nadbytočného pracovníka bol taký, že to robí vedúci katedry, teda priamy nadriadený a ten dáva návrh rektorovi ďalej. Nemala vedomosť o tom, že doc. T. vedie súdny spor o neplatnosť jeho výpovede, nebola vypovedať v jeho súdnom spore ohľadom jeho. Nemala žiadne dôkazy o zlých vzťahom medzi žalobcom a doc. S.. Členovia výboru sa medzi sebou nebavili o tom, kto by mohol byť druhou prepustenou osobou miesto žalobcu. Boli názoru, že by to mohli byť tí zamestnanci, ktorí nemajú titul PhD. I. na otázku, prečo do návrhu uznesenia nebolo uvedené, aby rektor vybral za nadbytočného pracovníka miesto žalobcu radšej pracovníka, ktorý mal "menej titulov", menej publikačnej činnosti a menej bodov v evaluačnom hodnotení ako žalobca, nevedela uviesť, prečo to tam nie je uvedené, ale zrejme toto mali na mysli. Na ich fakulte evaluačné hodnotenie pozostávalo aj z počtu bodov. Teda každý zamestnanec ich fakulty bol ohodnotený počtom bodov. Nevedela nič o oficiálnych, resp. písomných sťažnostiach na žalobcu, ani z klebiet nič nepočula ohľadom sťažností študentov na žalobcu. Na konci akademického roka ich vždy študenti hodnotia. Prebieha to tak, že sa cez študijné oddelenie študentom dajú dotazníky, títo to vyplnia anonymne a potom sa vrátia na študijné, toto je jedna z podmienok akreditácie. Otázok nie je veľa, sú 4 - 5, týkajú sa spôsobu výkladu, obsahu výkladu, čo je na prednáškach, či im to vyhovuje, akým spôsobom hodnotia predmet ako taký, spôsob skúšania, potom či študenti majú dobré vzťahy s vyučujúcim, viac si už nepamätám. V niektorých otázkach slovne píšú a niekde len vyberajú zadanú možnosť zo 4 možností hodnotenia. Osoba, ktorá robí akreditačný spis spraví vyhodnotenie z týchto vyjadrení študentov. Akreditácia sa robí každých 6 rokov. Nejde o kontrolu kvality každého jednotlivého pedagóga. U nej to fungovalo tak, že keď 6 rokov učila napr. predmet biochémia a v ďalšom období zasa chcela učiť, tak v novom akreditačnom spise museli byť priložené tieto jej hodnotenia študentov za tých 6 rokov dozadu. Akreditačné komisie zasadajú a hodnotia za tým účelom, aby v konečnom dôsledku mohli uviesť, či katedra, univerzita môže dávať tituly a v akej kvalite od Bc. po profes. pre jednotlivé študijné odbory. Na otázku, či znižovanie počtu študentov na katedre politológie je spojenou nádobou v porovnaní so znižovaním celkového počtu študentov na univerzite, svedkyňa uviedla, že je to možné. Podobný predmet ako politológia sa učí na niektorej ekonomickej fakulte, aj na fakulte ekonomicko-sociálnych vzťahov. K danému prejednaniu si za to toľko pamätá, lebo keď jej prišlo predvolanie na pojednávanie, začala pátrať v pamäti, v e-mailoch, vo svojich papieroch, lebo sa jej to dosť osobne dotýkalo z dôvodu, že keď končila svoj pracovný pomer, mala pocit, že to bolo z dôvodu nie dobrých jej vzťahov s novým pánom rektorom doc. H.. Ona ho verejne nekritizovala, nevystúpila voči nemu, iba vo veľkom senáte, v tajnej voľbe, ona jediná ho nevolila za rektora v r. 2013. Všetci ostatní ho asi volili, ale on nemal potrebný počet hlasov, aby sa stal novým rektorom. Oni to vedeli, lebo ona to neskrývala. Ona bola v osobnom kontakte s p. rektorom kritická. Nepáčil sa jej spôsob jeho manažovania na fakulte, kde on pôsobil. Napríklad: Bola členkou komisie, ktorá preverovala neoprávnené udeľovanie titulov na katedre soc.-ekonomických vzťahov, kedy bol prodekan p. Habánik. Udeľovali sa tituly X.. za dva roky štúdia, bez toho, že by dotyčná osoba mala absolvované 3 roky bakalárskeho štúdia. Neboli to študenti po maturite, väčšinou starší ľudia, zamestnaní, ktorí nemali žiadne vysokoškolské štúdium. Bolo to tak, že išiel napr. o staršieho pána, stredoškoláka s maturitou, toto nepreverovali, dva roky študoval na univerzite a dostal titul "Ing.". Bolo to už dávno, týmto to začalo, možno v r. 2001 až 2004. O tomto komisia spisovala záznam, bola to veľká komisia, kópia by sa mala nachádzať na ministerstve školstva. Napríklad sa stalo, že sa prihlásilo na fakultu soc.-ekonom. vzťahov 500 študentov, mohli zobrať 100, zobrali ale aj ostatných, len zobrali ich do "celoživotného vzdelávania" na dobu 1 roka, pričom študijný plán bol totožný ako študijný plán študenta v prvom ročníku, toto spoplatnili ako súkromné štúdium, študovalo sa to popri zamestnaní, na niekoľkých alokovaných pracoviskách, možno aj 7. Toto nebolo právne čisté, čo sa týka spoplatnenia. Bolo to tak, že rok chodil na toto kvázi celoživotné štúdium, po roku prešiel na diaľkové alebo na denné štúdium na riadnej fakulte sociálno-ekonomických vzťahov, tam chodil rok, teda po dvoch rokoch získal titul "Bc.", nie všetci, ale iba niektorí. Niektorí doštudovali v riadnej lehote 3-4 roky a získali titul "Bc.". Toto sa dialo v období pred rektorom, ktorý bol pred bývalým rektorom J., bolo to v čase rektora, ktorý bol pred Kneppom, už som si spomenula, bol to doc. K., bolo to v čase ministra školstva S., vtedy sa to začalo preverovať. Odišlo to nejako do stratena, táto vláda potom padla a nevedela o tom, že by boli z toho vyvedené dôsledky. Ona bola v dobe týchto turbulencií členom veľkého senátu, ktorý volí rektora ako aj členkou malého senátu na jej fakulte, ktorý volí dekana. P. doc. H., aby komunikoval s nami, ktorí by ho mali voliť, pretože sa odvolával prof. J.. A.. H. s nami nekomunikoval, chcel sa dostať na miesto rektora politicky, cez šéfa TSK C..

44. Svedkyňa X.. A. S., PhD., u žalovaného pracovala do konca februára 2011. Potom bola evidovaná na úrade práce asi 3 roky. Pracovala ako vysokoškolský učiteľ ako odborný asistent na fakulte sociálno-ekonomických vzťahov. Bolo to tak, že rektor prof. J. napadol jej pracovnú zmluvu, lebo ju mala obnovenú od 26.02.2010, pretože on nechcel, aby ďalej učila, lebo bola členkou malého akademického senátu na tejto fakulte, kde zastávala post tajomníčky. Ona si to vyhodnotila tak, keďže tento akademický senát mohol schvaľovať pedagógov do vyšších funkcií a niektorí ľudia, ktorí mali o to záujem sa tam nedostali, samozrejme aj vďaka jej hlasovaniu, si to vyhodnotila, že to bola pomsta voči jej osobe a bola pre nich nežiaduca. Takýchto ich bolo viac. Ako napríklad Ing. J., C., doc. C., všetko VŠ učiteľia. J. bolo vždy viac a neodsúhlasili takých, ktorý podľa nich celkom nespĺňali dané požiadavky. V tých časoch to bolo tak, že funkciu dekana a rektora mohol vykonávať iba VŠ učiteľ, ktorý mal určitý stupeň vzdelania, teda najnižší stupeň bol doc., potom už bol iba profesor. Ona žalovala univerzitu o určenie neplatnosti výpovede, súdny spor vyhrala a žalovaný jej vyplatil mzdu za rok dozadu a skončila som pracovný pomer koncom februára 2011. Bola členkou základnej organizácie odborov hneď od začiatku od r. 1997 a zároveň aj členkou výboru. A členkou základnej organizácie aj výboru bola do apríla 2015, preto sa zúčastnila aj predmetného rokovania ZO dňa 01.02.2013. Mali také stanovky, že členom našej odborovej organizácie mohla byť aj osoba, ktorá nebola zamestnaná na univerzite. K jednaniu Výboru ZO z 01.02.2013 uviedla, že si to pamätajú všetci členovia výboru, ZO aj zamestnanci univerzity, pretože to bola kauza, ktorú začal rektor J. za účelom likvidácie nepohodlných zamestnancov. Toto si mysleli všetci zamestnanci univerzity, len sa to báli vysloviť nahlas, aby neprišli o prácu. Podľa nej rektor Kneppo ani nerobil nejaké závažné porušenia predpisov, ale skôr si myslela, že asi jeho manželka p. J., ktorá pracovala ako vedúca personálneho oddelenia, ona to tam riadila. Svedkyňa bola na každom výbore, aj dňa 01.02.2013. V tento deň tam bol celý výbor - bola tam X.. F., X.. C., X.. D., Ing. U., Dr. K., Ing. Janíková a A.... priezvisko si nespomenula. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej do akých papierov, ktoré má pred sebou svedkyňa nahliada, svedkyňa uviedla (a predložila ich sudkyni), že má pred sebou stanovky, v euroobale, kde na druhej strane je rukou napísané: „na základe akých kritérií a skutočností bol vybraný ako nadbytočný = chýbali "ukončenie pracovného pomeru". Na katedre neboli zohľadnené odbornosť a objektívne kritériá. Za tým je iba vo veľkom kruhu 8.02 (čas). Predložila k nahliadnutiu protokolárny zápis z odovzdávania dokumentov z 24.04.2015 v euroobale pričom na zadnej strane nie sú žiadne poznámky a v treťom euroobale je predvolanie na pojednávanie bez poznámok. Svedkyňa uviedla, že čas 8.02 je čas odchodu autobusu a rukou písané na zadnej strane a čítané je jej písmo. Toto si sama napísala, lebo to bolo podľa mňa veľmi dôležité. Nikto jej to nenadiktoval. K priebehu Výboru uviedla, že žalobca požiadal predsedu odborov - Ing. C., že príde na toto zasadnutie s tým, že im predloží fakty, na základe čoho vlastne dostal výpoveď, tak nejak to bolo. Predseda výboru jej e-mailom poslal termín o zasadnutí výboru s programom, podklady nie. Podklady doniesla na zasadnutie Výboru S.. F. Dopredu ich nemali, teda ona osobne ich dopredu nemala. Predseda odborov pozval na zasadnutie výboru aj týchto troch zamestnancov, nevedela akou formou a X.. C. sa vyjadril, že Ing. Z. a doc. T. nemali záujem prísť. Prišiel žalobca na zasadnutie výboru. Vedeli, že má titul K.. a N. za menom, teda podľa nich spĺňal všetky atribúty VŠ učiteľa, lebo v tom čase na každej fakulte, aj katedre boli zamestnanci, ktorí si PhD ešte len robili alebo boli aj takí, ktorí ho vôbec nemali. Pýtali sa žalobcu, že ako je to možné, že on s titulom PhD dostal výpoveď. Mali tiež dokladované, čo sa týka publikačnej činnosti, že publikoval nad rámec svojho osobnostného plánu rozvoja. Podmienkou odborného rastu VŠ učiteľa bola publikačná činnosť, ako aj laicky povedané „titul za menom“. Vedeckou hodnotou sa myslí, iba titul za menom, ako PhD, CSc., DrSc. a pred menom Doc., profesor. Žalobca bol sklamaný, že bol na tejto listine o prepúšťaní. Oni ako Výbor nesúhlasili, aby bol žalobca prepustený ako nadbytočný. Podľa nich laicky povedané, prepustení by mali byť tí, ktorí nemali za menom PhD. Vedela, že tam odzneli nejaké mená bez PhD, ale mená si nezapamätala, lebo ona týchto ľudí nepoznala. Ona na katedre politológie nikdy nepracovala. Na Výbore nič neodznalo o tom, či VŠ učiteľia bez PhD za menom, ktorých neprepustili, majú nejaký vzťah k vedúcemu katedry alebo k niektorému z vyšších funkcionárom. V rámci klebiet nepočula nič, čo zlé spravil žalobca, keď ho prepustili pre nadbytočnosť. Počula, že bol veľmi aktívny a cieľavedomý. Na otázku, či vie o nejakých lepších vzťahoch medzi VŠ učiteľmi bez PhD so svojimi nadriadenými, svedkyňa k menám uvádza: p. Řádek - nič nevie uviesť, p. Z. - kedysi mali na univerzite prof. Z., ale nevedela, či to bola príbuzná, alebo iba menovkyňa, osobne nepoznala týchto, p. D. - nepoznala a p. I. - toto meno mi je povedomé, ale nespomínam si na nič bližšie, a vo vzťahu k nadriadeným - p. T. - nič jej to nehovorilo, p. P. - nič jej to nehovorilo, X.. J. S. - to bola jej bývalá kolegyňa z fakulty sociálno-ekonomických vzťahov, bola to veľmi šikovná a nadaná učiteľka, ktorá prešla z fakulty sociálno-ekonomických vzťahov na rektorát, kde pôsobila ako prorektorka. Potom sa chcela vrátiť, ale zrejme tam bol nejaký problém s dátumami a nastúpila na katedru politológie. Vedela, že táto vyštudovala ekonómiu na poľnohospodárskej škole v Nitre, p. J. - nič nevedela, p. T. - vedela iba

toľko, že bolo švagriná jej kolegyne O., o bližšom vzťahu k vedeniu neviem nič, p. Q. nič nevedela. Na všetky zasadnutia výborov, kde sa prejednávalo prepúšťanie zamestnancov S. F. nikdy nemala so sebou podklady k pracovníkovi. Nevedela uviesť, či ich dodala pred výborom predsedovi, opravila sa: určite ich nedala predsedovi. Pýtali sa jej, či ponúkli aj nejaké miesto na iných katedrách, nevedela odpovedať. Zdalo sa jej, že členovia Výboru so všetkým nesúhlasili, čo ona predložila. Nevedela sa konkrétne vyjadriť, či bol nejaký návrh na odloženie rozhodnutia výboru na posledný možný termín (t.j. na deň 04.02.2013) za účelom, aby JUDr. F. predložila výboru doklady, ktoré oni požadovali. V minulosti sa jej zdalo, že sa tak udialo. Časovú postupnosť vyjadrení JUDr. F. a žalobcu si nepamätala, ale boli tam obaja. Hlasovali vždy o každom pracovníkovi zvlášť. Hlasovali verejne, udvihnutím ruky. Zápisnice spisoval Ing. C. priamo do notebooku, on im to čítal, dávali pripomienky, poslal to potom e-mailom na pripomienkovanie, určili, kto to mal verifikovať. Nepamätala sa, či do zápisníc sa písalo, koľko bolo za, kto proti a kto sa zdržal hlasovania. V prípade žalobcu si pamätala, že boli všetci členovia výboru za to, aby výpoveď nedostal, boli teda proti jeho výpovedi. Toto boli vážne veci, preto na predmetnom zasadnutí boli všetci členovia Výboru. Nevedela odpovedať, či bolo alebo nebolo zvykom písať do zápisníc počet prítomných členov Výboru, či je Výbor uznášania schopný. Ku každej zápisnici bola priložená prezenčná listina. V prezenčnej listine boli vždy vypísané mená všetkých členov Výboru a keď niekto nebol prítomný, bol napísaný dôvod. Prezenčná listina uvádza počet členov Výboru, dokonca aj hostí. Pokiaľ išlo o Ing. Z. a doc. T., svedkyňa uviedla, že k tomu sa vyjadril Ing. Vanc tak, že jeden nechcel prísť na zasadnutie a druhý nemal záujem pracovať na univerzite. Po zasadnutí Výboru upozorňovala žalobcu, bavila sa s ním o tom, že či si je vedomý, že ak podá žalobu na žalovaného, aké to môže mať následky, že sa nemusí už nikdy zamestnať vo svojom odbore, že môže prísť o rodinu, priateľov, známych, lebo mu zostane stále nálepka, pretože ona mala takéto osobné skúsenosti. Vedela, že Ing. C. robil maximum, všetkým pomáhal, ktorí ho požiadali o pomoc. Tretí súdny spor na tunajšom súde, v ktorom sa ona domáhala určenia, že jej pracovný pomer na dobu určitú sa zmenil na dobu neurčitú, dopadol tak, že ho prehrala a zaplatila aj univerzite- žalovanému náhradu trov konania hneď. Po dni 01.03.2011 som u žalovaného nepracovala na žiadnej pozícii, ani na dohodu. Kým ona pracovala u žalovaného, bol na katedre politológie dostatočný počet študentov. Nepamätala si, či v čase prejednávania mala vedomosť, či sa počet študentov na katedre politológie znížil alebo zvýšil. Pred súdnym pojednávaním, na ktorom bola vypočutá ako svedkyňa, nečítala zápisnicu zo dňa 01.02.2013. Prejednávali výpovede pre nadbytočnosť aj v januári 2013, mená si nepamätala, boli to z fakulty špeciálnej techniky. Bola aj Dr. J., Dr. Z., ale nevedela kedy. Nevedela uviesť, aký je rozdiel medzi prerokovaním a súhlasom alebo nesúhlasom k výpovedi zo strany Výboru. Žalobca bol členom ZO, funkciu nemal žiadnu. Keď boli žalobca a doc. T. z jednej katedry, k otázke prečo prerokovali návrh ohľadom doc. T. a bez pripomienok, svedkyňa doplnila, že doc. Turan bol na inej fakulte, bol asi na prorektoráte, on bol na inej pozícii, na vysokej pozícii.

45. Na žiadosť súdu Základná organizácia odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri žalovanom zaslala do súdneho spisu kópie príloh č. 1, 2, 3 k zápisnici Výboru ZO zo dňa 01.02.2013 (č.l. 684 spisu) a podklady:

46. Príloha č. 1 je prezenčná listina zo dňa 01.02.2013, podľa ktorej boli prítomní a zápisnicu zároveň podpísali tieto osoby: X.X.. D. X., N., 2. X.. F. T., 3. X.. A. O., 4. X.. S. A., N., 5. W.. K. C., N., 6. X.. K. X., N., 7. N. A., 8. Ing. C. K., N., X.X.. U. J. a ďalšie osoby a to ako zástupca zamestnávateľa S.. F. T. a ako pozvaný zamestnanec- žalobca.

47. Príloha č. 2 obsahuje program rokovania predmetného výboru s týmito bodmi: 1. Zahájenie, 2. žadosť o prerokovanie R TnUAD č.p.: 146/R/2013- prerokovanie skončenie pracovného pomeru výpoveďou podľa ZP §63, ods. 1, písm. b): Ing. E. Z., A.. Ing. A. T., P., K.. A. C., N., 3. N. ČS, X.Rôzne, 5. U., 6. Uznesenie. Tento program je podpísaný iba predsedom ZO OZ PŠaV TnUAD Ing. K. C., N..

48. ZO ďalej predložila súdu kópiu žiadosti - listu zástupcu rektora žalovaného zo dňa 29.01.2013 o prerokovanie 3 výpovedí z pracovného pomeru vrátane so žalobcom s pripojenými 3 výpoveďami.

49. Žalobca listom zo dňa 27.05.2019 (č.l. 694 spisu) súdu okrem iného uviedol, že v rozhodnom čase prebiehali viaceré výberové konania a žalovaný aktívne hľadal nových zamestnancov. Neuviedol žiadne konkrétne pracovné miesto, ktoré bolo ku dňu jeho výpovede v mieste jeho výkonu práce voľné.

50. Žalovaný uviedol, že nedisponuje žiadnymi evaluačnými hodnoteniami zamestnancov Katedry politológie ku dňu doručenia výpovede žalobcovi a žiadne nariadenie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR a ani žiadna norma ISO v tomto smere neexistuje (ako uviedla svedkyňa Janíková dňa 12.06.2019).

51. Listom zo dňa 31.5.2013 žalobca oznámil žalovanému, že nesúhlasí so skončením pracovného pomeru a trvá na ďalšom zamestnávaní.

52. Podľa Príkazu rektora č. 1/2013 zo dňa 21.12.2012 bolo prikázané vedúcim zamestnancom univerzity s cieľom vyhodnotiť odmeňovanie zamestnancov TnU AD v súlade s platnou legislatívou so zameraním na hospodárnosť využívania finančných prostriedkov pod bodom 1. Prehodnotiť odôvodnenosť a výšku osobných príplatkov, pod bodom 2. Vykonať podrobnú analýzu uzatvorených pracovných pomerov, potreby pracovných výkonov, využitia pracovných síl a efektívnosti ich práce pri stanovenom týždennom fonde pracovného času a následne navrhnúť opatrenia na efektívne a hospodárne využitie pracovnej sily a pod bodom 3. Vykonať prehodnotenie zaradenia zamestnancov do platových tried podľa skutočne vykonávaných pracovných činností, všetko v termíne do 15.1.2013 (vedúcich zamestnancov).

53. V Návrhu na zrušenie pracovného miesta zo dňa 16.1.2013, ktorý vypracoval vedúci Katedry politológie TnU AD, navrhol ku dňu 1.2.2013 zrušiť jedno pracovné miesto vysokoškolského učiteľa vo funkcii odborného asistenta, na ktorom je zaradený žalobca z dôvodu zníženia počtu študentov Katedry politológie v oboch stupňoch vysokoškolského štúdia v dennej a externej forme, čím sa znížila potreba pedagogickej práce. Ku dňu 8.1.2011 bolo na Katedre politológie 457 študentov, k 8.1.2012 sa počet znížil na 397 študentov a k 8.1.2013 na 336 študentov. Predmety, ktorých výučbu zabezpečoval žalobca, v súčasnosti zabezpečovali vysokoškolskí učiteľia vo funkcii docent, profesor a odborný asistent.

54. V Rozhodnutí rektora č. 2/2013 zo dňa 18.1.2013 o znížení počtu zamestnancov na rektoráte TnUAD sa uvádza, že na základe analýzy ruší ku dňu 15.2.2013 1 pracovné miesto informatika referátu rozvoja IKT, 1 pracovné miesto odborného asistenta, ktoré je organizačne začlenené na Katedre politológie TnUAD a 1 pracovné miesto docenta, ktoré je organizačne začlenené na katedre politológie TnUAD.

55. V prejednávanej veci medzi stranami sporu neboli sporné zákonné kritéria výpovede, týkajúce sa jej písomnej formy, doručenia, dodržania zákonných lehôt, predchádzajúci súhlas odborovej organizácie. Sporné boli skutočnosti, či išlo o organizačnú zmenu, či mohol rektor žalovaného rozhodnúť o organizačnej zmene a či bola splnená ponuková povinnosť žalovaného a či výpoveď nebola v rozpore s dobrými mravmi.

56. Podľa § 63 ods.1 písm. b) Zákonníka práce, účinného ku dňu podania výpovede, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnanec stane nadbytočný vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia alebo o znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách.

57. Podľa doterajšej judikatúry podmienkou použitia tohto výpovedného dôvodu je organizačná zmena u zamestnávateľa, nadbytočnosť zamestnanca a príčinná súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou zamestnanca.

58. O nadbytočnosť zamestnanca ide vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať prácami dohodnutými v pracovnej zmluve. Dôvody tejto nemožnosti musia spočívať v tom, že zamestnávateľ naďalej nepotrebuje práce vykonávané zamestnancom, a to buď vôbec, alebo v pôvodnom rozsahu. Takýto stav môže nastať napríklad v dôsledku vnútorných organizačných zmien, ale aj znížením celkového počtu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce. Skončenie pracovného pomeru pre nadbytočnosť nie je podmienené absolútnym znížením celkového počtu zamestnancov. Môže k nemu dôjsť aj pri jeho zvyšovaní. Pre zamestnávateľa totiž nie je dôležitý len počet zamestnancov, ale aj ich celková skladba z hľadiska profesií a kvalifikácie. Nie je teda vylúčené, aby zamestnávateľ pri nedostatku zamestnancov určitej profesie alebo kvalifikácie uzavieral pri organizačných zmenách nové pracovné pomery, a tým zvyšoval počet zamestnancov, a súčasne aby mal nadbytok zamestnancov iných povolání alebo na inom úseku pracovnej činnosti.

59. Na rozdiel od právneho stavu platného do 31. marca 2002, rozhodnutie o organizačnej zmene, v dôsledku ktorej sa zamestnanec stane nadbytočným, musí zamestnávateľ urobiť písomne.

60. Zamestnávateľ nie je zákonom obmedzený, pokiaľ ide o rozhodnutie, s ktorým zamestnancom pracovný pomer skončí. Aj v prípade, ak pracovnú činnosť rovnakého druhu, ktorá sa stala pre zamestnávateľa nadbytočná, vykonáva viacero zamestnancov, o výbere zamestnanca, ktorý sa stal nadbytočným, rozhoduje zamestnávateľ výlučne sám a ani súd nie je oprávnený takéto rozhodnutie preskúmať.

61. Zákon nevyžaduje, aby sa organizačná zmena realizovala v čase, keď sa zamestnancovi dáva výpoveď. Musí však byť o nej určeným spôsobom rozhodnuté, aby bolo nepochybné, že zamestnanec sa v istom okamihu v dôsledku jej realizácie stane pre zamestnávateľa nadbytočným.

62. Nadbytočnosť musí byť v príčinnej súvislosti so zmenami v úlohách zamestnávateľa, jeho technického vybavenia alebo inými organizačnými zmenami, alebo musí súvisieť s rozhodnutím o znížení stavu zamestnancov, ktoré má zabezpečiť efektívnosť práce. Výpovedný dôvod by nebol daný, ak by u zamestnávateľa na určitom pracovisku síce prebiehali vnútorné organizačné zmeny, avšak zamestnávateľ by pracovný pomer chcel skončiť so zamestnancom na úplne odlišnom pracovisku alebo so zamestnancom vykonávajúcim prácu, ktoré s týmito zmenami nesúvisia. Zamestnávateľ nemôže tento výpovedný dôvod použiť ani v takom prípade, ak nadbytočnosť nevznikla v dôsledku vnútorných organizačných zmien u zamestnávateľa, ale v príčinnej súvislosti s uzavieraním pracovných pomerov s novými zamestnancami.

63. Ak zamestnávateľ dal zamestnancovi výpoveď z dôvodu uvedeného v § 63 ods. 1 písm. b), nesmie počas troch mesiacov po skončení pracovného pomeru s takýmto zamestnancom znovu utvoriť zrušené pracovné miesto a prijať na toto pracovné miesto iného zamestnanca (§ 61 ods. 3).

64. V Zákonníku práce uverejnená judikatúra súdov je nasledovná:

65. O výbere pracovníka, ktorý je nadbytočným, rozhoduje organizácia sama; súd v tomto smere nemôže preskúmať rozhodnutie organizácie. Súd však skúma, či sú splnené ostatné podmienky vymedzujúce tento výpovedný dôvod.

R 90/1967

66. Ustanovenie § 46 ods. 2 ZP (teraz § 63 ods. 2 ZP - pozn. aut.) rozlišuje dve eventuality: prvú, ktorá vychádza z toho, že organizácia nemá možnosť pracovníka naďalej zamestnávať, a druhú, ktorá predpokladá, že pracovník nie je ochotný prejsť na inú, pre neho vhodnú prácu.

Nemožnosť zamestnávať pracovníka znamená, že organizácia nemá pre pracovníka žiadnu prácu; ide tu teda o nemožnosť pracovníka vôbec ďalej zamestnávať. Organizácia musí totiž ponúknuť pracovníkovi akékoľvek voľné miesto, ktoré je v organizácii k dispozícii v čase dania výpovede, nielen miesto zodpovedajúce pôvodnej pracovnej zmluve, prípadne kvalifikácii pracovníka, a to aj vtedy, keď toto miesto vyžaduje predchádzajúcu prípravu pracovníka; záleží len na pracovníkovi, či ponuku prijme, alebo ju odmietne.

Organizácia však musí ponúknuť pracovníkovi pred výpoveďou predovšetkým to voľné miesto, ktoré sa vzhľadom na jeho zdravotný stav, pracovné schopnosti a kvalifikáciu javí pre neho ako vhodné.

R 14/1970

67. Voľným pracovným miestom, ktoré je zamestnávateľ povinný ponúknuť pracovníkovi pred daním výpovede, nie je miesto uvoľnené iba dočasne, napríklad počas pracovného voľna poskytnutého pracovníkovi z dôvodu jeho dôležitej prekážky v práci.

R 28/1995

68. Nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať znamená, že zamestnávateľ nemá pre zamestnanca žiadnu prácu; ide tu o absolútnu nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať.

Za predchádzajúcu prípravu zamestnanca na výkon práce podľa § 46 ods. 2 písm. a) ZP [teraz § 63 ods. 2 písm. a) ZP - pozn. aut.] nemožno považovať takú prípravu, ktorá by bola neúmerne časovo náročná alebo nákladná.

R 51/1997

69. Splnenie povinností zamestnávateľa vyplývajúcich z § 46 ods. 2 ZP (teraz § 63 ods. 2 ZP - pozn. aut.) ako predpokladu na podanie platnej výpovede, súd skúma podľa stavu v čase výpovede.

R 54/1998 (NS ČR)

70. Výber nadbytočného pracovníka je vecou organizácie a súd ho nepreskúma.

Z IV (s. 189)

71. Ak zamestnávateľ na základe svojho rozhodnutia o organizačných zmenách znižuje počet zamestnancov v rovnakom pracovnom zaradení, o výbere zamestnanca, ktorý je nadbytočný, rozhoduje výlučne zamestnávateľ a súd nie je oprávnený v tomto smere rozhodnutie zamestnávateľa preskúmať.

R 26/2009

72. Pre splnenie povinnosti zamestnávateľa v zmysle § 46 ods. 2 ZP (teraz § 63 ods. 2 ZP - pozn. aut.) nie je potrebné, aby zamestnancovi ponúkol všetky voľné pracovné miesta, ktoré sú pre neho vhodné. Stačí, ak zamestnávateľ ponúkne zamestnancovi len jedno pre neho vhodné pracovné miesto z viacerých u zamestnávateľa voľných miest, ktoré by boli pre zamestnanca vhodné v zmysle § 37 ods. 4 ZP (teraz § 55 ods. 5 ZP - pozn. aut.).

Zo súdnej praxe č. 61/2001, s. 127

73. Na rozhodnutie o organizačných zmenách zákon nevyžaduje, aby tieto boli realizované v čase, keď sa dáva výpoveď, musí však byť o nich už určeným spôsobom rozhodnuté. Takéto rozhodnutie musí byť od 1. apríla 2002 (dovtedy nemuselo byť) prijaté (vydané) vždy v písomnej forme a malo by byť zamestnávateľom vyhlásené či oznámené dotknutému zamestnancovi; stačí však aj to, ak sa o ňom zamestnanec dozvie najneskôr z výpovede o skončení pracovného pomeru.

74. Súd nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie o tzv. organizačnej zmene. Ponuku inej vhodnej práce musí zamestnávateľ dať zamestnancovi predtým, než mu dá výpoveď z pracovného pomeru; na okolnosti, ktoré nastali neskôr, sa už neprihliada.

Zo súdnej praxe č. 37/2002, s. 80

75. Z hľadiska povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti pri dokazovaní splnenia ponukovej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 63 ods. 2 ZP platí, že splnenie ponukovej povinnosti musí zásadne tvrdiť a preukázať zamestnávateľ.

Ak zamestnanec v rámci procesnej obrany tvrdí, že ku dňu výpovede zamestnávateľ mal v mieste výkonu práce voľné pracovné miesta, splnenie bremena tvrdenia na strane zamestnanca predpokladá, že zamestnanec označí konkrétne pracovné miesta, ktoré boli ku dňu výpovede v mieste jeho výkonu práce voľné. Dôkazné bremeno preukázať, že zamestnancom označené pracovné miesto bolo ku dňu výpovede obsadené iným pracovníkom (napr. predložením pracovnej zmluvy), je však aj v takomto prípade na zamestnávateľovi.

Zo súdnej praxe č. 4/2014, s. 24

76. K námietke žalobcu o nekompetentnosti rektora pri rozhodovaní o organizačnej zmene súd z vyjadrenia samotného žalobcu ako aj zo štatútu žalovaného v čl. 1 ods. 6 zistil, že Katedra politológie nie je zaradená pod žiadnu z 5 fakúlt univerzity (žalovaného). V štatúte žalovaného v čl. 1 vôbec nie je uvedené zaradenie Katedry politológie v rámci univerzity.

77. Z citovaných ustanovení vyplýva, že základná organizačná štruktúra verejnej vysokej školy vrátane spôsobu určovania počtu a štruktúry pracovných miest má byť obsiahnutá v štatúte vysokej školy. V čl. 1 ods. 8 štatútu žalovaného je upravený iba spôsob určovania počtu a štruktúry pracovných miest a to tak, že to patrí do pôsobnosti rektora ohľadne všetkých súčastí univerzity okrem fakúlt. V štatúte žalovaného chýba základná organizačná štruktúra všetkých súčastí univerzity okrem fakúlt. Podľa tohto štatútu potom rektor ako štatutárny orgán univerzity koná, uzatvára, mení a ruší pracovnoprávne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách, teda v danom prípade aj so žalobcom. Vnútorne predpisy, medzi ktoré patrí štatút vysokej školy, predkladá rektor na schválenie akademickému senátu. Povinnosť rektora zabezpečiť predloženie návrhu vnútorných predpisov vysokej školy vrátane štatútu v znení, ktoré má byť v súlade s práve platným znením zák. č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách vyplýva z prechodných ustanovení tohto zák. v § 113ac do 30.11.2010 a podľa § 113af ods. 16 do 31.8.2013. Kontrola dodržiavania všeobecných právne záväzných právnych predpisov v oblasti školstva je zák. č. 131/2002 Z.z. zverená do pôsobnosti ministra (školstva) a nie súdu v zmysle § 7 ods. 2 O.s.p., preto súd nemôže preskúmať v tomto konaní súlad štatútu žalovaného so zák. č. 131/2002 Z.z. Toto potvrdil aj odvolací súd v bode č. 60 vo svojom v poradí 2. rozhodnutí. Na námietku žalobcu súd zistil, že v štatúte žalovaného je uvedený spôsob určovania počtu a štruktúry pracovných miest podľa § 15 ods. 2 písm. b) - a to rozhodnutím rektora, chýba iba základná organizačnú štruktúra. Ak by absencia tejto štruktúry v štatúte žalovaného sama o sebe mala spôsobovať neplatnosť výpovede, potom by mala spôsobovať aj neplatnosť pracovnej zmluvy so žalobcom, teda vznik pracovnoprávneho vzťahu so žalobcom a žalobca by nemal žiadny dôvod sa domáhať neplatnosti výpovede.

78. Z tohto vyplýva, že podľa vnútorných predpisov žalovaného, platných v čase dania výpovede, rektor bol oprávnený rozhodovať o pracovnoprávných vzťahoch žalobcu (nebol zaradený pod žiadnu z 5 fakúlt žalovaného), teda išlo o rozhodnutie zamestnávateľa žalobcu.

79. Svedok doc. Ing. S. J., P., zamestnaný u žalovaného, uviedol, že do konca r. 2012 bol podpredsedom a od začiatku roka 2013 predsedom akademického senátu žalovaného. V právomoci akademického senátu (AS) nebolo rozhodovať o organizačných zmenách. Takáto povinnosť nebola uvedená ani v štatúte žalovaného, ani v novom ani v prechádzajúcom. V r. 2008 bol iba členom AS, už si nepamätal na samostatné schvaľovanie štatútu z marca 2009, určite musel byť prerokovaný, pretože by ho ministerstvo nezaregistrovalo. V r. 2013 sa menil zákon o vysokých školách, štatút museli prepracovať podľa novely zákona a nový im dvakrát vrátili na opravu a až potom bol schválený. Ministerstvo školstva im nevrátilo nový štatút prepracovať z dôvodu, že by tam malo byť schvaľovanie organizačnej zmeny akademickým senátom.

80. Okresný súd na základe uvedeného vychádzal z toho, že v danej veci bolo vydané rozhodnutie o organizačnej zmene na základe predchádzajúcej analýzy, ktorá zistila znížený počet študentov na katedre politológie v porovnaní ku dňu 8.1.2011 z počtu 457 na počet 336 ku dňu 8.1.2013. V dôsledku tohto zníženia počtu študentov bolo rozhodnuté o nadbytočnosti žalobcu vo funkcii odborného asistenta na tejto katedre, teda išlo o príčinnú súvislosť medzi organizačnými zmenami a nadbytočnosťou žalobcu. Podľa uvedenej súdnej praxe (R 90/1967, Z IV. s. 189, R 26/2009) súd nemôže zasahovať do výberu zamestnávateľa o osobe nadbytočného zamestnanca.

81. Z predložených listín súd nezistil, že by nešlo o organizačnú zmenu na Katedre politológie za účelom zvýšenia efektívnosti práce v dôsledku zníženého počtu študentov na tejto katedre. V tejto časti zákonných podmienok podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce súd považoval výpoveď za platnú.

82. Súd neprihliadol na námietku žalovaného, že po uplynutí prekluzívnej 2-mesačnej lehoty podľa § 77 Zákonníka práce nemožno doplniť dôvody neplatnosti, pretože uvedené ustanovenie takéto doplnenie nevylučuje.

83. Podľa § 74 Zákonníka práce výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná.

84. Zákonná podmienka platnosti výpovede podľa § 74 Zákonníka práce bola splnená. Súd poukazuje na to, že „prerokovanie“ výpovede nie je totožné s daním súhlasu k výpovedi, z čoho vyplýva, že nesúhlas

Výboru ZO nemá žiadny vplyv na platnosť alebo neplatnosť predmetnej výpovede, pretože na platnosť výpovede v danom prípade sa nevyžaduje súhlas zástupcov zamestnancov.

85. Vykonaným dokazovaním, vyššie uvedeným, bolo preukázané, že u žalovaného došlo k organizačnej zmene písomným rozhodnutím zamestnávateľa a to rozhodnutím rektora č. 2/2013 zo dňa 18.1.2013. Toto rozhodnutie bolo vykonané v súlade s čl. 10 ods. 12 a čl. 1 ods. 8 štatútu žalobcu, ktoré neschvaľuje akademický senát. Rozhoduje o tomto len rektor vysokej školy. V dôsledku tejto organizačnej zmeny sa stal žalobca nadbytočným, čím bola zistená existencia príčinnej súvislosti medzi nadbytočnosťou žalobcu a organizačnou zmenou. Podľa uvedenej súdnej praxe (R 90/1967, Z IV. s. 189, R 26/2009) súd nemôže zasahovať do výberu zamestnávateľa o osobe nadbytočného zamestnanca, nemôže toto rozhodnutie preskúmať, nemôže zisťovať a hodnotiť kritéria výberu nadbytočného zamestnanca a to ani hodnotiť. Na základe uvedených skutočností súd považoval predmetnú výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce v časti výberu prepúšťaného zamestnanca za platnú.

86. Ďalšou hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede je splnenie tzv. ponukovej povinnosti zamestnávateľom podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce.

87. Podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak nejde o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, iba vtedy, ak

a) zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce,

b) zamestnanec nie je ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mu zamestnávateľ ponúkol v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce alebo sa podrobiť predchádzajúcej príprave na túto inú prácu.

88. Podľa tohto ustanovenia a doterajšej judikatúry zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď len vtedy, ak sú súčasne splnené aj podmienky uvedené v tomto odseku. Ide o hmotnoprávne podmienky platnosti výpovede zo strany zamestnávateľa, ktoré musia byť splnené ešte pred daním výpovede zamestnancovi. V prípade, ak zamestnávateľ mal voľné pracovné miesto a zamestnancovi ho neponúkol, je výpoveď z tohto dôvodu neplatná. Výnimku tvoria prípady, keď zamestnávateľ dáva výpoveď zamestnancovi pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer. V týchto prípadoch zamestnávateľ nie je povinný ponúknuť pracovné miesto.

89. Vhodnosť ponúkanej práce treba posudzovať podľa § 55 ods. 5, t.j. musí zodpovedať zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu, jeho schopnostiam a kvalifikácii. Vhodnosť práce z hľadiska schopností zamestnanca treba posudzovať aj podľa toho, či je primeraná úrovni jeho duševných schopností, jeho telesnej zdatnosti, pracovnej zručnosti, ako aj ostatným osobným vlastnostiam, ktoré majú priamy vplyv a vzťah k nárokom a požiadavkám kladeným na výkon určitej práce. Ak zamestnávateľ ponúkol zamestnancovi inú pre neho vhodnú prácu a zamestnanec nie je ochotný na túto prácu prejsť, výpoveď z niektorého dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. a) alebo b) nie je v rozpore s týmito ustanoveniami. Ak zamestnávateľ nemá voľné pracovné miesto, ktoré by bolo pre zamestnanca vhodné, je povinný mu ponúknuť pre neho inak vhodnú prácu, a to aj menej kvalifikovanú. V prípade, keď zamestnávateľ má voľných viacero pracovných miest vhodných pre zamestnanca aj z hľadiska jeho kvalifikácie, svoju povinnosť si splní, ak zamestnancovi ponúkne jedno z takýchto voľných pracovných miest, pričom záleží výlučne na ňom, ktoré z nich zamestnancovi ponúkne. Ak zamestnanec ponúknuté miesto odmietne alebo nie je ochotný podrobiť sa predchádzajúcej príprave na túto inú vhodnú prácu, povinnosť zamestnávateľa, pokiaľ ide o ponuku inej vhodnej práce, sa považuje za splnenú. Zamestnávateľ totiž nemá povinnosť ponúknuť zamestnancovi všetky voľné pre neho vhodné pracovné miesta.

90. Podľa § 77 ods. 1 a 8 zák. č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách v znení ku dňu výpovede, (ods.1) obsadzovanie pracovných miest vysokoškolských učiteľov a obsadzovanie funkcií profesorov a docentov sa uskutočňuje výberovým konaním v súlade s § 15 ods. 1 písm. c). Výberové konanie na obsadenie funkcie profesora a funkcie docenta je zároveň výberovým konaním na obsadenie pracovného miesta vysokoškolského učiteľa. Vypísanie výberového konania musí byť zverejnené na úradnej výveske vysokej školy alebo fakulty, ak ide o pracovné miesto alebo funkciu zaradenú na fakulte,

a poskytnuté ministerstvu na zverejnenie na jeho osobitnej internetovej stránke. Vypísanie výberového konania na obsadenie funkcie profesora musí byť zverejnené i v periodickej dennej tlači s celoštátnou pôsobnosťou. (ods.8) Rektor alebo dekan môže najviac na jeden rok prijať zamestnanca do pracovného pomeru na kratší pracovný čas na miesto vysokoškolského učiteľa bez výberového konania.

91. K splneniu ponukovej povinnosti sa žalovaný bránil tým, že podľa § 77 ods. 1 zák. o vysokých školách nemohol žalobcovi ponúknuť voľné pracovné miesto, pretože pracovné miesta vysokoškolských učiteľov sa obsadzujú výberovým konaním, na ktoré sa žalobca mohol prihlásiť.

92. Súd bol názoru, že toto ustanovenie sa vzťahuje na uchádzačov o pracovné miesto vysokoškolského učiteľa a nie na ponuku práce podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce, pretože pri tzv. ponukovej povinnosti zamestnávateľ musí mať možnosť reálne aj uzavrieť pracovnú zmluvu na ponúkané voľné pracovné miesto, v danom prípade rektor podľa čl. 10 ods. 8 štatútu žalovaného, čo v prípade výberového konania nemá, pretože o výbere vhodného kandidáta zo všetkých zúčastnených záujemcov vo výberovom konaní rozhoduje výberová komisia a rektor jej nemôže prikázať vybrať konkrétnu osobu (t.j. v danom prípade žalobcu), čím by boli porušené zásady a zmysel výberového konania.

93. Podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ musí zamestnancovi ponúknuť inú pre neho vhodnú prácu. Zákon o vysokých školách je vo vzťahu k Zákonníku práce zákonom lex specialis a má prednosť pred Zákonníkom práce. Reálne splnenie tzv. ponukovej povinnosti podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce umožňuje len § 77 ods. 8 zák. o vysokých školách, podľa ktorého rektor alebo dekan môže najviac na rok prijať zamestnanca do pracovného pomeru na kratší pracovný čas na miesto vysokoškolského učiteľa aj bez výberového konania. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade na tzv. ponukovú povinnosť nemá žiadny vplyv vyhlásenie výberových konaní, do ktorých sa žalobca mohol prihlásiť a neprihlásil sa a ani skutočnosť, či žalovaný oznámil či už poštou alebo e-mailovou komunikáciou žalobcovi vyhlásenie výberových konaní okrem zverejnenia na úradnej tabuľke vysokej školy a na internetovej stránke vysokej školy. Žalovaný tvrdil, že pre žalobcu nemal žiadnu inú vhodnú prácu a preto mu žiadnu ani neponúkol.

94. Žalobca po zrušení prvostupňového rozsudku uviedol, že na Katedre politológie bol jeden vedúci katedry doc. S., mal dvoch zástupcov a to doc. D. a Dr. J. alebo Dr. C.. K. tam boli asi X K., asi 3 pracovníci s titulmi PhD., asi 3 docenti a asi jeden profesor a to p. F.. Ďalej uviedol, že politológia je veda o politike, o politických systémoch, o politických stranách, jej súčasťou je politická sociológia. Časť z tohto je upravená v štátnom práve, v politickej sociológii, komparatívnej politológii, dejinách politického myslenia, politická ekonómia sa nevyučuje a ani filozofia. Súčasťou politológie sú politické strany, fungovanie politických strán upravujú zákony. Mál skončenú Fakultu politických vied a medzinárodných vzťahov na UMB Banská Bystrica, odbor politológia s titulom Mgr., doktorát z teórie politiky na Filozofickej fakulte UK a Ústavu politických vied externe. Titul PhDr. získal už na Trenčianskej univerzite v rámci plnenia plánu kariérneho rastu. Vysokú školu v Banskej Bystrici skončil v r. 2002, po ukončení vysokej školy nastúpil pracovať na katedru politológie na Univerzitu Cyrila a Metoda v Trnave asi od r. 2006 a odtiaľ odišiel pracovať na Trenčiansku univerzitu hlavne z dôvodu, že zakladali toto pracovisko a býval 4 minúty od pracoviska žalovaného a nemusel falšovať dochádzku. Z jeho kolegov na katedre politológie mali niektorí vyštudovanú politológiu, niektorí nie. Tretí stupeň vzdelania nemali všetci. Podľa neho asi štyria. Tí kolegovia, ktorí nemali vyštudovaný odbor politológie, boli napr. z odboru ekonómie, histórie, sociálnej práce, pedagogiky. Uviedol, že synergetika je veda o systémoch, ktoré sa organizujú samé, patrí tam napr. teória dispatívnych štruktúr, mohlo by sa to týkať sociálnej psychológie, je to v podstate o chovaní sa skupiny ľudí v rôznych podmienkach, resp. v malých systémoch, veľkých systémoch. Podľa neho je nesprávne, aby sa pracovné pomery alebo dohody uzatvárali len na 3 mesiace, počas výučby. V zimnom semestri 2012 prednášal z hlavných predmetov, už si nepamätal pre ktoré ročníky, možno pre všetky ročníky a koľko hodín týždenne. Okrem toho mal semináre so študentmi, plný úväzok, asi 12-14 hodín týždenne. V jednom ročníku boli študenti rozdelení do 3 až 5 krúžkov. Každý krúžok nemal zverenie na dohľad určitého vysokoškolského učiteľa. On nemal na starosti študentov, iba čisto výučbu, prednášky a semináre. Organizačné veci študentov zabezpečovalo študijné oddelenie, ktoré sa u žalovaného nazývalo oddelenie akademických činností. Okrem výučby sa venoval publikačnej činnosti, vedecko-výskumnej činnosti. Plnil plán kariérneho rastu. Napísal dve publikácie. Od nastúpenia do školy mohol aj skúšať študentov. V letnom semestri 2013 zrejme jeho náplň práce prevzali Ing. S., Dr. T. alebo niekto s nižším kvalifikačným stupňom. Nebol zahrnutý do rozvrhu letného semestra 2013 a zistil, ako sa jeho predmet politická psychológia nerealizuje. Žalobca

uviedol, že nikdy neučil na univerzite tretieho veku (ďalej len UTV), ani ho nikto z vedenia žalovaného neoslovil k tomu. Domnieval sa, že na UTV sa učili nejaké predmety z politológie. Mal bežné vzťahy s Ing. S. a Dr. J. a domnieval sa, že sa s nimi ne bavil o vyučovaní na UTV. Bol ochotný učiť aj na UTV. Bol za rektorom žalovaného, ale sa tam nedostal, dvere boli zamknuté. Žalobca tvrdil, že psychológia a politológia sú príbuzné študijné odbory.

95. Právny zástupca žalobcu uviedol, že neexistuje žiaden právny predpis, ktorý by určoval počet vysokoškolských učiteľov na počet vysokoškolských študentov. Táto otázka je výsostnou otázkou na každej akademickej samospráve, na každej vysokej škole a čo sa týka denných študentov, je to v závislosti od štátneho rozpočtu, od množstva financií a od akreditácie. Pokiaľ ide o externých študentov, je to záležitosť interná, lebo externisti si za štúdium platia.

96. Rektor Trenčianskej univerzity - žalovaného uviedol, že bol poverený vedením žalovanej vysokej školy ministrom školstva so súhlasom akademického senátu od 06.12.2012. Na kalendárny r. 2013 žalovaný dostal od Ministerstva školstva SR dotačnú zmluvu, ktorá bola nižšia o 780.803,- eur oproti roku 2012, z toho v podprograme 07711 - prevádzka a mzdy nižšiu o 628.194 eur. To znamenalo, že v r. 2013, či chceli alebo nechceli, museli prikrčiť k istým racionalizačným a úsporným opatreniam tak, aby zabezpečili prevádzku a mzdy pracovníkov na celý rok 2013. V tomto zmysle bol aj príkaz rektora všetkým vedúcim pracovníkom vykonať racionalizáciu, uskutočniť organizačné zmeny a navrhnúť ich rektorovi. Následne na návrh vedúceho katedry politológie bolo zrušené jedno funkčné miesto docenta a jedno miesto odborného asistenta na katedre politológie. Okrem toho bol zahrnutý ešte jeden IT-pracovník z celouniverzitného pracoviska. Na fakultách organizačné zmeny zabezpečoval dekan a rektor nevedel uviesť, či na fakultách boli pracovníci, ktorí dostali výpovede z organizačných zmien, ale muselo sa to zabezpečiť tak, aby zabezpečili stanovený rozpočet. Celkovo počet pracovníkov v r. 2013 bol nižší ako v r. 2012. Rektor uviedol, že žalovaný nemá k dispozícii žalobcom predložený dlhodobý zámer žalovaného na roky 2012 -2020 a nie je pri ňom doklad o jeho schválení akademickým senátom. Žalovaný schvaľoval dlhodobý zámer na r. 2013 až 2020. Tento je verejne prístupný na webovej stránke. Tvrdil, že neexistuje žiadna akreditačná smernica Ministerstva školstva SR, ktorá by určovala počet vysokoškolských učiteľov na počet študentov. Akreditácia sa riadi zákonom o vysokých školách a nariadením vlády. Akreditačná komisia skúmala aj personálne zabezpečenie, teda či bol dostatočný počet vysokoškolských učiteľov k počtu záverečných prác. Hodnotila aj či je zabezpečená kvalifikačná štruktúra učiteľov. Potvrdil, že vedúci Katedry politológie vybral nadbytočných pracovníkov, zdôvodnil svoj návrh a on ho akceptoval a neriešil otázku, prečo nevybral najmladších pracovníkov s najnižšou praxou a vzdelaním ani nemal takúto požiadavku a ani to nevyplývalo zo žiadneho právneho predpisu. Považoval by takúto požiadavku za diskriminačnú. Vedúci katedry vo svojom návrhu hodnotil pedagogické pôsobenie, publikačnú činnosť, vedecko-výskumnú činnosť, trend vývoja študentov, počet študentov, obsadenia z hľadiska predmetov a mnoho ďalších súvislostí. Podľa neho Akreditačná smernica Ministerstva školstva SR neexistuje. Dôrazne sa ohradil voči tvrdeniam ohľadne vyhadzovania mladých ľudí, politizácie školy, šikanovania a podobne. Rektor nemal žiadnu vedomosť o tom, že by vzťahy medzi žalobcom a vedúcim katedry - doc. S., boli zlé. Uviedol, že do dňa 6.12.2012 pracoval u žalovaného ako vedúci Katedry verejnej správy a regionálneho rozvoja na Fakulte sociálne - ekonomických vzťahov. Vyštudoval Žilinskú univerzitu, odbor ekonomika a prevádzka dopravy a spojov, ďalšie vzdelanie mal z odvetvovej a prierezovej ekonomiky, to je PhD. na Žilinskej univerzite a akad. titul doc. mal z odboru verejná ekonomika a služby, Ekonomická fakulta Univerzity Mateja Bela Banská Bystrica.

97. Rektor žalovaného k podmienkam na miesto vedúceho kancelárie rektora z výberového konania vyhlásené dňa 16.01.2013 uviedol, že vo vyhlásení výberového konania neexistuje žiadna povinnosť uviesť v podmienke vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa aj konkrétny druh vzdelania, ako napr. právnické, ekonomické.... Mohol sa prihlásiť aj napr. absolvent vysokej školy strojníckej, ale musel splniť ďalšie požiadavky, ako bolo odborná prax v danej oblasti na vysokej škole alebo v porovnateľnej inštitúcii, min. 5 rokov, znalosť platnej legislatívy pre oblasť vysokej školy. Vybratá Ing. K. C. spĺňala podmienku 5 rokov praxe, pracovala u žalovaného, pred tým na krajskom školskom úrade. Riadili sa zásadami obsadzovania funkčných miest profesorov, docentov a vedúcich zamestnancov. Tieto zásady schválil akademický senát a sú stále v platnosti. Tieto miesta sa museli obsadzovať výberovým konaním, lebo išlo o vedúcich zamestnancov. Pokiaľ išlo o miesto tajomníka fakulty, bola prijatá Oľga N., čím sa však zmenila jej pracovná zmluva zo dňa 10.02.2006 s účinnosťou od 01.01.2013. Nedá sa odpovedať či absolvent politológie môže učiť v študijnom odbore ekonómia a manažment na

KVSaRR, pretože tento študijný odbor má množstvo študijných programov a študijný program sa skladá z množstva predmetov. Toto posudzuje výberová komisia, ktorá posúdi, kto je najvhodnejší a najviac spĺňa požiadavky. Podľa vyhlásenia výberového konania na miesto odborného asistenta v študijnom odbore ekonómia a manažment, bola požiadavka dosiahnutie vysokoškolského vzdelania 3 stupňa v požadovanom odbore (PhD., CSc.), teda v odbore ekonómia a manažment, ako aj splnenie ďalších tam uvedených podmienok. Tvrdil, že dohoda o pracovnej činnosti č. 20/2013 u Ing. Katarína S. sa týkala druhého ročníka UTV, to je univerzita tretieho veku. Všetci vysokoškolskí učitelia spôsobia na UTV iba na základe dohody o pracovnej činnosti. UTV funguje tak, že vysoká škola oznámi zoznam tém, ktoré sa budú prednášať v najbližšom jednom akademickom roku podľa ročníkov a títo študenti sa tam prihlasovali vždy iba na jeden akademický rok a museli aj platiť za jeden akademický rok symbolický poplatok. To bola skôr záujmová, dobrovoľná činnosť. UTV je dobrovoľné záujmové štúdium, pre študentov asi od 45 r. a viac, ale nemusí byť stanovená. Organizátor tohto štúdia pripraví učebný plán (žalovaný), t.j. spravidla témy prednášok na jednotlivé ročníky. U žalovaného sa to uskutočňovalo v dvoch blokoch, ako 3-ročné štúdium a potom ešte 2-ročné nadstavbové štúdium. Mali na to projekt z európskeho sociálneho fondu, z operačného programu vzdelávanie. Do tohto projektu si napísali témy. Pokiaľ ide o výber vysokoškolských učiteľov, niektorí sa hlásili sami, niektorých oslovovali. Podstata je to, že je to na dohodu o pracovnej činnosti, alebo vykonaní práce. Nevedel uviesť, či Ing. S. sa prihlásila sama alebo ju niekto oslovil. Tak isto sa nevedel vyjadríť k dohode o vykonaní práce Dr. J., kde šlo o výučbu na UTV. Ešte mali detskú univerzitu, čo trvalo jeden týždeň vždy v auguste a toto robili učitelia dobrovoľne v rámci existujúcich pracovných vzťahov.

98. Rektor žalovaného poprel tvrdenie žalobcu, že by sa riadne nerealizoval predmet politická psychológia. Hodiny, ktoré učil a prednášal žalobca v jeho odbore sa potom prerozdělili medzi ostatných učiteľov na katedre politológie. U žalovaného nie sú učitelia platení od počtu odučených a odprednášaných hodín. Zdôraznil, že sú platení výkonovo, ale dostávajú určitý balík peňazí, t.j. dotácie ministerstva školstva a to výkonovo a ten výkon spočíva z 85% na základe tzv. prepočítaného počtu študentov a 15% výkon publikačnej a umeleckej činnosti. Teda nebolo podstatné, koľko hodín vysokoškolský učiteľ učí a prednáša, nie je to dôležité z hľadiska poskytnutia dotácií. Pracovný čas vysokoškolského učiteľa stanoveného v pracovnej zmluve sa skladá z prednášok, z vedenia seminárov, z publikačnej činnosti, vedecko-výskumnej činnosti. Žiaden vnútorný predpis neurčuje, žiadne minimum ani maximum počtu hodín, ktoré sa musia odučiť, ale mali stanovené orientačné hodnoty vždy k plnému pracovnému času. Bola zaužívaná prax, že profesor by mal učiť 8 hodín týždenne, to sú prednášky aj semináre, docent 10 hodín týždenne a odborný asistent 14 hodín týždenne, môže byť aj viac a aj menej. Akademický senát v danej veci nemal žiadnu pôsobnosť ani kompetenciu schvaľovať organizačnú zmenu. Pôsobnosť akademického senátu je vymedzená § 9 zákona o vysokých školách. Štatútom verejnej vysokej školy, ktorý je registrovaný ministerstvom školstva a zo štatútu registrovaného a schváleného, takáto povinnosť nevyplýva pre akademický senát.

99. Žalovaný predložil súdu k nahliadnutiu originál štatútu žalovaného zo dňa 13.03.2009, v ktorom každá strana bola opečiatkovaná Ministerstvom školstva a na poslednej strane bolo potvrdenie o registrácii ministerstvom školstva. V čl. 61 ods. 2 je uvedené, že tento štatút schvaľoval akademický senát dňa 17.12.2008. Rektor uviedol, že nový štatút žalovaného bol schválený v r. 2013, po skončení pracovného pomeru žalobcu a je účinný od 30.09.2013 a ani tento neobsahuje povinnosť, aby organizačné zmeny vykonané rektorom, schvaľoval akademický senát. Tiež bol zaregistrovaný MŠ SR a pokiaľ by bol v rozpore so zákonom o VŠ alebo inými všeobecne záväznými predpismi nemohol by byť registrovaný MŠ SR a nadobudnúť účinnosť. Spôsob určovania počtu a štruktúry pracovných miest v štatúte podľa § 15 ods. 2 písm. b) zákona o VŠ je upravený v čl. 1, ods. 7,8 štatútu zo dňa 13.3.2009, teda určuje ho rektor a bližšie je to upravené v organizačnom poriadku žalovaného ako celku a organizačnom poriadku rektorátu. Základné zásady pracovno-právnych vzťahov podľa § 15, ods. 2, písm. l) zákona o VŠ sú upravené tiež v tomto čl. 1, ods. 7 a 8, aj v čl. 17, čl. 20 ods. 1, písm. c) a žalovaný má zásady výberového konania. Uviedol, že katedra politológie nemá odborného garanta, lebo neexistuje takáto pozícia, ale má vedúceho katedry a to doc. S.. Do výpovede mala katedra politológie akreditované 3 študijné programy s názvom "bakalársky študijný program politológia" s garantom doc. S., "magisterský študijný program politológia" s garantom prof. Pčelovským a "bakalársky študijný program európske a globálne štúdiá" s garantom doc. H., ale posledný program sa nerealizoval, lebo v ňom neboli študenti, v tom čase ešte nemohli byť. V čase rokov 2010 až 2011 bol iba jeden študijný program "politológia" s garantom doc. S.. Rektor žalovaného tvrdil, že psychológia a politológia nie sú príbuzné študijné odbory. Na ich univerzite nepoužívali termín "inštitucionálne" projekty ale v pracovnej náplni sa uvádza, resp.

dohodnutý druh práce u žalobcu "tvorba študijných materiálov". Aj v dohode o zmene pracovnej zmluvy žalobcu je to uvedené ako autorstvo alebo spoluautorstvo na aktívnych výstupoch z tejto činnosti.

100. Svedok doc. X.. S. J., CSc uviedol, že katedra politológie sa v čase organizačnej zmeny nezriaďovala, lebo existovala, s ničím sa nezlučovala, s ničím nesplynula, ani sa nerozdeľovala a ani sa nezrušovala. Akademický senát nemal v pôsobnosti prejednávanie organizačných zmien a znižovanie počtu na katedre politológie a nezaoberal sa tým. O počte zamestnancov na rektoráte a celouniverzitných pracoviskách rozhodoval rektor a nie akademický senát.

101. Svedkyňa X.. J. S., t.č. uvoľnená (od 20.08.2014) od žalovaného na výkon verejnej funkcie ako riaditeľka Úradu práce Považská Bystrica, uviedla, že so žalobcom mali bežný pracovný vzťah. V r. 2012 a začiatkom r. 2013 pracovala na Katedre politológie. Mala tretí stupeň vysokoškolského vzdelania a je inžinierka ekonómie. Doktorát mala z odvetvovej a prierezovej ekonomiky. V rámci študijného programu politológia boli zahrnuté aj predmety, na ktoré mala vzdelanie. Boli to predmety ako regionálna ekonomika, dejiny ekonomických teórií, všeobecná ekonomická teória a hospodárska geografia. Bolo ich na katedre politológie asi 10 vysokoškolských učiteľov. Ostatní kolegovia mali vyštudovaný odbor politológia alebo príbuzný odbor. Dr. J. mal vyštudované medzinárodné vzťahy, myslím, že právnik tam nebol. Domnievala sa, že žiaden z kolegov nemal také vzdelanie, ktoré by nesúviselo s politológiou. Katedra politológie nebola veľká katedra, podľa nej tam bol dostatok učiteľov. Pracovala od r. 2010 ako prorektorka pre vzdelávanie a mala prehľad o počte študentov na celej univerzite. V r. 2010 až 2013 na celej univerzite klesol počet študentov takmer o 50%. Nezisťovala klebety na katedre ohľadne vzťahov a podľa nej vzťahy medzi žalobcom a doc. Janasom boli štandardné. Na verejných fórach neregistrovala nejaké konfliktné situácie medzi žalobcom a doc. Janasom a ona neriešila žiadne sťažnosti oficiálne na žalobcu. Na úrovni celoslovenskej boli určené určité prepočty počtu vysokoškolských učiteľov na počet študentov. Niektoré fakulty mali viac študentov na počet učiteľov, niektoré menej. Domnievala sa, že Katedra politológie mierne prekračovala počet študentov na počet učiteľov. Bolo to v čase, keď robila prorektorku do leta 2012. Neskôr už nepoznala údaje. Pamätala si, že sa vypracovával nejaký dlhodobý zámer univerzity a vo vzťahu ku katedre politológie tam boli všeobecné požiadavky, ako navýšiť počet študentov, ale špeciálne závery ohľadne katedry politológie tam neboli. Požiadavka zvyšovať počet učiteľov závisela od počtu študentov. Nepoznala detaily dlhodobého zámeru, vyučovali sa tam predmety a na tie sa zabezpečovali učители. Pokiaľ išlo o vyučovanie UTV, bolo to finančne nezaujímavé, lebo na stanovenú odmenu bolo treba odučiť veľký počet hodín. Zháňanie vyučujúcich a stanovenie učebného plánu spadalo prorektorovi pre vzdelávanie, teda v tom čase jej. Mali pre seniorov vytvorený jeden študijný program s názvom Zdravý životný štýl a v rámci tohto sa snažili nájsť vyučujúcich, ktorý by do tohto spadali. Keď odchádzala z pozície prorektorky v lete 2012 rozmýšľali, že by predmety z politológie zaradili do programu UTV. Chceli, aby seniori mali prehľad o politike, fungovaní strán a chceli urobiť aj exkurziu do parlamentu. Ona k tomuto zadala úlohu Dr. J. ako zástupcovi vedúceho katedry politológie, aby určil, resp. našiel nejakého pedagóga, ktorý by tieto predmety učil. Nevedela ako prebehla jeho komunikácia na katedre s ostatnými, ale uviedol, že by to učil sám. Tému si určil on sám, aby to bolo pre seniorov zaujímavé. Za týmto účelom sa uzavrela dohoda mimo pracovného pomeru na jeden semester. Zavolali seniorov a spýtali sa ich, či by súhlasili aj s predmetom týkajúceho sa psychohygieny, kde by išlo o nejaké kreatívne práce a oni s tým súhlasili a na základe toho bola moja téma "kreativita ako nástroj mozgových hemisfér". Na základe tohto bola s ňou uzavretá dohoda o pracovnej činnosti z 18.02.2013. V skutočnosti v rámci tejto témy kreatívnymi prácami ako kreslením rozvíjali pravú mozgovú hemisféru. Napr. im rozдали obrázky, ktoré mali vyfarbiť a potom výsledky interpretovali. Ona mala vyštudovanú aj artterapiu. Neriešili tam fungovanie politických systémov, strán, volebného systému. Nemala na to kvalifikáciu. Žiadne výberové konania na tieto miesta sa nerobili, pretože bol problém nájsť človeka, ktorý by tam prednášal. Predmety, ktoré vyučoval žalobca do dania mu výpovede, boli prerozdelené potom medzi jeho kolegov. Svedkyňa neboli prerozdelené žiadne predmety žalobcu. U týchto učiteľov sa pracovná zmluva nemenila. Domnievala sa, že každý pedagóg spĺňal stanovené počty hodín, ktoré mal odučiť. V r. 2012 mali papierovú knihu dochádzky. Zamestnanec prišiel, napísal si sám čas, o ktorej prišiel a keď odišiel sa odpísal. Kontrolovalo sa, či zamestnanci, ktorí sú zapísaní v knihe dochádzok sú aj reálne na pracovisku. Do knihy dochádzky sa nezapisovali odchody z pracoviska, pokiaľ išiel na konferenciu, mal by vypísať cestovný príkaz, aj keď nepoužil služobné vozidlo. Vedela len z počutia, že boli nejaké výstupy medzi žalobcom a vedúcim katedry aj na nejakej porade, kde nebola a tak sa nevedela vyjadriť, či výpoveď bola účelová pre kritizovanie pre jeho neúčast' na katedre. Nevedela sa vyjadriť, prečo nebol žalobca zaradený do redakčnej rady. Podľa jej informácii asi všetci členovia katedry boli zamestnaný na plný úväzok. Nevedela sa vyjadriť, či žalobca bol nadbytočný na katedre

politológie. V dôsledku zníženého počtu študentov sa ona potom v r. 2013 zúčastnila výberového konania na fakulte priemyselných technológií v Púchove, súčasťou žalovaného, kde hľadali učiteľa s jej kvalifikáciou a pracovný pomer uzatvárala od 01.09.2013 a dávala výpoveď ohľadne pracovného vzťahu na katedre politológie. Letný semester 2013 učila ešte na katedre politológie a potom tam skončila. Medzi zamestnancami katedry sa hovorilo, že sa bude zasa prepúšťať. Boli to interné informácie. V tom období asi ďalší učitelia neodišli z katedry politológie. Žalobca nikdy neučil na UTV, u nej ústne nikdy neprejavil o to záujem, písomnú žiadosť v čase jej funkcie nepodal, nemala vedomosť o tom, že by o to žiadal. Nepamätala si, či dlhodobý zámer na roky 2012-2020 predložený žalobcom, bol schválený akademickým senátom. Vedela iba toľko, že jej kolega vypracovával takýto zámer. Jej osobne sa nikto zo študentov nesťažoval na prácu žalobcu. Mala iba nejaké informácie cez kolegov.

102. Žalovaný predložil súdu Zásady výberového konania na obsadzovanie pracovných miest vysokoškolských učiteľov, účinných od 26.6.2008 spolu s registráciou Ministerstvom školstva SR zo dňa 2.6.2008, podľa ktorého zásady schválil akademický senát žalovaného na zasadnutí dňa 26.3.2008. Podľa článku 2 ods. 1 týchto Zásad výberové konanie je proces výberu a prijímania uchádzačov na vybrané pracovné miesta podľa ich určeného počtu a do funkcií podľa určenej štruktúry pracovných miest, t.j. podľa schválenej systemizácie. Výberovým konaním sa overujú schopnosti a odborné znalosti uchádzača, ktoré sú potrebné alebo vhodné vzhľadom na povahu povinností, ktoré má zamestnanec vykonávať na pracovnom mieste, resp. vo funkcii, ktoré sa obsadzujú vypísaným výberovým konaním. V týchto Zásadách nie sú uvedené žiadne konkrétne podmienky.

103. Žalovaný predložil Zoznam učiteľov na katedre politológie ku dňu 7.2.2013 (č.l. 360 spisu) a podľa neho na tejto katedre pracovali 2 profesori (F., N.), X docentov (S., T., H., S., D.), 7 odborných asistentov s PhD (T., C.=žalobca, P., S., J., T., Q.) a 4 odborní asistenti bez vedeckej hodnosti (C., Z., D., I.). V období od dňa 31.5.2013 až dňa 30.6.2015 skončilo pracovný pomer z toho 7 pracovníkov vrátane žalobcu, ktorý je v tomto zozname uvedený ako učiteľ, ktorý skončil pracovný pomer dňa 31.5.2013.

104. V Hodnotiacej správe Akreditačnej komisie z augusta 2015 sa v závere uvádza, že žalovaný nespĺňa kritéria na zaradenie medzi univerzitné vysoké školy a ani medzi odborné vysoké školy a odporúča ho zaradiť medzi vysoké školy. V tejto správe sa spomína Katedra politológie iba v bode 1.3, ods. 6 medzi odporúčaniami na zlepšenie práce. Uvádza sa: "Personálne budovať pracovisko politológie z pedagógov, ktorí získali kvalifikáciu v danom resp. príbuznom odbore" a v bode 1.1., kde sa uvádza, že univerzita sa člení na 4 fakulty a 2 univerzitné pracoviská. Medzi tieto pracoviská je zaradená katedra politológie.

105. Žalovaný predložil Stratégiu rozvoja univerzity zo dňa 27.11.2013 (t.j. po daní predmetnej výpovede) do roku 2020. V tejto nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti ohľadne Katedry politológie.

106. Podľa žalovaným predloženého rozhodnutia rektora č. 1/2013 rektor rozhodol o zrušení pracovného miesta I prorektora pre informatiku, 1 vedúceho OPaM, 1 referenta referátu majetku na oddelení správy majetku, 1 referenta PO,BOZP ku dňu 15.1.2013 a ku dňu 30.4.2013 pracovné miesto 1 pokladníka - účtovníka, 1 referenta študijného referátu. Ďalšie rozhodnutia rektora o zrušení pracovného miesta č. 7/2013, 11/2013, 13/2013 a 17/2013 sa týkali obdobia po 5.6.2013.

107. Podľa písomného vyjadrenia žalovaného počet všetkých študentov žalovaného v akademickom roku 2009/2010 bolo 8121 z toho na Katedre politológie 838, v akademickom roku 2010/2011 bolo všetkých študentov 5743 a z toho na Katedre politológie 469, v akademickom roku 2011/2012 bolo všetkých študentov 4442 a z toho na Katedre politológie 397, v akademickom roku 2012/2013 bolo všetkých študentov 3803 a z toho na Katedre politológie 339.

108. Pred daním výpovede žalobcovi, t.j. do dňa 7.2.2013 mal žalovaný povinnosť žalobcovi ponúknuť vhodné miesto podľa § 63 ods. Zákonníka práce, čo však neurobil z dôvodu, že tvrdil, že nemal inú vhodnú prácu pre žalobcu. Do tohto času podľa žalobcu žalovaný mal pre neho vhodné voľné miesta a tieto boli zverejnené ako inzeráty na internete:

1/ dňa 16.1.2013 na voľné pracovné miesto vedúceho kancelárie rektora:

Podľa zverejneného inzerátu na toto miesto na internete zo dňa 16.1.2013 boli požiadavky a to vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa, odborná prax v danej oblasti na vysokej škole alebo porovnateľnej inštitúcii minimálne 5 rokov, znalosť platnej legislatívy pre oblasť vysokého školstva.

Podľa názoru okresného súdu žalobca pre toto miesto nespĺňal požiadavku minimálnej 5 ročnej praxe a žalovaný mu toto miesto nemusel ponúknuť.

2/ dňa 25.2.2013 (po doručení výpovede žalobcovi) na voľné miesto vedúceho oddelenia správy majetku:

Podľa zverejneného inzerátu na toto miesto na internete dňa 3.5.2013 boli podmienky: VŠ vzdelanie 2. stupňa technického zamerania, odborná prax min. 5 rokov v riadiacej funkcii a v oblasti s nakladaním s majetkom.

Podľa názoru súdu toto nie je vhodné pracovné miesto pre žalobcu vzhľadom na požadované podmienky a okrem toho bolo zverejnené po daní výpovede žalobcovi.

3/ Podľa vyjadrenia žalovaného v čase od 4.2.2013 uzavrel žalovaný pracovné zmluvy s Ing. Romanom T. na predmet aplikovaná informatika, s N.r. T. K. na predmet psychológia osobnosti a s K. K. K. na predmet psychológia. Podľa okresného súdu tieto voľné pracovné miesta neboli vhodným pracovným miestom pre žalobcu, ktorý mal pracovné miesto na katedre politológie, teda v inom odbore. Aj rektor žalovaného potvrdil, že psychológia a politológia ne sú príbuzné odbory.

4/ Podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy žalovaného s X.. J. S. , N. zo dňa 8.2.2012 bol jej pracovný pomer uzavretý na dobu určitú do 31.8.2015 na základe úspešného výberového konania zo dňa 1.2.2012 (teda pred daním výpovede žalobcovi) na pracovné miesto odborného asistenta na katedre politológie, však najdlhšie do 3.3.2014.

5/ Podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy č. 79/2007 žalovaného s N.r. W. J., PhD, zo dňa 24.7.2012 došlo k zmene pracovného pomeru v časti jeho trvania na dobu určitú do 14.9.2017 a až po doručení predmetnej výpovede podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 20.5.2013 došlo k zníženiu pracovného času na 22,5 hodín týždenne (úväzok 0,60).

109. Podľa zverejneného Portálu VŠ zamestnanci Ing. J. S. PhD a N.. W. J. PhD vykonávali pre žalovaného ešte aj činnosť učiteľa VŠ mimo pracovného pomeru a to Ing. K. S. PhD v dobe od 19.2.2013, teda po doručení predmetnej výpovede v rozsahu 5% a PhDr. W. J. PhD v dobe od 20.2.2013 do 21.2.2013, teda po doručení predmetnej výpovede v rozsahu 0,68%. Okrem toho išlo o vyučovanie na univerzite tretieho veku, čo potvrdila svedkyňa Ing. Jankacká.

110. Ďalšie voľné miesta v čase do 7.2.2013 (dania výpovede žalobcovi) neboli stranami sporu uvedené. Z uvedených skutočností vyplýva, že nebolo preukázané nesplnenie si ponukovej povinnosti žalovaným podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce a predmetná výpoveď nie je neplatná ani z tohto dôvodu.

111. Súd poukazuje na to, že žalovaný mal vypracované Zásady výberového konania na obsadzovanie pracovných miest vysokoškolských učiteľov, účinných od 26.6.2008 spolu s registráciou Ministerstvom školstva SR zo dňa 2.6.2008, podľa ktorého zásady schválil akademický senát žalovaného na zasadnutí dňa 26.3.2008. Podľa článku 2 ods. 1 týchto Zásad výberové konanie je proces výberu a prijímania uchádzačov na vybrané pracovné miesta podľa ich určeného počtu a do funkcií podľa určenej štruktúry pracovných miest, t.j. podľa schválenej systemizácie. Výberovým konaním sa overujú schopnosti a odborné znalosti uchádzača, ktoré sú potrebné alebo vhodné vzhľadom na povahu povinností, ktoré má zamestnanec vykonávať na pracovnom mieste, resp. vo funkcii, ktoré sa obsadzujú vypísaným výberovým konaním. V týchto Zásadách nie sú uvedené žiadne konkrétne podmienky. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný pri obsadzovaní voľných pracovných miest, uvedených vyššie v bodoch postupoval a musel postupovať podľa týchto Zásad, schválených akademickým senátom, inak by došlo z jeho strany k porušovaniu právnych predpisov a zneužitiu jeho práv a povinností (dobré mravy).

112. Žalobca tvrdil, že predmetná výpoveď je neplatná aj z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, pretože ho vyhodili na základe vykonštruovanej organizačnej zmeny na nátlak vedúceho katedry N.. N.. J. S., čo mal potvrdiť svedok doc. X.. A. T. CSc.

XXX. I. PhDr. PaedDr. J. S. tvrdil, že Katedra politológie vznikla v minulosti ako rektorátne pracovisko a je riadené priamo rektorátom. Poprel tvrdenia žalobcu o jeho ohrozovaní. Organizačnú zmenu odôvodnil znížením počtu študentov za najlepších čias vo výške 600 na súčasných okolo 300 študentov, pričom vysoká škola je financovaná podľa počtu študentov zo štátneho rozpočtu a z rôznych grantov a z vedeckej činnosti. Tvrdil, že žalobca nebol jediným prepusteným, ďalším bol doc. T. a X.. S.. Svedok nevidel žiadny rozpor v konaní rektora a s dlhodobým zámerom žalovaného na roky 2012-2020.

114. Svedok doc. X.. A. Turan CSc. uviedol, že u žalovaného pracoval do 31.5.2013. Potvrdil, že doc. Janas mu ponúkol miesto vedúceho Katedry politológie a uviedol, že žalobcu nechcel na Katedre politológie, pretože ho kritizoval za jeho neúčast' na katedre. Potvrdil, že doc. S. bolo problém stretnúť na katedre, zrejme chodil iba na výuku a že v januári 2013 na kontrolnom dni došlo k ostrému vystúpeniu medzi nimi.

115. Podľa žalobcom predloženého Dlhodobého zámeru žalovaného na roky 2012 až 2020 sa hovorí o celouniverzitnom pracovisku Politológie, ktorá má postavenie rektorátneho pracoviska. Uvádza, že z hľadiska dlhodobého rozvoja katedry je žiaduce postupné budovanie pracoviska, ktoré by tvorilo základ katedry: medzi nimi Politológie a v rokoch 2012-2013 stabilizovať katedru politológie personálne získaním profesora, ktorý by mohol byť garantom 2. a 3. stupňa, vytvoriť 2 oddelenia a zabezpečiť, aby na katedre pracovali odborní asistenti výhradne s titulom PhD.

116. Svedok X.. K. C., PhD., bývalý zamestnanec žalovaného, na Trenčiansku univerzitu (žalovaný) nastúpil asi v r. 2002 ako odborný asistent na Fakulte špeciálnej techniky, po nahliadnutí do svojich malých poznámok, ktoré si vybral uviedol, že k žalovanému nastúpil dňa 17.02.2003 a pracoval tam do 31.01.2013. Uviedol k zasadnutiu Výboru ZO zo dňa 01.02.2013, že od rektora žalovaného dostal spis, aby prejednal výpovede troch pracovníkov a to p. Z., T. a C.. Mal taký zvyk, že šiel za každým z nich. Išiel za p. Z. a ten mu povedal, aby to nechal tak, že on už pôjde preč zo školy a aby Výbor uviedol, že súhlasí so svojou výpoveďou. Potom išiel za doc. T., to je zvláštna osobnosť. Na tému jeho výpovede bol vulgárny, vulgárne sa vyjadroval na všetkých s tým, že všetkým ukáže, že jemu to nemôžu urobiť. Zároveň ho pozval na zasadnutie Výboru, ale uviedol, že on nepríde. Išiel aj za Mgr. C. a zároveň ho aj pozval na rokovanie Výboru. Medzi tým išiel na Katedru politológie za vedúcim katedry p. S., ale ten tam nebol, iba jeho zástupkyňa p. D.. Tej sa pýtal na nadpočetnosť pracovníkov, na to, ako prišli k záveru, že Mgr. C. je nadpočetný. Pýtal sa, či chodí neskoro do práce, či kontrolovali jeho prácu, či publikuje, aká je jeho publikačná činnosť. Za čias rektora p. C. bola taká zaužívaná prax, že katedru opúšťal najslabší článok katedry. V tom čase mal najväčšiu publikačnú činnosť, mal titul "PhD.". Pýtal sa p. D., koľko ľudí z Katedry politológie má a nemá titul PhD. a povedala mu, že dvaja ľudia nemajú takýto titul. Žiadal ju, aby mu ukázala plán odborného rastu, lebo on bol vedúci na inej katedre a tam to bolo, ale na Katedre politológie takýto plán nemali. Pýtal sa, či žalobcovi ponúkli iné pracovné miesto, ale uviedla, že nie. Politológia má 4 pododbornosti, ktoré sa vyučujú na Fakulte sociálno-ekonomických vzťahov, čo sú príbuzné odbory a oni keď prepúšťali, resp. prax bola taká, že sa hľadalo pracovníkom miesto aj na inej fakulte. Potom zasadal Výbor, ktorý súhlasil so skončením pracovného pomeru s Ing. Z., tak isto aj s výpoveďou doc. T.. N. išlo o žalobcu, na zasadnutí Výboru bola prítomná právnička JUDr. F.. Keďže nemal podklady, spýtal sa jej, či bola splnená ponuková povinnosť zo strany zamestnávateľa, lebo nenašiel vedúceho katedry a nikto mu nedoložil podklady. Táto uviedla, resp. nepredložila mu žiadne doklady. Na základe toho, že neboli splnené všetky podmienky zákonníka práce ako aj výnosu MŠ SR, ktorý upravoval ako sa má postupovať v oblasti osobného rastu učiteľov, Výbor vydal zamietavé stanovisko k skončeniu pracovného pomeru žalobcu. Vzhľadom na zlé skúsenosti z minulosti, celú zápisnicu z predmetného zasadnutia Výboru si viazal farebnou šnúrkou, zapečatil a v 3 výtlačkoch odovzdal. Rokovania sa zúčastnili všetci členovia výboru a to p. Máziková, F., U., kurič, meno rýchlo nevedel uviesť a on. V spise nebol konkretizovaný presný dôvod nadpočetnosti, iba to, že žalobca je nadpočetný, a preto vyvíjal uvádzané aktivity. I. rozhodnutia Výboru bol formou hlasovania, všetci boli "za". Hlasovalo sa verejne. Žalobca bol členom odborovej organizácie v tom čase, aj základnej organizácie. Neskôr sa dozvedel, že zmenili stanovky a žalobcu vylúčili po skončení pracovného pomeru zo ZO. Toto mu povedal p. Pivko. Nevedel presne uviesť, či žalobca mal právo sa zúčastniť predmetného rokovania Výboru, či to bolo uvedené v nejakom predpise, v stanovách, ale mali taký zvyk, že sa zúčastňovali členovia ZO rokovania. Ing. Z. a doc. T. sa nedostavili, prišiel iba žalobca. K skutočnosti, že zasadnutie Výboru dňa 01.02.2013 bolo na druhý deň po skončení jeho (svedkovho) pracovného pomeru u žalovaného uviedol, že po predmetnom rokovaní Výboru tam robil ešte asi dva- tri týždne, takže jeho pracovný pomer skončil až po zasadnutí tohto Výboru. Pracoval aj v pozícii vedúceho Katedry špeciálnej techniky, je Ing. - strojár, konštruktér leteckých motorov. Pred tým pracoval na Generálnom štábe. Keď som nastúpil k žalovanému, rektorom už bol p. Vágner a jeho funkčné obdobie trvalo ešte asi dva roky. Dôvody výpovede žalobcovi boli striktné po právnej stránke. Na zasadnutí Výboru sa ako dôvod spomínalo aj znižovanie počtu študentov na katedre. Poukázal na to, že bolo ťažké zohnať učiteľov, lebo pracovný pomer bol iba na 5 rokov bez právne istoty. Na otázku, prečo zisťoval u žalobcu vyššie uvedené dôvody, keď dôvodom výpovede nebolo porušenie pracovných povinností žalobcom, ale jeho nadbytočnosť, uviedol, že do nástupu rektora

p. J. na univerzite žalovaného boli dobré vzťahy medzi vedením a zamestnancami, ale po nástupe rektora p. Kneppa boli tieto vzťahy mierne povedané škandalózne a preto aj tohto rektora odvolali. Podľa zákonníka práce, právo vyberať nadbytočného zamestnanca, má zamestnávateľ. Na škole sú rôzne špecifiká. Po nahliadnutí na výpovede pre doc. T. a žalobcu svedok uviedol, že podľa znenia návrhy skončenia pracovného pomeru sú rovnaké, ale v skutočnosti boli diametrálne odlišné. Doc. T. užíval titul doc. na čo však nemal právo, pretože mal kandidatúru a docentúru z vedeckého komunizmu a marxizmu-leninizmus, čo získal na ruskej škole ešte dávnejšie a ministerstvo školstva toto zrušilo a neuznávalo. T. doc. T. nemal príslušné vzdelanie a zrušila to aj Ruská akadémia vied. Na otázku, kde je upravené právo odborovej organizácie preskúmavať tituly zamestnancov, svedok nemal vedomosť, že by existoval nejaký právny predpis, ktorý by to umožňoval predsedovi ZO, ale nebol problém toto zistiť, lebo to boli verejne dostupné informácie. Toto mu povedal on (doc. Turan) sám. On sa tým chválil. Dochádzka nie je verejne dostupná k nahliadnutiu. Dochádzková kniha bola vyložená na chodbe pri sekretariáte celý deň a tým bola prístupná všetkým, vrátane študentov. Na otázku, kedy „prerokoval“ Výpoveď výbor a kedy „dával súhlas“ Výbor, uviedol, že nie je právnik, myslel si, že je to synonymum. Žalobca nebol funkcionárom odborovej organizácie. Predmetné návrhy prerokovali vo Výbore v uvedený deň 01.02.2013, postupne po jednom. Keď prejednali jedného zamestnanca, potom Výbor hneď hlasoval ohľadom návrhu, teda prijal hneď aj rozhodnutie, ohľadne daného zamestnanca. Na otázku, prečo v zápisnici nebolo uvedené, koľkí členovia Výboru pri hlasovaní boli "za", koľkí "proti", koľkí sa "zdržali", svedok uviedol, že sa to nepísalo pretože všetci boli "za". Písali by to iba v prípade, že by bol niekto "proti" alebo sa "zdržal" hlasovania. Nepamätal si na to, že by ktorý člen Výboru bol proti alebo sa zdržal hlasovania. Nemali zvyk písať do začiatku zápisnice, že zasadnutie Výboru je uznášaniaschopné a počet prítomných a neprítomných členov. Zasadnutia výboru sa konali vždy iba vtedy, keď boli všetci členovia výboru prítomní.

V čase jeho funkcie predsedu bývalo zvykom, že dotknutí pracovníci bývali na prejednaní Výboru, ako napr. bývalý kvestor, takýchto prípadov ukončenia pracovného pomeru z dôvodu nadbytočnosti bolo veľmi málo, pretože vždy dochádzalo k dohode. Z radov učiteľov to bolo veľmi zriedkavé, skôr to boli zamestnanci logistiky. Potom tam bol jeden p. kurič, meno nevedel uviesť, už si to nepamätal. Naspamäť číslo výnosu MŠ SR ohľadom osobného rastu nevedel uviesť, lebo bolo asi 12 miestne, ani z ktorého roku bolo. Keby mal k dispozícii svoj notebook alebo čas, vedel by tento zabezpečiť a uviesť. Bol členom veľkého a malého senátu a vedúcim katedry, preto sa musel oboznamovať s týmito výnosmi MŠ SR, ktoré boli zverejňované na stránke MŠ SR v časti vysoké školy. Aj sa pýtal, či sa znížil počet študentov na Katedre politológie, nikto mu nevedel povedať presné čísla, ale ten počet sa znížil asi o 200-300. Pri rokovaní Výboru vychádzali iba z predložených faktov a nerozoberali predložené 3 návrhy výpovedí z pohľadu dobrých mravov, lebo bežne ľudia v pondelok vraveli jedno a ďalšie dni niečo úplne iné. Ak by predmetné 3 skončenia pracovného pomeru mali byť v súlade s dobrými mravmi, to znamená, že by mali byť v súlade s právnymi predpismi. Toto bolo neštandardné, lebo bola neštandardná situácia na škole. Trval na tom, aby sa dodržal Zákonník práce. Žiadal, aby mu predložili doklady o splnení si ponukovej povinnosti zamestnávateľom. Vedel, že situácia je "špatná". Nemôže pristupovať k výpovediam tak, že jeden mu je sympatický a druhý mu je menej sympatický. Nikto mu nevedel doložiť splnenie si ponukovej povinnosti. Na jeho výpovedi bolo uvedené meno "poverený rektor" p. H. a to isté aj na žalobcovej výpovedi. Svedok odišiel od žalovaného viac-menej sám. Na otázku, či riešil alebo vedel o nejakých sťažnostiach na osobu žalobcu zo strany zamestnancov, študentov, či sa týkali odborných vedomostí alebo povahových vlastností, svedok uviedol, že na odboroch nič neriešili. Počul rôzne klebety, kladné aj záporné, ale skôr sa týkali rôznej animozity k politickým stranám. Jedny fandili jednej politickej strane, druhý druhej. Nevedel, aký bol vzťah žalobcu a p. S.. V r. 2012 pracoval ako vedúcu Katedry špeciálnej techniky, aj prednášal, mal aj cvičenia. Každý deň mal nejakú prednášku, aj každý deň cvičenie. Teda každý deň musel prísť do školy. Podľa kolektívnej zmluvy mali pracovný čas denný 8,5 hod. Každý sa zapisoval do spomínanej knihy dochádzky ráno, keď prišiel a odpísal sa, keď odchádzal. Nikto nekontroloval, či sú v práci 8,5 hod. Keď niekto chcel ísť po 6 hodinách preč, oznámil to dekanovi fakulty. Ľudia tam väčšinou trávili 8-10 hodín. Svedok chodieval ráno o 7:00 hod. a domov prišiel o 18:30 hod. Keď si niekto odprednášal a vykonal cvičenia, väčšinou zostal v škole vedecky pracovať, ale bola možnosť aj v škole pracovať.

117. Svedkyňa Ing. A. S., zamestnaná u žalovaného na študijnom odbore od r. 2007 do r. 2017, uviedla, že so žalobcom zo začiatku nebola v kontakte, ale do osobného konfliktu sa s ním dostala v r. 2011, v čase, keď podal prihlášku na svoju rigoróznú skúšku. Vtedy bol postup taký, že keď si podal prihlášku, musel najskôr počkať na súhlas rektora s vykonaním rigoróznej skúšky. Toto rozhodnutie sa mu doručovalo ak rektor súhlasil, zároveň mu bol oznámené, aký je ďalší postup a čo treba urobiť.

Žalobca si podal prihlášku na rigorózne konanie a po pár týždňoch bez toho, že by rektor rozhodol, či súhlasí alebo nesúhlasí s jeho prihláškou, doniesol rigorózne práce a chcel ich odovzdať. Keď mu vysvetlila, že sa musí dodržať uvedený postup, začal na ňu hystericky kričať, bol vulgárny, vytykal jej, ako sa chová k nemu, či sa tak chová aj k ostatným. Tvrdil, že vedenie nie je pre neho autoritou a tak isto ani ona. Vykrikoval jej, aby si spravila maturitu, vulgárne jej nadal, že je "pi** a jebn****", že je primitívna, že môže pracovať v pomocnej škole. Ešte jej vytykal, že je klamárka a že zavádza. Bolo to pre ňu veľmi nepríjemné. Povedala mu, aby odišiel. Prítomná bola pani K.E., bývala pracovníčka žalovaného. Už si nepamätala, či žalobca si práce vzal alebo ich nechal na stole. Čo povedal si dobre nepamätala, lebo hneď napísala sťažnosť a adresovala ju vtedy vedeniu. Na základe toho bolo zvolané disciplinárne konanie a bola aj na prejednaní zoči-voči so žalobcom. Vypočuli tam jednu aj druhú stranu. Už si nepamätala, ako to skončilo, žalobca dostal asi nejaké kárne opatrenie, dostal povinnosť ospravedlniť sa jej, asi ústne alebo sa nešpecifikovalo, akým spôsobom. Ona od neho neevidujem žiadne ospravedlnenie, ani ústne, ani písomné. Potom sa už vyhýbali jeden druhému, neprišli do kontaktu spolu, ani sa nezdravili. Dovtedy si tykali. Všetci na Katedre politológie si tykali, bola to bežná prax. Keď sa to stalo, išla najskôr za vedúcim katedry, potom sa bavili na vedení katedry, čo sa stalo a tam vrela sekretárka a aj ďalší, že mali takúto nepríjemnú skúsenosť, že im vulgárne vynadal. Z tohto dôvodu podávala takúto sťažnosť, aby to už skončilo. Na žalobcu boli sťažnosti aj zo strany študentov, týkali sa aj odbornosti, aj jeho povahových vlastností. Jej do ruky sa nedostala žiadna konkrétna sťažnosť od študentov, ale počula, že p. D. boli doručené sťažnosti od študentov na žalobcu. Bolo to napríklad ohľadom nejakej študentky, ktorá sa s ním mala údajne zbližiť a potom nedostala skúšku, čo sa rozprávalo po škole. Ďalej sa uvádzalo po škole, že skúšal písomne a za účelom zachovania objektivity si mali študenti vymyslieť prezývku na svoj papier. Raz sa stalo, že viacerí študenti sa dohodli, že si dali rovnakú prezývku a potom sa nikto neprihlásil k písomke, ktorá nevyhovovala. Tak žalobcovi nezostalo nič iné, ako všetkým s rovnakou prezývkou dať skúšku. Žalobca mal dobrý vzťah s p. T. a jeho synom, ktorý bol jeho spolužiak. Nevedela sa bližšie vyjadriť k ostatným vzťahom. Hovorilo sa všeobecne tak, že však "to je Dušan, on je taký". C. kolegov malo takú skúsenosť ako ona. Sekretárka Lenka C. s ním mala podobný konflikt ako ona, táto už nepracuje na univerzite žalovaného. Bolo v jej náplni práce v danom prípade neprevziať rigorózne práce žalobcu. Nikdy sa nestal takýto prípad od iného študenta, lebo vždy študenti dostali pokyny a termíny, kedy môžu odovzdať rigoróznou prácu. Boli opačné prípady, že študenti nedodrжали termín predloženia prác a žiadali o predĺženie termínu.

118. Žalobca k výpovedi svedkyne Ing. Dany S. uviedol, že na základe Plánu kariérneho rastu mal absolvovať rigoróznou skúšku (v pláne sa uvádzalo dosiahnutie PhDr.). Táto nekompetentná pracovníčka žalovaného mu odmietla rigoróznou prácu prevziať. Žalobca tvrdil, že príslušná referentka má povinnosť prevziať každú predkladanú rigoróznou prácu, ktorú je povinná predložiť predsedovi rigoróznej komisie, ktorý rozhodne o ďalšom postupe t.j. určí oponenta, poskytne 30-dňovú lehotu na prípravu a vytýči termín rigorózneho konania. On sa dožadoval toho, aby si mohol splniť túto povinnosť aj za cenu silnejšieho slova. Bolo možné, že nejaké slová padli. V tom čase bola jeho manželka vo vysokom štádiu tehotenstva, ktoré vykazovalo znaky rizikového tehotenstva a tak mohol neochotu prevziať jeho rigoróznou prácu brať ako prejav zvláštneho zaobchádzania aj emotívne, pričom nešlo o ži dne konanie, ktoré by sa mohlo hodnotiť ako porušenie pracovnej disciplíny. Túto sťažnosť riešil s rektorom prof. J. priateľským rozhovorom. Listinné dôkazy zo strany žalovaného ohľadne tejto sťažnosti považoval za vyfabulované a právne irelevantné. Žiadne stanovisko a listiny nedostal, videl ich prvý raz až po doručení súdom, svedkyňa mohla konať pod tlakom strachu pred daním výpovede. Sťažnosť voči nemu bola z r. 2011 a výpoveď z pracovného pomeru je z roku 2013, preto sťažnosť nemohla byť dôvodom okamžitého skončenia jeho pracovného pomere pre porušenie pracovnej disciplíny.

119. Žalovaný uviedol, že odborová organizácie nemá právo preskúmať platnosť, resp. neplatnosť vedeckých titulov zamestnancov. V tejto časti poukázal na stanovky ZO u žalovaného, čl. 1 ods. 3, kedy ZO musí pristupovať k zamestnanom bez akejkoľvek diskriminácie.

120. Svedok doc., PhDr., N. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, uviedol, že u žalovaného pracuje od októbra 2010, t. č. ako zástupca pre pedagogiku, vedu a výskum na Katedre politológie. Na začiatku nastúpil na Katedru politológie ako odborný asistent a teraz je docent na tejto katedre. V r. 2012 bol odborným asistentom. Vzťahy medzi nimi pracovníkmi na Katedre politológie v r. 2012 a začiatkom r. 2013 neboli úplne ideálne. Žalobca mal osobné ambície, narážal teda na vedúceho katedry v rôznych oblastiach, čo sa pretavovalo do vzťahov medzi nimi všetkými na katedre, akoby donášal na nich všetkých, ale nevedel komu. Kontroloval ich, kedy chodia do práce a z práce, kopíroval si ich dochádzky, aj porady boli

nepríjemné. S nutnosťou byť v práci to bolo odstupňované od pozície. On ako odborný asistent musel byť na škole 3x v týždni, vtedy mal semináre a prednášky a zvyšné dva dni sa mohol pripravovať doma, nemusel byť na škole. Nevedel, aká bola stanovená povinnosť čo sa týka dĺžky pracovného, nutného času, keď bol na škole, lebo u neho to bolo špecifické. Dochádzal z Bratislavy a keď bol 3 dni v škole, tak tam bol od rána od 8:00 hod. do večera 20:00 hod. a odbil si v tieto 3 dni všetky povinnosti. O nejakých sťažnostiach kolegov voči žalobcovi nevedel. Vedel o rôznych sťažnostiach študentov na žalobcu. Osobne bol pri tom, keď sa skupina študentov sťažovala na žalobcu, že ich núti, aby si kupovali jeho knihy. Počul aj o nejakej sťažnosti ohľadom osobných záležitostí, ale pri tom osobne nebol. V rokoch 2010-2012 sedel spolu ešte s jedným kolegom v jednej kancelárii so žalobcom. Svedok nastúpil ako posledný zamestnanec na túto katedru, bol nový, snažil sa prispôbiť situácii, kolektívu. Správanie žalobcu bolo také, že bol asertívny, nadradený, agresívny aj vulgárny. Cítil z jeho chovania, že sa chcel stať vedúcim katedry a z toho dôvodu hľadal chyby na vedúcom katedry a aj na nás kolegoch. Jeho správanie zrejme vyplývalo aj z toho, že pracoval ako asistent v Národnej rade SR u podpredsedníčky D., chodil autom na prednášky do Trenčína. Jemu osobne nikdy vulgárne nenadával. Keď nastupoval na univerzitu žalovaného v r. 2010, v septembri 2010 mal titul Mgr. z odboru mediálne štúdiá, v októbri 2010 získal titul PhD. z toho istého odboru - mediálne štúdiá, v r. 2011 si spravil titul PhD. - rigorózna skúška a v r. 2012 PaedDr. Keď nastúpil, nepamätal si, aké tituly mal žalobca. Doc. T. sa moc nezapája do činnosti katedry, bol pred tým prorektorom školy, vyučoval predmet sociosynergetiku. Svedok nevedel, čo je to za predmet, ale nevedeli mu povedať. Keď prišiel, na katedre boli dobré vzťahy, vzťahy sa zhoršili v r. 2011, 2012, keď prišiel doc. S. a žalobca začal prejavovať záujem o pozíciu vedúceho katedry. Vzťahy neboli konfliktné z dôvodu, že by bol konfliktným vedúci p. S., pretože on je politik, primátor, nemá dôvod byť konfliktný. Konflikty vyslovene vyvolával žalobca. Na otázku, či by žalobcovi v jeho ambíciách nestačila funkcia zástupcu vedúceho katedry, svedok uviedol, že v tom čase mali dvoch zástupcov a to p. D. a p. J.. V súčasnosti je vedúcim Katedry politológie doc. Janas a vzťahy sú výborné, odkedy odišiel kolega C. - žalobca. V r. 2010, keď nastúpil, do ročníka na Katedru politológie nastúpilo 110-120 študentov- prvkov a teraz sú radi, keď nastúpi 20 prvkov. Vtedy ich bolo na katedre 18-19 a teraz ich je 9. Tí, čo odišli, odišli celkom z univerzity preč a to prof. N., doc. S., doc. D., doc. T., Dr. T., X.. C., Dr. C.. T. museli byť prepustení z dôvodu nadbytočnosti. U. nemajú minimálny limit študentov pre prvý ročník, aby sa otvoril. Ale je zákonná podmienka, že na katedre musia byť min. traja docenti alebo profesori, ktorých teraz majú. Na otázku k existencii plánu kariérneho rastu, svedok uviedol, že keď nastupoval, mal osobný pohovor s vedúcim katedry, kde sa bavili o jeho kariérnom raste a on povedal, že by chcel pokračovať habilitačnom procese, t. j. získanie titulu „doc.“. Vedúci katedry ho v tom podporoval, nemal námietky. Svedok hovoril, že by to mohlo byť v horizonte 5 rokov, titul dosiahol v r. 2016. Aj publikoval rôzne vedecké články v časopisoch, aj v medzinárodných, nikdy nemal problém, že by odmietli jeho články. Každý rok sa vyhodnocovala publikačná činnosť zástupcom pre pedagogiku na ich katedre, teda existuje verejný informačný systém, kde je zoznam publikačnej činnosti zo školy. A to aj mohol byť problém, lebo žalobca nemal publikácie tak veľa, ako on - svedok. Žalobca sa mu sťažoval iba na to, že vedúci katedry ho nezaradil do vedeckej rady ich odborného časopisu, a to z dôvodu, lebo nadpolovičná väčšina členov bola zo zahraničia. Rada mala 12 členov, zostali asi 4 voľné miesta a tie sa obsadzovali členmi s hodnosťou "doc." a žalobca nemal hodnosť docent. On - svedok sa stal členom vedeckej rady tohto časopisu až v r. 2017, keď získal hodnosť docent. Viem, že žalobcovi vadilo, že nie je členom vedeckej rady, ale táto funkcia nie je nárokovateľná. Je možné, že poslal do tohto časopisu nejaké články. Svedkovi sa ešte nestalo, že by mu nezverejnili článok. Zvykne sa stať, že vrátia na prepracovanie, upravenie, on to urobil a zverejnili mu veľké množstvo článkov. Nepamätal si, či sa mu žalobca sťažoval, že mu nezverejnili články. Nevedel, či má doma svoj písomný plán kariérneho rastu, možno aj, dávali mu podpísať veľké množstvo papierov. Od jeho nástupu na katedru v r. 2010 nevidel ani nebol v styku s doc. Mečárom, a ani tam nepôsobil. Tento bol rektorom a pod neho spadala Katedra politológie. Rektor podľa svedka neriešil obsah plánu kariérneho rastu, tento je viac-menej iba štatutár, podpisoval veci. Svedok nevedel o tom, že by docent Mečár mal byť tvorcom a implementárom tohto procesu kariérneho rastu a plánov kariérneho rastu. Nepamätal si, keď nastúpil, či bolo pevne stanovené, že do nejakých rokov si musia urobiť nejaký konkrétny titul. Keď nastúpil, bolo to tak, že zástupca pre pedagogiku p. Kucharčík im určil, koľko bodov za rok musia dosiahnuť a bodovala sa publikačná činnosť, keď sa vydala nejaká monografia, stačila jedna za rok. Keď články, bolo ich treba viac. Pamätal si, že keď nastúpil, niektorí kolegovia z Katedry politológie, napr. žalobca a p. F. mali veľmi málo publikačnej činnosti. Veľakrát sa svedka pýtali, prečo on zostal (nedali mu výpoveď), keď prišiel na katedru posledný a museli odísť starší. Je to jednoduchá odpoveď. Nadriadení boli ekonómovia a rozmyšľali ekonomicky. Každý učiteľ za publikačnú činnosť dostal peniaze, resp. škola dostala peniaze, teda čím viac učitelia publikovali, tým viac škola zarobila. Svedok veľa publikoval, teda si sám na seba

zarobil, preto mohol zostať. On publikoval do časopisu na ich škole, aj do časopisov iných vysokých škôl na Slovensku, v zahraničí, mohli chodiť na rôzne konferencie. Všetkým členom katedry chodili pozvánky, aby vystúpili na konferenciách a mohli si potom vybrať. Súhlas, aby mohli ísť na konferenciu dával rektor. Nemal vedomosť, že by niekomu robil problémy. Spolu so žalobcom nebol na žiadnej konferencii, ani si nepamätal, že by žalobca bol na nejakej konferencii. Pamätal si iba, že v r. 2012 robil žalobca kolektívnu monografiu k parlamentným voľbám a ponúkal im, že môžu prispieť a prispel mu článkom. Nikdy žalobcu nepočul plynule hovoriť cudzím jazykom, ani nemal predmet v cudzom jazyku na rozdiel od nich ostatných, preto ani nechodil na konferencie do zahraničia. Nevedel, či a ako sa uplatnil žalobca po odchode z univerzity žalovaného. V súčasnosti sa nestretol so žiadnou jeho publikačnou činnosťou.

121. Svedok N.. K. C., N., uviedol, že u žalovaného pracuje od r. 2006, nastupoval ako odborný asistent na Katedru politológie s titulom K., titul N.. získal v r. 2007 a titul PhD. v r. 2015. V r. 2012 -2013 bol v pozícii odborný asistent a v súčasnosti je zástupcom vedúceho katedry pre stratégiu a rozvoj. K vzťahom na ich katedre uviedol, že mal so žalobcom rozpačité vzťahy. V r. 2006 zo začiatku spolupracovali, potom neskôr mal s ním konflikt, pretože v tom čase mali menej počítačov a prichádzali noví zamestnanci. Svedok musel zostavovať rozvrh a chcel si požičať počítač žalobcu za týmto účelom, na čo žalobca s tým nesúhlasil, avšak dal mu to najavo hrubým spôsobom. Ďalej bolo pre neho nepríjemným zo strany žalobcu to, že začali sa robiť diskusie s analytikmi, s predstaviteľmi verejného života, či má na to súhlas vedúceho katedry, čo aj mal. Svedok nezaregistroval žiadne sťažnosti od kolegov na žalobcu. Pokiaľ išlo o sťažnosti študentov, v r. 2012, 2013 pracoval iba na polovičný úväzok - vedel, že s nejakými študentmi vychádzal veľmi dobre, ale niektorí študenti sa sťažovali, že je k nim veľmi hrubý. Nevedel, že by sa niekto sťažoval na používanie vulgarizmov zo strany žalobcu. S vedúcim katedry prof. Tóthom mal žalobca veľmi dobré vzťahy, potom nastúpil doc. S. a s týmto mal veľmi zlé vzťahy od začiatku, lebo žalobca mal ambície stať sa vedúcim katedry. Ešte za funkcie p. T. bol žalobca vo funkcii tajomníka alebo zástupcu Katedry politológie a keď nastúpil doc. S., chcel teda postúpiť na vyššiu pozíciu. Doc. Janas pristupoval ku nim všetkým zamestnancom katedry rovnako. K publikačnej činnosti žalobcu vedel iba toľko, že v r. XXXX-XXXX mal žalobca vydať jednu monografiu v slovenskom jazyku v domácom vydavateľstve. Od r. XXXX boli kladené vyššie nároky na všetkých na publikačnú činnosť, za účelom komplexnej akreditácie. Do roku XXXX bol počet študentov približne rovnaký, po roku XXXX výrazne začal klesať počet študentov. V tomto akademickom roku XXXX/XXXX do prvého ročníka majú prijatých asi XX-XX študentov, čo ešte nie je uzavreté. V súčasnosti je pedagógov asi o polovicu menej ako v r. XXXX. Tí, ktorí odišli, tým skončil pracovný pomer na dobu určitú a ďalej už nepracovali na univerzite. R. vedomosť o tom, že by za jeho pôsobenia na ich katedre pôsobil doc. K.. R., či doc. K. bol autorom plánu kariérneho rastu. I. sa s tým pred X rokmi, t. j. v r. XXXX a to s tým, že vedúci katedry doc. S. žiadal asistentov, aby si pripravili písomne každý svoj plán odborného rastu. On mu ho posielal. J. nastúpil, nedostal žiaden plán kariérneho rastu vo forme príkazov s časovými limitmi, aké tituly má dosiahnuť, koľko publikácii a kde má vydať. R. nič také, že doc. K. by mal implementovať projekt kariérneho rastu. R. vedomosť o tom, že by žalobca prednášal na nejakých konferenciách. Ak prednášal, tak to muselo byť zaevidované v ich knižnici, dá sa to overiť, on s ním nikam nikdy necestoval. R. problém publikovať alebo vystupovať na konferenciách. On (- svedok) začal viac publikovať od r. XXXX. V. za monografie a publikované články sú súčasťou rozpočtu katedry, odmenu nedostáva prednášajúci. R., ako funguje vedecký časopis a obsadzovanie členov vedeckej rady, nikdy sa o to nezaujímal. On (svedok) s doc. T. neprichádzal do kontaktu, mal vtedy skrátený pracovný úväzok.

N., že škola ponúka niektoré predmety na ich katedre s vyučovaním v angličtine, keď sa prihlásia študenti. On (svedok) je v angličtine mierne pokročilý, ale nevyučuje v angličtine. U nich asi dvaja, traja, p. I., p. A. a dr. J. vyučovali v angličtine. R. o tom, že by žalobca prednáša v angličtine. N. poradách na J. politológie v r. XXXX sa riešili iba bežné prevádzkové veci, ďalšie roky žalobcovi vadili individuálne plány študentov. C. si nepamätal. N. pracovnej doby museli odprednášať prednášky, vykonať cvičenie, semináre a jedenkrát v týždni mať X-X hodiny konzultačné hodiny pre študentov a zvyšok pracovnej doby mohli pracovať aj doma. R. to problém, nik to nekontroloval, on (svedok) zvykol pracovať doma. R. termín evaluačné hodnotenia na ich katedre, nevedel o tom nič. J. pracoval žalobca u nich, vystupoval aj ako komentátor v TV, po skončení jeho pracovného pomeru sa s ním nestretol na žiadnej konferencii ani s jeho publikačnou činnosťou. R. je problém publikovať v slovenských vedeckých časopisoch, až na jeden, ktorý má vyššiu kvalitu a ten zvykne niekedy vracať články na doplnenie, prepracovania, ale nestáva sa, že by odmietli úplne publikovať. V niektorých časopisoch slovenských sa musí zaplatiť za zverejnenie článku, v niektorých nie, v zahraničných áno, ale dlhšie trvá zverejnenie. J. poplatok niekedy býva vyšší, inokedy nižší. Na otázku čo si predstavuje pod pojmom dobré mravy v danom prípade, uviedol, že pod pojmom skončenia pracovného pomeru pre nadbytočnosť v súlade s dobrými mravmi, si predstavuje

to, že keby jeho prepúšťali, tak by šlo o tom, aby mu to oznámili aspoň niekoľko týždňov vopred, že s ním už škola nepočíta. N. ide o výber prepúšťaného zamestnanca, aby to bolo s dobrými mravmi, by dal publikačné kritérium, ktorého zamestnanca prepustiť, v tom zmysle, že prepustiť zamestnanca, ktorý má najmenej publikačnej činnosti. Je to z oboch dôvodov, aj ekonomického aj odborného, lebo publikačná činnosť je rukolapným dôkazom odbornosti. Je to aj záležitosť akreditácie, teda akreditačná komisia posudzuje aj publikačnú činnosť, teda ide o komisiu, ktorá hodnotí kvalitu katedry a určí, či sa môže vyučovať tento odbor ďalej. U učiteľa, pre samotnú katedru má u učiteľa význam počet titulov a publikačná činnosť, nie je dôležité, koľko rokov má odrobených na katedre.

XXX. I. N.. W. J., uviedol, že má hlavný pracovný pomer na F. medzinárodných vzťahov E. univerzite v D., kde je dekanom tejto fakulty a v T. u žalovaného má len skrátenej úväzok na XX%, pričom je viazaný len na príslušný akademický rok. N. pomer mu končí dňa XX.XX.XXXX a začal asi XX.XX.XXXX. Na univerzite žalovaného pracuje od roku XXXX/asi septembra ako odborný asistent na J. politológie. P. čas pôsobil na tejto katedre až doteraz. V roku XXXX pracoval na celý úväzok u žalovaného, bol odborným asistentom, zároveň bol zástupcom vedúceho katedry, pričom boli dvaja zástupcovia, druhou bola doc. D., ktorá riešila pedagogické záležitosti a on bol zodpovedný za projekty a akreditácie. So žalobcom sa pozná dlho, ešte z čias VŠ štúdií v D. D., vedeli o sebe. J. prišiel k žalovanému, žalobca tam už pracoval. C. na J. politológie v čase výpovede a pred ňou boli také, že asi XX% ľudí z katedry nemalo s nikým žiadne spory. C. sa, že existuje spor medzi žalobcom a vedúcim katedry. R., kde bol bod zlomu medzi nimi. C. medzi nimi boli zložitejšie. Na neho (svedka) žalobca pôsobil podráždené, ako neuznaný pracovník. N. jeho domnienky, keby bol trochu trpezlivejší, tak by sa aj posunul niekam ďalej. J. svedok nastúpil pracovať k žalovanému, bol rastúci počet študentov na ich katedre, v r. XXXX, XXXX na ich katedre študovalo asi XXX študentov. T. expanziu spôsobili externí študenti, boli to policajti a rôzni úradníci, ktorí si potrebovali zvýšiť vzdelanie a tento odbor im vyhovoval. N. nastal útlm, študentov bolo menej a logicky bolo treba aj menej učiteľov. C. žalobcovi vidím v kontexte znižovania počtu študentov, ale aj v širších súvislostiach. R. odišla z ich katedry asi polovica učiteľov. C. vedúci katedry doc. S. sa správal ku všetkým rovnako, je to nekonfliktná osoba, umelo nevyvolával konflikty ani vo vzťahu k žalobcovi. I. nebol očitým svedkom nejakej hádky, kriku medzi nimi. K otázke sťažností voči žalobcovi uviedol, že boli na neho nejaké sťažnosti ohľadom termínu skúšok, alebo aj známok, ale to sa posúvalo na rektorát na vyriešenie. R. ako to skončilo. U. vec bola sťažnosť študentky H., ktorá podala oficiálnu sťažnosť na žalobcu, kde tvrdila, nevedel už presne čo, ale v pamäti mu zostalo, že ju žalobca mal osloviť niekde na chodbe „čo ty moja cigánočka“. Je pravdou, že bola W., niekde z W.. B. jej išlo síce ťažšie, ale bola snaživá, skúšky aj opakovala a študovala dlhšie. K. problém bol, keď žalobca podával na študijné oddelenie svoju rigoróznou prácu a nedodrжал obvyklý postup. A. ju skôr, ako mal schválenú rektom formálnu prihlášku. J. nemal schválenú túto prihlášku, pracovníčka A. S. nemohla jeho rigoróznou prácu prijať a on jej vynadal. T. mu - svedkovi pracovníčka študijného A. S., aj žalobca k tomuto. D. to zbytočný výbuch zo strany žalobcu a stačilo počkať mesiac, aby prácu mohol podať. I. si myslel, že toto boli tie širšie súvislosti, ktoré spôsobili, že žalobcovi dali výpoveď. R. si na žiadny dokument s názvom "plán kariérneho rastu", teda formálny dokument. R., že by sa nich ústne vedúci katedry nepýtal alebo nekázal im napísať, aký majú vlastný svoj kariérny plán, napr. kedy chcú byť docentom, kedy docent chce byť profesorom, teda kedy chcú splniť habilitačné podmienky. I. si na toto vôbec nepamätal, že toto písal, ale netvrdil, že by sa to niekedy nestalo. S týmto súvisel aj plán publikačnej činnosti, lebo aby pracovník mohol robiť - požiadať o tieto skúšky, musel spĺňať počet publikácií. I. si u žalovaného nerobil žiadne tituly, všetky ktoré mal, som si urobil ešte na VŠ v D. D.. C. museli mať publikačnú činnosť, je to ich pracovná povinnosť. N., že to vyplývalo z pracovnej zmluvy, kde okrem výučby sa musia venovať aj vedecko-výskumnej činnosti a publikačnej činnosti. Na E. univerzite v D., kde pracuje, tam je to tak, je to štandardizované, existuje vnútorná smernica rektora, ktorá stanovuje minimálne počet bodov, ktorý musia získať za publikačnú a vedecko-výskumnú činnosť. U žalovaného a na väčšine škôl toto nie je. V T. všetci vedeli, že musia publikovať. R. sa nebránilo písať články do časopisov. O. je tých možností na publikáciu množstvo. Na ich katedre v T. nie je možné udeliť titul doc. a prof., teda pracovníci ich katedry si tieto tituly musia urobiť na inej škole, napr. v D. D., kde sa zoznámia s kritériami tejto školy, ktoré sú verejne prístupné na internete. Na základe uvedeného, vedúci katedry politológie nemá ako zabrániť svojmu podriadenému - pracovníkovi politológie, aby si spravil titul doc. alebo prof. na inej vysokej škole, resp. akýkoľvek iný titul. R.. pracovník si môže spraviť titul N.. aj kdekoľvek inde, kde sa vyučuje politológia na I., napr. na B. v D. D., na UK v D. na filozofickej fakulte, na dvoch univerzitách v T., v R., v N., v J., dokonca asi aj v I.. Vo väčšine slovenských časopisov sa publikuje bez zaplatenia poplatku za publikáciu, časopisy ani neplatia za publikáciu, väčšinou sa platí za publikáciu zahraničným časopisom alebo sa platí konferenčný poplatok za vystúpenie na nejakých

konferenciách. X. katedra každý rok organizovala konferenciu, pre členov katedry bez poplatku, teda každý člen katedry sa mohol prihlásiť, zúčastniť. I. viackrát ponúkol mojim kolegom z katedry politológie v TN, že môžu publikovať v ich časopisoch z E. univerzity v D., tak isto bez poplatku. Na publikovanie článkov v časopisoch nebol potrebný súhlas nikoho, ani vedúceho katedry politológie. N. išlo o členstvo v redakčnej rade časopisu vo vzťahu k habilitačnému konaniu, je to tak, že niektoré VŠ požadovali, napr. v D. D. ako podmienku, že žiadateľ by mal byť členom organizačného výboru nejakej konferencie, iné školy možno požadovali, aby žiadateľ bol členom redakčnej rady odborného časopisu. Vo vzťahu k titulu doc. je to skôr neobvyklé, lebo väčšinou docenti sú v redakčných radách časopisov. J. politológie žalovaného vydáva už dlhšie časopis N. fórum. R. presne, ako fungovalo to, keď sa niekto chcel stať členom redakčnej rady tohto trenčianskeho časopisu. U. o tom rozhodovala redakčná rada alebo jej predseda. J. bol predsedom redakčnej rady tohto časopisu nevedel presne, ale predpokladal že doc. S.. T. členstvo nie je nárokovateľné. U. mu nepovedal, ani nebol svedkom toho, že by žalobca požiadaval o členstvo v redakčnej rade a bolo mu to doc. S. odmietnuté. J. sa šírili, že žalobca chce byť členom redakčnej rady. O. poukázal na to, že všetci členovia katedry politológie nemohli byť členmi redakčnej rady časopisu. W. rada mala XX-XX členov. V čase, keď odchádzal žalobca, mohlo ich byť XX-XX členov J. politológie, ale redakčná rada musí byť vyskladaná aj s interných členov, externých členov slovenských a externých členov zahraničných. R. by zmysel, aby všetci členovia J. politológie boli aj členmi redakčnej rady časopisu. I. je asi členom trenčianskeho časopisu, ale nie je členom redakčnej rady ich časopisu v D. - K. vzťahy, pričom zachovávajú v redakčnej rade uvedenú proporcionalitu členov. K. sa dá stať členom redakčnej rady nejakého časopisu aj na inej škole. R., či sa žalobca hlásil do redakčnej rady odborného časopisu na inej škole. N. svedkovho pôsobenia od r. XXXX do odchodu žalobcu na J. politológie nepôsobil doc. K.. A.. K. bol rektorom univerzity a ak on stanovil plán kariérneho rastu, týkalo sa to celej univerzity. O. výslovne a špeciálne pre J. politológie nevypracoval plán kariérneho rastu. I. sa nestretol s oficiálnym dokumentom nazvaný N. kariérneho rastu. O. kariérny rast je logický, ak pôsobia učitelia na vysokej škole a súvisí to s ambíciou pracovníka stať sa docentom alebo profesorom. R. nikdy im nebránil v publikovaní. N. je pracovník kvalitný učiteľ, má projekty, publikuje, ovláda cudzí jazyk, nemusí mať titul doc. alebo prof. N. je ale taká väčšina, že sa to očakáva, že v istom veku, časom si pracovníci spravia titul doc. N. publikáciou pracovník naplní podmienky, aby mohol požiadať o titul doc. R., či bol žalobca jazykovo zdatný, nevedel, či prednášal v cudzom jazyku, či učil v cudzom jazyku. I. v cudzom jazyku prednášal v T. aj v D.. Zvyčajne mávajú semináre a na týchto hovoril v cudzom jazyku. C. mali, aj majú zopár zahraničných študentov, ktorých bolo treba odučiť v cudzom jazyku. Na J. politológie učili asi X alebo Xti týchto zahraničných študentov v cudzom jazyku. So žalobcom bol na jednej konferencii, ale to v čase než nastúpil na vedúceho katedry doc. S.. Od roku XXXX žalovaného vo svojej pracovnej sfére nestretol. X. odbory sú príbuzné, navzájom navštevujú svoje konferencie. T. „evaluačné hodnotenia“ nepočul ani u žalovaného, zrejme to bude niečo také, ako interná smernica o pracovných povinnostiach v oblasti vedy a publikačnej činnosti u nich v D.. T. termín pozná, ale vo vzťahu k činnosti Katedry politológie ho nevedel zaradiť, ale používa ho vo vzťahu k akreditácii fakulty. V Bratislave takéto termíny nepoužívajú, tam sa používa skôr výraz atestácia. Raz za dva roky sú všetci zamestnanci hodnotení, či plnia svoje pracovné povinnosti. V minulosti bol taký úmysel zaviesť takéto kritériá aj v Trenčíne, ale tým, že je externým zamestnancom, nevedel povedať, či bol niekto takto hodnotený. Svedok ako externista hodnotený nebol. Mali iba dochádzkovú knihu, kde sa zvyčajne ráno každý zapísal, občas to niekto skontroloval. Nemuseli sedieť v kancelárii 7,5 hod. denne. Pevne nebolo stanovené do koľkej tam musia byť, zvyčajne odchádzali každý individuálne. Svedok odchádzal domov podľa rozvrhu, keď doučil. Mohli pracovať aj doma, tá práca je hlavne práve na prácu doma zameraná, lebo musia publikovať, písať projekt. Svedok bol zodpovedný za rôzne akreditácie a to sa nedalo spraviť inde ako doma. Zvyčajne pracovníci katedry mali ďalšie úväzky na iných vysokých školách, čo sa tolerovalo všetkým, zdôrazňoval, že vyslovene všetkým sa to tolerovalo. Každý pracovník katedry mal stanovené konzultačné hodiny pre študentov, kedy tam musel byť. Bolo to raz do týždňa na 90 minút. V tom čase, do r. 2013, veľa učievali aj soboty pre externistov, to boli posledné roky, keď ešte boli externisti. Teraz je externistov veľmi málo. Ich J. politológie každý rok mala predvianočné posedenie mimo školy, chodievali tam všetci. Nevedel sa vyjadriť či tam chodil, nechodil žalobca. Vzťahy však mali dobré. Počas jeho pôsobenia si nepamätal, že by bol žalobca zástupcom vedúceho katedry, ak mal byť v nejakom období, muselo to byť pred jeho nástupom. Ku dňu dania výpovede žalobcovi, nevedel presný počet zamestnancov Katedry politológie, možno 14-15. Pred žalobcom odišli ešte nejakí dvaja odborní asistenti, po ňom odišli asi ďalší dvaja - štyria zamestnanci. Teraz je tam tak do 10 zamestnancov aj so sekretárkou, vtedy to boli interní zamestnanci. V čase najväčšej expanzie študentov tam mohlo byť 16-17 zamestnancov. Táto expanzia študentov bola v r. 2010-2011, potom sa postupne externé štúdiá zatvárali, externistov bolo menej. V r. 2019 žalovaný nemal už detašované pracoviská, ale pred tým áno, ale v r. 2008 až 2010

(plus - mínus jeden rok) mal detašované pracoviská v prenajatých priestoroch v Malackách a J., kde všetci členovia katedry chodili učiť iba v sobotu a nedeľu externistov. N. bola nejaká kauza ohľadom žalovaného a vtedy sa všetci externisti stiahli do T. a tieto dve detašované pracoviská boli zrušené a učili ich v T.. V rokoch XXXX, XXXX dovtedy mali asi iba malé granty, potom začali nabiehať na väčšie granty financované EÚ za účelom internacionalizácie vzdelávania a prekladania do anglického jazyka. Do tohto projektu boli zapojení učitelia, ktorí vyučovali v anglickom jazyku. C. je, že v súčasnosti politológia má študijný program v angličtine a má dva roky študentov v tomto anglickom jazyku. N. si pamätal, malé granty končili s odchodom vedúceho katedry T. v r. XXXX, a keď nastúpili granty z EÚ, výstupom tohto projektu bolo preklopenie tohto študijného programu politológie do anglického jazyka. I. boli v rámci neho vykázané nejaké publikácie, ktoré museli byť v angličtine, platili sa z nich konferencie, ktoré museli byť v angličtine, za čo dostávali aj honorár. T. sa to iba kolegov, ktorí boli zapojení do tohto programu, ale žalobca podľa svedka medzi nimi nebol. D. tam - ja - svedok, doc. H., K., D., Dr. I. a Dr. F. T. projekt bol súčasťou veľkého projektu týkajúceho sa celej vysokej školy, všetko sa internacionalizovalo a preklápano do anglického jazyka. U. neprednášal v angličtine, nemal žiadnu hodinu, žiaden predmet v anglickom jazyku.

Na otázku, či v rámci študijného odboru politológie existuje ich vlastná definícia dobrých mravov, svedok uviedol, že existuje, ale používajú definíciu právnickú.

XXX. N. zástupca žalobcu uviedol, že plán kariérneho rastu existoval do r. XXXX, boli to X-ročné obdobia, toto už potom neexistovalo. I. N.. W. J. mal pravdu, že takýto oficiálny dokument neexistoval. V rámci akademickej slobody si každá univerzita alebo vysoká škola v postavení univerzity stanovila svoje podmienky pre osobnostný rozvoj svojho pedagogického pracovníka. S., čo VŠ zákon má, sú podmienky pre akademickú hodnosť docent a profesor a tam je časomiera, teda časový odstup medzi získaním titulu doc. a titulu prof.

XXX. U. žalovaného uvádza, že novela zákona o vysokých školách z r. XXXX zrušila tieto detašované pracoviská.

XXX. I. návrh žalobcu na vypočutie svedka doc. K. K. zamietol z dôvodu, že tento svedok pracoval u žalovaného resp. skončil pracovný pomer X roky pred daním výpovede žalobcovi, ďalej z dôvodu, že svedok Dr. J. sa vyjadril k tejto okolnosti - kariérneho rastu pracovníkov J. politológie s tým, ako sa plán kariérneho rastu praktizoval na ich katedre. Z výpovede doterajších svedkov bolo zrejmé, ako sa realizoval plán kariérneho rastu na J. politológie. I. bol predvolaný na X pojednávania, na ktoré sa zo zdravotných dôvodov nedostavil. I. odmietol vypočuť svedka z dôvodu, že v rokoch XXXX-XXXX nepracoval u žalovaného.

XXX. U. predložil kópiu písomnej sťažnosti A. S. adresovanej rektorovi žalovaného - prof. J. dňa XX.XX.XXXX na žalobcu ohľadne predkladania rigorózneho práce žalobcom na študijnom oddelení, listu zo dňa XX.XX.XXXX adresovaného doc. T. ako predsedovi E. komisie žalovaného v tejto veci, ako aj vedúcemu katedry politológie a U. z rokovania E. komisie zo dňa XX.XX.XXXX v tejto veci, ktorej sa žalobca nedostavil a z toho dôvodu bolo zasadnutie ukončené. (A.. T. ale uviedol, že incident sa klasifikuje ako porušenie pracovnej disciplíny a priklonil sa k tomu, že treba dať ešte šancu.).

XXX. U. predložil do spisu zoznam učiteľov na J. politológie v nasledovnej tabuľke:

XXX. U. predložil zoznam publikačnej činnosti pracovníkov J. politológie v nasledovnej tabuľke:

kategória A = špičková medzinárodná kvalita
kategória B = medzinárodne uznávaná kvalita
kategória C = národne uznávaná kvalita
kategória D = ostatné

XXX. N. zástupca žalobcu na záver uviedol, že V. súd T. po zrušení pôvodného rozsudku zo strany J. súdu v T. vykonal rozsiahle dokazovanie a zabezpečil veľký rozsah svedeckých výpovedí. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, a to najmä zo svedeckej výpovede svedka X.. K. C. N.. uskutočnenej dňa XX.XX.XXXX, že závodný výbor odborovej organizácie zamestnávateľovi nevydal

kladné rozhodnutie k tomu, aby v danom prípade výpoveď bola platná, a to z dôvodu, že jednak nebola preukázaná v plnom rozsahu nadbytočnosť žalobcu a ďalej z dôvodu, že žalovaný nepreukázal absolútnu nemožnosť zamestnávateľa žalobcu u žalovaného a navyše poukázal tiež na to, že neboli splnené podmienky pre naplnenie konkrétnych ustanovení vysokoškolského zákona, z ktorého by jednoznačne vyplynulo, že žalovaný naplnil pre perfektnosť pracovného pomeru výpoveďou profesnoprávne a hmotnoprávne podmienky. I., že táto právna vec má reštančného charakteru a nebol len zavinením žalobcu, ale v značnom rozsahu postupom žalovaného, keď v danom prípade vykonával odkaz na dokazovanie aj takých vecí, ktoré s predmetnom rozviazaním pracovného pomeru nemali žiadne súvis. U. má za to, že výpoveď, ktorá mu bola doručená je neplatná a preto navrhuje súdu, aby rozhodol v zhode so žalobným návrhom, t.j. že sa určuje, že výpoveď doručená žalobcovi ako je zadefinovaná v súdnom spise je neplatná a zároveň priznáva žalobcovi trovy konania vo výške XXX%.

XXX. N. zástupca žalovaného na záver uviedol, že žalobca sa v tomto konaní domáha určenia neplatnosti výpovede a náhrady mzdy. U. so žalobcom skončil pracovný pomer výpoveďou zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá bola žalobcovi doručená XX.XX.XXXX z dôvodu nadbytočnosti podľa § 6X ods. X písm. b) U. práce. N. pre skončenie pracovného pomeru so žalobcom bolo rozhodnutie rektora č. X/XXXX o znížení počtu zamestnancov na rektoráte T., ktorým sa zrušili 3 pracovné miesta, a to pracovné miesto informatika, pracovné miesto žalobcu ako odborného asistenta na J. politológie a pracovno-právne miesto docenta na J. politológie, kde bol pracovno-právne zaradený A.. T.. U. súdu predložil rozsudok KS v T. č. k. XCoPr/X/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým J. súd v T. potvrdil rozsudok V. súdu T., ktorým bola zamietnutá žaloba doc. T. o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy. V tomto rozsudku sa J. súd v T. vyjadril aj k otázkam, ktoré priamo súvisia s týmto konaním, ako napríklad k otázke organizačnej zmeny, nadbytočnosti a prerokovaní výpovede. N. na to, že pokiaľ jedným rozhodnutím zamestnávateľa sú zrušené viaceré pracovné miesta na základe jednej organizačnej zmeny, tieto sú spolu prerokované odborovou organizáciou, nie je možné, aby jedna výpoveď bola platná a druhá neplatná. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR č. k. XCoPr/XX/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, kedy v prípade žalovaného rovnako vystupovala T. a jedným rozhodnutím boli zrušené viaceré pracovné miesta. OS T. v tomto konaní dvakrát rozhodol tak, že žalobu zamietol, KS v T. uznesením č. k. XCoPr/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX toto rozhodnutie zrušil s tým, že súd prvej inštancie má doplniť dokazovanie. I. prvej inštancie precízne doplnil dokazovanie a to výsluchom XX svedkov, svedkyne F., svedka D., svedkyne U., svedkyne A., K., svedkyne S., svedka C., svedkyne S., svedka Q., svedka C. a svedka J., ako aj oboznámil listinné dôkazy. K pokynom KS v T. v zrušujúcom uznesení uviedol, že otázka organizačnej zmeny bola už v predchádzajúcom konaní jednoznačne preukázaná a poukázal aj na bod XX. rozsudku XCoPr/X/XXXX týkajúca sa doc. T., docenta na J. politológie, kde J. súd v T. uviedol, že organizačná zmena rozhodnutím rektora č. X/XXXX preukázaná jednoznačne bola. T. rozhodnutím bolo zrušené aj pracovné miesto odborného asistenta, kde bol pracovno-právne zaradený žalobca. J. súd v T. tiež v tomto rozhodnutí uviedol, že takéto rozhodnutie zamestnávateľa, ani okolnosti, ktoré mu predchádzali súd nie je oprávnený skúmať, pretože konečný výber prepusteného zamestnanca, je výlučne rozhodnutím zamestnávateľa, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu. S týmto právnym názorom sa v plnom rozsahu žalovaný stotožnil. T. bola preukázaná otázka organizačnej zmeny u žalovaného a aj otázka nadbytočnosti žalobcu. N. ide o preskúmanie postoja odborovej organizácie poukázal na to, že boli vypočítaní viacerí členovia výboru odborovej organizácie, ako aj samotný predseda - svedok X.. C. na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX. R. len členovia C. odborovej organizácie, ale ani predseda odborovej organizácie X.. C. vôbec nechápu rozdiel pri prerokovaní výpovede a situácie, kedy odborová organizácia dáva súhlas s výpoveďou. I. X.. C. na tomto pojednávaní dokonca uviedol, že pre neho je to synonymum. J. z týchto svedkov potvrdil, že žalobca nebol funkcionárom odborovej organizácie. V zmysle U. práce sa nevyžadoval súhlas, ale len prerokovanie výpovede, pričom bolo preukázané, že výpoveď žalobcu prerokovaná bola. Na tejto skutočnosti nič nemení ani tá okolnosť, že odborová organizácia ďaleko presahovala svoje kompetencie, keď preskúmavala tituly zamestnancov, ako v prípade doc. T., čo odborovej organizácii žiadne právny predpis neumožňuje. N. ide o ponuku inej vhodnej práce pre žalobcu v zmysle § 63 ods. 2 ZP, poukázal znova na rozhodnutie KS v Trenčíne vo veci doc. Turana, kde bol vyslovený právny názor, ktorý odráža konštantnú judikatúru v tejto oblasti, že ako ponuka inej vhodnej práce nie je miesto uvoľnené len dočasne, počas pracovného voľna poskytnutému inému pracovníkovi. Žalobca ani dnes v záverečnej reči neoznačil, ktoré pracovné miesto malo byť pre neho vhodné a ktoré mu neponúkol žalovaný a v tomto zmysle neuniesol dôkazné bremeno. V otázke dobrých mravov, ktorú súd 1. inštancie detailne skúmal uviedol, že nebolo preukázané, že dôvodom skočenia pracovného pomeru so žalobcom boli iné okolnosti ako jeho nadbytočnosť, ktorá bola spôsobená tým, že na Katedre politológie sa znižoval

počet študentov. Žiadne porušenie dobrých mravov zo strany žalovaného v konaní preukázané nebolo. Práve naopak, v priebehu celého konania, na základe zásady bezprostrednosti a ústnosti bolo možné vnímať neadekvátne, miestami až nemiestne správanie žalobcu, invectívy na súd, na právneho zástupcu žalovaného ako aj samotného žalovaného. Aj z výpovede svedkov, ktorí s ním priamo pracovali, pretože členovia OZ, ktorí niekoľko rokov pred daním výpovede žalobcovi skončili pracovný pomer, ako svedkyňa Janíková, nemôžu dať relevantné stanovisko, tak spolupracovníci žalobcu potvrdili, ako sa tento správal na pracovisku. Svedkyňa Jamborová uviedla, aký bol vulgárny, ako sa vulgárne správal, ako jej vynadal, vyjadrila sa, že viac kolegov malo s ním takúto skúsenosť, napr. aj sekretárka Q. C.. I. Q. uviedol, že priamo sedel v kancelárii so žalobcom a bol svedkom jeho agresívneho a vulgárneho, nadradeného a asertívneho správania. C. o sťažnostiach študentov na žalobcu. T. svedok potvrdil, rovnako ako svedok J., že vedúci katedry doc. S. je nekonfliktný typ človeka. I. Q. uviedol, že konflikty vyslovene vyvolával žalobca. W. svedok C., ktorý bol kolegom žalobcu na J. politológie uvádzal incident so žalobcom, kedy sa k nemu žalobca hrubo správal. C. aj o tom, ako sa študentky sťažovali na to, že sa k ním hrubým spôsobom správal. U. mal tak za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané skôr porušovanie dobrých mravov na strane žalobcu. Na strane žalovaného porušenie dobrých mravov preukázané nebolo. Zo všetkých týchto dôvodov naďalej považoval výpoveď, ktorý dal žalovaný žalobcovi, za platnú a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania vo výške XXX %.

XXX. N. čl.X U. práce pracovnoprávne vzťahy podľa tohto zákona môžu vznikáť len so súhlasom fyzickej osoby a zamestnávateľa. U. má právo na slobodný výber zamestnancov v potrebnom počte a štruktúre a určovať podmienky a spôsob uplatnenia tohto práva, ak tento zákon, osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorou je I. republika viazaná, neustanovuje inak. C. práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

XXX. N. tohto ustanovenia súd skúmal, či v danej veci rozhodnutím zamestnávateľa- žalovaného neboli skutočne sledované od začiatku iné ciele ako organizačná zmena a či žalovaný prijatie organizačnej zmeny iba nepredstieral so zámerom zastreť svoje skutočné zámery.

XXX. N. vykonaného dokazovania bolo preukázané zníženie počtu študentov na J. politológie, boli prepustení ďalší zamestnanci, medzi nimi aj pracovníčka J. politológie a A. zámer žalovaného nehovorí o zvyšovaní počtu vysokoškolských učiteľov na tejto katedre. R. bez pochybností preukázaný zámer žalovaného organizačnou zmenou sa zbaviť iba žalobcu, ktorý verejne kritizoval vedúceho katedry. C. nadbytočného zamestnanca je na vóli zamestnávateľa, súd ho nemôže preskúmať. T. voľbu vykonal vedúci katedry, čo potvrdil svedok doc. T.. Do tohto výberu podľa § 63 U. práce súd nemôže zasahovať, nemôže hodnotiť kritéria výberu nadbytočného zamestnanca. S. k ustanoveniu U. práce i V. zákonníka ohľadne dobrých mravov uvádza:

XXX. NS SR XCdo XX/XXXX: Na základe ustanovenia § 3 ods. X V.. zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, nemožno zakladať súdnym rozhodnutím doteraz neexistujúce povinnosti vlastníka. B. postup by viedol k porušeniu čl. XX ods. X a čl. XX ods. 1, X M. I. republiky.

XXX. NS SR XObc XX-XX/XXXX: N., či je právny úkon v súlade s dobrými mravmi, nebráni skutočnosť, že právny úkon bol výsledkom zmluvnej voľnosti strán v rámci ich profesionálneho podnikania, prípadne rizika spojeného s týmto podnikaním. I. právnych úkonov s dobrými mravmi podľa § 39 V. zákonníka je potrebné skúmať pred aplikáciou § 265 V. zákonníka podľa individuálnych okolností jednotlivého prípadu. A. mravy pôsobia ako korektív aj v situáciách, ak zmluvu uzatvára osoba v strete záujmov, kedy sú práva a povinnosti účastníkov právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe.

XXX N. teória k pojmu „dobrých mravov“ uvádza, že pre výkon subjektívnych občianskych práv má zásadný význam ustanovenie odseku 1, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných osôb a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. B. ustanovenie má v oblasti občianskeho práva závažný interpretačný i aplikačný dosah. X. predovšetkým o ustanovenia zakazujúce taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s pravidlami demokratickej spoločnosti a jej morálky, s princípmi

právneho štátu a občianskej spolupatričnosti. Ak tieto zásady premietneme do vzájomného vzťahu subjektov občianskeho práva, ide o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko v spoločensky vhodnej miere a únosnosti. J. posúdenie individuálneho prípadu v uvedenom význame umožní objektivizovať hodnotenie z hľadiska interpretačného pokynu obsiahnutého v ustanovení odseku 1.

XXX. A. dobrých mravov nie je nikde normatívne upravená. N. dobré mravy možno rozumieť pravidlá morálneho charakteru, aj keď za určitých okolností môžu nadobudnúť povahu právnej normy. N. celým právnym poriadkom. V. zákonník v tejto súvislosti používa viacero pružných pojmov (napr. „zneužitie práva“, „verejný záujem“, „obohatenie“, „dobromyseľnosť“, „keď právo možno vykonať po prvýkrát“, „núdza“, atď.). N. výklade takýchto pojmov treba vždy použiť interpretačné pravidlo obsiahnuté v ustanovení § 3. V rôznych obdobiach a za rôznych okolností sa mravné pravidlá hodnotia rozdielne, t.j. podliehajú zmenám v závislosti od konkrétneho spoločenského vývoja. Do popredia teda nevystupuje ani tak subjektívny názor účastníka, ako spoločenské, objektivizované hodnotenie.

XXX. U. tvrdil, čo potvrdil svedok doc. T., ktorý bol tiež prepustený ako nadbytočný z J. politológie, poprel svedok doc. S., že bol prepustený z dôvodu, že kritizoval vedúceho J. politológie doc. S. za to, že nebol na J. politológie každý deň X pracovných hodín tak ako on, bol tam podľa neho len počas výučby. U. neuviedol iné konanie vedúceho katedry, za ktoré ho kritizoval. I. podľa vyššie uvedenej definície dobrých mravov a to: „Ak tieto zásady premietneme do vzájomného vzťahu subjektov občianskeho práva, ide o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko v spoločensky vhodnej miere a únosnosti“, bol názoru, že žalobca nemal v náplni práce kontrolovať dodržiavanie pracovného času svojho nadriadeného, kontrolovať, či je celú dobu na katedre, či má alebo nemá iné pracovné povinnosti mimo katedry a či si ich aj plní, pričom žalobca netvrdil, že by vedúceho katedry zastupoval resp. zastupoval pri jeho neprítomnosti. B. definícia dobrých mravov uvádza závažné zneužívanie práv, obohacovanie sa na úkor iných a spoločnosti. U. netvrdil, že by sa vedúci katedry dopustil takého závažného protispoločenského konania, ktoré by aj podľa súdu odôvodňovali verejnú kritiku vedúceho pracovníka, podávanie podnetov na to určeným oddeleniam zamestnávateľa, štátnym orgánom zriadeným na riešenie takýchto problémov. V ostatných prípadoch treba aj zo strany žalobcu dodržiavať vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko v spoločensky vhodnej miere a únosnosti. I. poukazuje na to, že doc. T. nekritizoval vedúceho katedry doc. S. a i napriek tomu bol vybratý ako jeden z dvoch nadbytočných pracovníkov J. politológie.

XXX. I. uvádza, že v tejto časti konania o určenie platnosti/neplatnosti predmetnej výpovede dochádza k stretu dvoch práv a to práva zamestnávateľa na výber prepúšťaného zamestnanca a údajného rozporu s dobrými mravmi pri tomto výbere zamestnancom z dôvodu kritiky zamestnancom svojho nadriadeného, nezaradenie žalobcu do redakčnej rady odborného časopisu žalovaného vedúcim katedry. O. už bolo vyššie uvedené, zamestnávateľ má právo vyberať si zamestnancov podľa svojich podmienok a do tohto procesu súd nemôže zasahovať a zamestnanec môže kritizovať svojich nadriadených v súlade s právnymi predpismi. V. toho z výpovede svedkyne X.. S. vyplynulo, že na adresu žalobcu mali byť sťažnosti zo strany študentov, ako aj pracovníčky študijného oddelenia p. S., čo nevylučuje, že to tiež mohlo byť ďalším kritériom pri výbere nadbytočného zamestnanca bez nepríjemných riešení týchto sťažností a ich zverejňovaním, čo by mohlo žalobcovi sťažiť nájsť si nové zamestnanie. V konaní nebolo bez pochybností preukázané, že jediným dôvodom výberu žalobcu za nadbytočného zamestnanca bolo iba jeho kritizovanie svojho nadriadeného doc. S., ale boli bez pochybností preukázané dôvody organizačnej zmeny, uvedené vyššie.

XXX. K bodu č. XX.-XX. v poradí X. rozhodnutia odvolacieho súdu k postojom odborovej organizácie žalovaného súd zistil, že C. odborovej organizácie dňa XX.XX.XXXX prejednával výpovede pre nadbytočnosť u X pracovníkov vrátane žalobcu, pričom u 2 pracovníkov a to X.. Z. a doc. T. nemal žiadne pripomienky, nenamietal postup rektora žalovaného, ani výber nadbytočných pracovníkov, nič nenamietal, ani týchto pracovníkov nepredvolal na prejednávanie, na rozdiel od prípadu žalobcu. T. bola zo strany C. OZ porušená zásada rovnakého zaobchádzania a tento spôsob jednania vzbudzuje pochybnosti o námietkach C. v prípade žalobcu. V. toho v zápisnici z prejednávania nie je ani u jedného z X pracovníkov uvedené, koľko členov C. hlasovalo za, koľko bolo proti a koľko zdržalo hlasovania. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že minimálne X z členov C. hlasoval v prípade žalobcu „za“ danie mu výpovede, čo však v zápisnici nebolo uvedené. R. členovia C. si nepamätali ako hlasovali, preto súd nemôže bez pochybností vychádzať z neúplnej zápisnice a nemôže vychádzať z toho, že postoj C.

bol jednomyseľný a jednomyseľne negatívny. I. OZ je pritom iba odporúčajúce, nie rozhodujúce, nie je podmienkou platnej výpovede z pracovného pomeru v danom prípade.

XXX. I. z vykonaného dokazovania nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali považovať predmetnú výpoveď za neplatnú na základe čl. X U. práce.

XXX. N. návrh žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX na výsluch svedka doc. X.. K. K., P.. ku skutočnosti, ako si žalobca plnil svoje pracovné povinnosti a k jeho publikačnej činnosti súd zamietol z dôvodu, že predmetom tohto súdneho konania i výpovede nebolo porušovanie pracovných povinností žalobcom a jeho publikačná činnosť. N. tohto konania bola platnosť výpovede z pracovného pomeru na základe organizačnej zmeny- znižovanie počtu zamestnancov a na základe tvrdenia žalobcu o porušovaní dobrých mravov z dôvodu jeho kritiky svojho nadriadeného.

XXX. Súd preskúmal predmetnú výpoveď zo všetkých namietaných hľadísk a nezistil žiadny dôvod, ktorý by ju robil neplatnou, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

144. N. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd priznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi podľa úspechu vo veci, t.j. 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník tohto súdu samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

145. Podľa § 232 ods. 4 CSP súd uložil žalovanému zaplatiť náhradu trov konania v dlhšej lehote vzhľadom na predpokladanú vyššiu výšku náhrady

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.